

ΜΑΘΗΜΑ: ΑΚΤΙΝΟΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΗ

1. Η έμμεση απεικόνιση του διαρθρίου δίσκου της ΚΓΔ επιτυγχάνεται με
 - A. Με την συμβατική τομογραφία
 - B. Με τη μαγνητική τομογραφία
 - Γ. Με την αρθρογραφία σε συνδυασμό με τομογραφία
 - Δ. Με την αξονική τομογραφία
 - E. Με κανένα από τα παραπάνω

2. Ποια ανατομικά μέρια της ΚΓΔ δεν απεικονίζονται με ευκρίνεια στη διακρανιακή προβολή
 - A. Η έσω επιφάνεια του κονδύλου σε οβελιαίο επίπεδο
 - B. Ο αυχέννας του κονδύλου
 - Γ. Η έξω επιφάνεια του κονδύλου σε οβελιαίο επίπεδο
 - Δ. Το πρόσθιο αρθρικό φύμα
 - E. Η κροταφική γλήνη

3. Η πανοραμική ακτινογραφία για την απεικόνιση της ΚΓΔ
 - A. Δεν είναι καθόλου χρήσιμη
 - B. Είναι η ακτινογραφία εκλογής για την απεικόνιση της σχέσης κονδύλου – γλήνης
 - Γ. Απεικονίζει μόνο την έξω επιφάνεια του κονδύλου
 - Δ. Είναι η ακτινογραφία εκλογής για τη μελέτη αρχομένων αρθρικών αλλοιώσεων
 - E. Είναι χρήσιμη για τη διάγνωση καταγμάτων του αυχένα του κονδύλου

4. Η αρχή λειτουργίας της συμβατικής τομογραφίας βασίζεται
 - A. Στην ύπαρξη ηλεκτρονικού υπολογιστή
 - B. Στη ταυτόχρονη και αντίθετη κίνηση λυχνίας – φιλμ
 - Γ. Την ανασύνθεση της εικόνας βάσει των διαβαθμίσεων του γκρίζου
 - Δ. Στην ύπαρξη ειδικού κρανιοστάτη
 - E. Σε τίποτα από τα ανωτέρω

5. Με την επιδιορθωμένη συμβατική τομογραφία
 - A. Είναι δυνατόν να απεικονισθεί άμεσα ο διάρθριος δίσκος
 - B. Έχουμε δυνατότητα να απεικονίσουμε μόνο την έσω επιφάνεια του κονδύλου
 - Γ. Έχουμε σαφή απεικόνιση της σχέσης κονδύλου-γλήνης
 - Δ. Δεν είναι δυνατόν να ανιχνεύσουμε αρχόμενες οστικές αλλοιώσεις του κονδύλου
 - E. Όλα τα ανωτέρω

6. Η αρθρογραφία της ΚΓΔ
 - A. Είναι χρήσιμη για τη μελέτη οστικών αλλοιώσεων του κονδύλου
 - B. Είναι η μόνη εξέταση που απεικονίζει την ελευθερία κίνησης του κονδύλου
 - Γ. Γίνεται με έγχυση ακτινοσκιερού υλικού εντός του διαρθρίου δίσκου
 - Δ. Χρησιμοποιείται συχνά στη καθημέρα πράξη
 - E. Είναι χρήσιμη για τη διάγνωση της πρόσθιας μετατόπισης του δίσκου χωρίς ανάταξη

7. Η διάγνωση της πρόσθιας μετατόπισης του δίσκου χωρίς ανάταξη γίνεται ευκολότερα με την
- A. Επιδιορθωμένη συμβατική τομογραφία
 - B. Αρθρογραφία
 - Γ. Αξονική τομογραφία
 - Δ. Διακρανιακή προβολή
 - E. Πανοραμική ακτινογραφία
8. Η μαγνητική τομογραφία
- A. Είναι ιδιαίτερα χρήσιμη για τη μελέτη οστικών αλλοιώσεων της κροταφικής γλήνης
 - B. Δεν χρησιμοποιείται συχνά λόγω των κινδύνων από την απορροφούμενη ακτινοβολία
 - Γ. Αποτελεί τη μέθοδο εκλογής για τη μελέτη της μορφολογίας και θέσης του διαρθρίου δίσκου
 - Δ. Αποτελεί μέθοδο ακριβείας για τη μελέτη των οστικών αλλοιώσεων του κονδύλου
 - E. Δεν απεικονίζει με ακρίβεια το διάρθριο δίσκο και τους μύες της ΚΓΔ
9. Για τη διάγνωση των παθήσεων της ΚΓΔ σε ασθενή με βηματοδότη αντένδειξη αποτελεί
- A. Η μαγνητική τομογραφία
 - B. Η αξονική τομογραφία
 - Γ. Η αρθρογραφία
 - Δ. Η συμβατική τομογραφία
 - E. Τίποτα από τα ανωτέρω
10. Η άνω αρθρική κοιλότητα της ΚΓΔ
- A. Αφορίζεται από την κροταφική γλήνη και την κάτω επιφάνεια του δίσκου
 - B. Αφορίζεται από την άνω επιφάνεια του κονδύλου και την κάτω επιφάνεια του δίσκου
 - Γ. Αφορίζεται από την κροταφική γλήνη και την άνω επιφάνεια του δίσκου
 - Δ. Αφορίζεται από την άνω επιφάνεια του δίσκου και την άνω επιφάνεια του κονδύλου
 - E. Αφορίζεται από την κροταφική γλήνη και την πρόσθια επιφάνεια του κονδύλου
11. Ποιες από τις παρακάτω παθήσεις που προσβάλλουν την ΚΓΔ έχουν σαν αποτέλεσμα υποπλασία της κάτω γνάθου από την πάσχουσα πλευρά
- A. Υπερτροφία κονδύλου
 - B. Αγενεσία κονδύλου
 - Γ. Αγκύλωση κονδύλου
 - Δ. Οστεοχόνδρωμα κονδύλου
 - E. Υπεξάρθρωμα κονδύλου
12. Ποιο από τα παρακάτω δεν αποτελεί εύρημα στην υποπλασία κονδύλου
- A. Ο κόνδυλος είναι μικρότερος σε πλάτος
 - B. Ο διάρθριος χώρος είναι μεγάλος

- Γ. Ο αυχέννας του κονδύλου είναι κοντύτερος
Δ. Ο φυσιολογικός κόνδυλος είναι μεγαλύτερος
Ε. Ο διάρθριος χώρος είναι μειωμένος
13. Ασθενής που κλινικά αναφέρει πόνο και ελαττωμένη διάνοιξη και ακτινογραφικά αποκαλύπτεται διαυγαστική γραμμή στον αυχένα του κονδύλου, το πιθανότερο να έχει είναι
Α. Αγκύλωση
Β. Πρόσθια μετατόπιση του δίσκου
Γ. Κάταγμα
Δ. Όλα τα ανωτέρω
Ε. Τίποτα από τα ανωτέρω
14. Ποιο από τα παρακάτω είναι το συχνότερο ακτινογραφικό εύρημα στη ρευματοειδή αρθρίτιδα
Α. Εκτεταμένες διαβρώσεις του κονδύλου
Β. Οπισθία θέση κονδύλου στη γλήνη
Γ. Ανάπτυξη εξεσημασμένων οστεοφύτων
Δ. Μεταβολή σχήματος κεφαλής κονδύλου
Ε. Αύξηση του διαρθρίου χώρου
15. Τα οστεόφυτα του κονδύλου απαντώνται συνηθέστερα στην
Α. Ρευματοειδή αρθρίτιδα
Β. Στις ενδοαρθρικές ανωμαλίες του δίσκου
Γ. Στην υπερτροφία του κονδύλου
Δ. Στην οστική αγκύλωση
Ε. Στην εκφυλιστική αρθροπάθεια
16. Η διάτρηση του διαρθρίου δίσκου απεικονίζεται καλύτερα στην
Α. Αξονική τομογραφία
Β. Αρθρογραφία
Γ. Επιδιορθωμένη συμβατική τομογραφία
Δ. Πανοραμική ακτινογραφία
Ε. Σε κανένα από τα ανωτέρω
17. Ποιο από τα παρακάτω δεν αποτελεί προϋπόθεση για την αρχή λειτουργίας της αξονικής τομογραφίας
Α. Ανακατασκευή της εικόνας βάσει της κλίμακας του Hounsfield
Β. Ύπαρξη ανιχνευτών ακτινοβολίας
Γ. Σάρωση του ακτινογραφημένου αντικειμένου
Δ. Μετατροπή των ηλεκτρικών σημάτων σε ψηφιακούς αριθμούς πυκνότητας
Ε. Μετατροπή των τιμών της κλίμακας Hounsfield σε ηλεκτρικά σήματα
18. Η ύπαρξη 2000 ανιχνευτών ακτινοβολίας οι οποίοι παραμένουν ακίνητοι κατά τη διάρκεια λήψης στην αξονική τομογραφία, αναφέρεται στα μηχανήματα
Α. Πρώτης γενεάς
Β. Δεύτερης γενεάς
Γ. Τρίτης γενεάς

- Δ. Τέταρτης γενεάς
Ε. Σε κανένα από τα ανωτέρω
19. Η εντόπιση του γναθιαίου πόρου στον προεγχειρητικό έλεγχο των οστών των γνάθων για την τοποθέτηση των οστεοενσωματούμενων εμφυτευμάτων γίνεται καλύτερα
Α. Στις κάθετες τομές στη φατνιακή ακρολοφία
Β. Στις πανοραμικές τομές
Γ. Στις εγκάρσιες τομές
Δ. Στις οβελιαίες τομές
Ε. Στις ανασυντεθιμένες μετωπιαίες τομές
20. Οι εφαρμογές της τρισδιάστατης αξονικής τομογραφίας στην οδοντιατρική περιλαμβάνουν συνήθως
Α. Τη μελέτη του οστικού υποστρώματος των γνάθων
Β. Τη μελέτη των κρανιοπροσωπικών ανωμαλιών
Γ. Τη μελέτη των οδοντικών ανωμαλιών
Δ. Τη μελέτη της εσωτερικής μορφολογίας των γνάθων
Ε. Τη μελέτη του κρανιοπροσωπικού συμπλέγματος σε εγκάρσιες τομές
21. Η μαγνητική τομογραφία είναι μια εξέταση κατά την οποία
Α. Δεν χρησιμοποιείται ακτινοβολία Χ
Β. Υπάρχει εξαιρετική ευκρίνεια
Γ. Απεικονίζονται τα μαλακά μόρια
Δ. Συντονίζονται οι πυρήνες του υδρογόνου
Ε. Όλα τα ανωτέρω
22. Το λίπος στη μαγνητική τομογραφία
Α. Έχει χαμηλό σήμα και απεικονίζεται μαύρο
Β. Έχει χαμηλό σήμα και απεικονίζεται άσπρο
Γ. Έχει υψηλό σήμα και απεικονίζεται άσπρο
Δ. Έχει υψηλό σήμα και απεικονίζεται μαύρο
Ε. Δεν απεικονίζεται ευκρινώς
23. Ποιο από τα παρακάτω δεν αποτελεί πλεονέκτημα της μαγνητικής τομογραφίας
Α. Είναι εντελώς ακίνδυνη μέθοδος
Β. Έχει υψηλή διακριτική ικανότητα
Γ. Έχει τη δυνατότητα για τη λήψη πολλαπλών τομών στο χώρο
Δ. Έχει μικρό χρόνο εξέτασης
Ε. Έχει τη δυνατότητα να ανιχνεύει αρχόμενες αλλοιώσεις
24. Στην εξέταση με υπερηχοτομογραφία
Α. Απεικονίζεται η φυσιολογική μορφολογία των ιστών
Β. Απεικονίζονται ευκρινώς οι οστικές αλλοιώσεις
Γ. Απεικονίζονται τα ιδιαίτερα ηχοδομικά χαρακτηριστικά των αλλοιώσεων του τραχήλου
Δ. Απεικονίζονται τα ιδιαίτερα ηχοδομικά χαρακτηριστικά των αλλοιώσεων των γνάθων
Ε. Όλα τα ανωτέρω

25. Το εσωτερικό επίπεδο ήχου μιας αλλοίωσης στην υπερηχοτομογραφία μπορεί να είναι
- A. Υψηλό ή χαμηλό
 - B. Αυξημένο ή να ελλείπει
 - Γ. Σαφές ή ασαφές
 - Δ. Λεπτό ή παχύ
 - E. Όλα τα ανωτέρω
26. Για τη τελική διάγνωση μιας οστικής βλάβης απαιτούνται τα
- A. Κλινικά δεδομένα
 - B. Ακτινολογικά δεδομένα
 - Γ. Ιστολογικά δεδομένα
 - Δ. Όλα τα ανωτέρω
 - E. Εξαρτάται από τη βλάβη
27. Ο σκοπός της ταξινόμησης των οστικών αλλοιώσεων με ακτινογραφικά κριτήρια είναι
- A. Ο προσδιορισμός τους με βάση την κλινική τους εικόνα
 - B. Η κατάταξή τους με βάση τα αποτελέσματα της μικροσκοπικής μελέτης
 - Γ. Η ομαδοποίησή τους με βάση παρόμοια ακτινογραφικά ευρήματα
 - Δ. Ο αποκλεισμός του καταλόγου της διαφορικής διάγνωσης
 - E. Κανένα από τα ανωτέρω
28. Η διαφορική διάγνωση των οστικών αλλοιώσεων των γνάθων δεν περιλαμβάνει
- A. Τον κατάλογο των νόσων με παρόμοια ακτινογραφική εικόνα
 - B. Την αξιολόγηση των ακτινογραφικών χαρακτηριστικών της αλλοίωσης
 - Γ. Την αξιολόγηση των κλινικών σημείων και συμπτωμάτων
 - Δ. Την ιεράρχηση των νόσων ανάλογα με τον αριθμό των κοινών κλινικών και ακτινογραφικών χαρακτηριστικών αλλά και την συχνότητα εμφάνισης
 - E. Την αξιολόγηση της μικροσκοπικής εξέτασης
29. Τα ακτινογραφικά χαρακτηριστικά των οστικών αλλοιώσεων δεν περιλαμβάνουν
- A. Το βαθμό ακτινοδιαπερατότητας της βλάβης
 - B. Την εντόπιση, την έκταση, το σχήμα και τα όρια της βλάβης
 - Γ. Την επίδραση της βλάβης στους περιβάλλοντες ιστούς και τα δόντια
 - Δ. Την επίδραση της βλάβης στο φλοιό των οστών και το περιόστεο
 - E. Την ένταση της συμπτωματολογίας
30. Ο σχετικός βαθμός της ακτινοδιαπερατότητας μιας ενδοοστικής βλάβης μπορεί να οφείλεται σε
- A. Ύπαρξη φυσιολογικού οστού το οποίο υπερεπιτίθεται στη βλάβη
 - B. Οστεοπλαστική εξεργασία μέσα στη βλάβη
 - Γ. Σε οστικά απολύματα που βρίσκονται μέσα στη βλάβη
 - Δ. Στο β και γ
 - E. Σε όλα τα ανωτέρω

31. Τα όρια μιας οστικής βλάβης μπορεί να είναι
- A. Μονόχωρα
 - B. Ασαφή
 - Γ. Δαντελωτά
 - Δ. Τα α και β
 - Ε. Τα β και γ
32. Οι βλάβες που προκαλούν διήθηση των ιστών που τις περιβάλλουν ακτινογραφικά παρουσιάζονται
- A. Με ασαφή όρια
 - B. Με σαφή όρια
 - Γ. Περιβαλλόμενες από ένα στρώμα συμπαγούς οστού
 - Δ. Τα β & γ
 - Ε. Τίποτα από τα ανωτέρω
33. Καθώς μια βλάβη αναπτύσσεται ενδοστικά αλληλεπιδρά με το περιβάλλον οστών. Τα στοιχεία που πρέπει να αξιολογηθούν στη διαφορική διάγνωση είναι
- A. Η αρχιτεκτονική των οστικών δοκίδων
 - B. Η lamina dura υπαρχόντων δοντιών
 - Γ. Ο βαθμός ακτινοδιαπερατότητας
 - Δ. Η σχέση της βλάβης με το φλοιό των οστών
 - Ε. Όλα τα ανωτέρω
34. Η απώθηση των οστικών πετάλων των γνάθων είναι συνήθως το ακτινολογικό εύρημα
- A. Του ακρορριζικού κοκκιώματος
 - B. Της οστεομελίτιδας
 - Γ. Της οδοντοφόρου κύστης
 - Δ. Του ακανθοκυτταρικού καρκινώματος
 - Ε. Της ιδιοπαθούς οστικής κοιλότητας
35. Ο ακτινογραφικός όρος «ρίζα σαν καρφί» προσδιορίζει ακτινολογικό εύρημα
- A. Μιας καλοήθους βλάβης
 - B. Μιας κακοήθους βλάβης
 - Γ. Της κύστης του Gorlin
 - Δ. Του οδοντογεννούς αδеноματοειδούς όγκου
 - Ε. Της κύστης του τομικού πόρου
36. Το ακτινογραφικό εύρημα των δοντιών που «αιωρούνται» μέσα σε μια ενδοστική βλάβη είναι συμβατό με
- A. Τραυματική κύστη
 - B. Οδοντοφατνιακό απόστημα
 - Γ. Ακρορριζική κύστη
 - Δ. Ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα
 - Ε. Τίποτα από τα παραπάνω

37. Το περίσπτεο αντιδρά με διαφορετικούς τρόπους στην παρουσία ενός καλοήθους ή κακοήθους όγκου. Η αντίδρασή του αυτή μπορεί να απεικονιστεί με την μορφή
- A. Μιας απλής έκπτυξης των πετάλων της γνάθου
 - B. «κηρήθρας»
 - Γ. «φυσαλίδων από σαπούνι»
 - Δ. «ακτίλων ηλίου»
 - E. Όλα τα ανωτέρω
38. Το οστεοσάρκωμα προκαλεί διάρρηξη του περισστέου και ακτινογραφική εικόνα στην περιοχή αυτή με τη μορφή
- A. «ρακέτας του τένις»
 - B. «φύλλων κρεμμυδιού»
 - Γ. «ακτίλων ηλίου»
 - Δ. Έκπτυξης των πετάλων της γνάθου
 - E. Όλα τα ανωτέρω
39. Η χρόνια οστεομυελίτιδα έχει συνήθως την ακτινογραφική εικόνα μιας
- A. Διάχυτης μικτής βλάβης
 - B. Μονήρους σκίασης
 - Γ. Μονόχωρης διαύγασης με σαφή όρια
 - Δ. Περιμυλικής διαύγασης
 - E. Βλάβης με όρια σαν «ακτίλων ηλίου»
40. Η χρόνια οστεομυελίτιδα είναι μια μικτή βλάβη. Οι ακτινοσκοιές περιοχές αντιπροσωπεύουν
- A. Νεκρωμένο οστού ή οστικά απολύματα
 - B. Υπολείμματα δοντιών
 - Γ. Ανάπτυξη οστεοειδούς
 - Δ. Ξένα σώματα που εγκλωβίζονται στη βλάβη
 - E. Τα α & γ
41. Η ινώδης δυσπλασία περιγράφεται σαν μικτή διάχυτη βλάβη με ασαφή όρια στο
- A. 1^ο στάδιο
 - B. 2^ο στάδιο
 - Γ. 3^ο στάδιο
 - Δ. Στο α & γ
 - E. Σε κανένα από τα ανωτέρω
42. Η ακτινογραφική εικόνα της ινώδους δυσπλασίας στο 2^ο στάδιο περιγράφεται σαν
- A. Ομαλή και περιγραμμένη
 - B. Διάχυτη και ομιχλώδης
 - Γ. Θρυματισμένο γυαλί
 - Δ. Ρακέτας του τένις
 - E. Όλα τα ανωτέρω
43. Η νόσος του Paget προσβάλλει συνήθως
- A. Την άνω γνάθο μόνο

- B. Τη κάτω γνάθο μόνο
 - Γ. Πολλά από τα οστά του σώματος
 - Δ. Το α και β
 - Ε. Δεν είναι νόσος των οστών
44. Η χαρακτηριστική εικόνα «βαμβακιού» αποτελεί ακτινογραφικό εύρημα
- A. Της ινώδους δυσπλασίας
 - B. Του αδαμαντινοβλαστώματος
 - Γ. Της νόσου του Paget
 - Δ. Της κύστης του τομικού πόρου
 - Ε. Του σύμπλεκτου οδοντώματος
45. Ο οστεοπλαστικός τύπος οστεοσαρκώματος απεικονίζεται ακτινογραφικά με εναλλαγή οστεοπλαστικών και οστεολυτικών περιοχών
- A. Με υπεροστικό τοίχωμα
 - B. Με απόκλιση των ριζών των δοντιών
 - Γ. Με λέπτυνση και απορρόφηση των ριζών των δοντιών
 - Δ. Τα α και β
 - Ε. Όλα τα ανωτέρω
46. Η χαρακτηριστική ακτινογραφική εικόνα των «ακτίνων ηλίου» αποτελεί ακτινογραφικό εύρημα
- A. Της ινώδους δυσπλασίας
 - B. Του αδαμαντινοβλαστώματος
 - Γ. Της νόσου του Paget
 - Δ. Του οστεοπλαστικού τύπου οστεοσαρκώματος
 - Ε. Του περιφερικού γιγαντοκυτταρικού κοκκιώματος
47. Οι μεταστατικοί όγκοι στα οστά των γνάθων δίνουν ακτινογραφική εικόνα
- A. Διάχυτης διαύγασης
 - B. Με ασαφή και ανώμαλα όρια
 - Γ. Διάχυτης μικτής βλάβης
 - Δ. Με τάση διήθησης
 - Ε. Όλα τα ανωτέρω
48. Οι πολλαπλές μονόχωρες διαυγάσεις είναι ακτινογραφική εικόνα νόσων όπως
- A. Η ιστοκυττάρωση Χ
 - B. Η οστεοπόρωση
 - Γ. Η οστική ίνωση
 - Δ. Η δρεπανοκυτταρική αναιμία
 - Ε. Κανένα από τα ανωτέρω
49. Το πολλαπλούν μυέλωμα
- A. Προσβάλλει στην ίδια αναλογία άνδρες και γυναίκες
 - B. Προσβάλλει τους άνδρες σε διπλάσια συχνότητα από ότι τις γυναίκες
 - Γ. Δεν έχει συνηθισμένη ηλικία προσβολής
 - Δ. Προσβάλλει άτομα συνήθως ηλικίας 20-40 ετών
 - Ε. Κανένα από τα ανωτέρω

50. Η ακτινολογική εικόνα του πολλαπλού μυελώματος είναι
Α. Πολλαπλές μικρές ακτινοδιαυγάσεις
Β. Πολλαπλές μεγάλες ακτινοδιαυγάσεις
Γ. Πολλαπλές μικρές σκιάσεις
Δ. Πολλαπλές μικτές βλάβες με σαφή όρια
Ε. Πολλαπλές μικτές βλάβες με ασαφή όρια
51. Στη νόσο Hand Schuller-Christian το πιο συχνό σύμπτωμα είναι
Α. Οι οστεολυτικές κρανιακές βλάβες
Β. Ο άποιος διαβήτης
Γ. Το εξόφθαλμο
Δ. Οστικές αλλοιώσεις των άκρων
Ε. Κανένα από τα ανωτέρω
52. Το ηωσινόφιλο κοκκίωμα
Α. Συνήθως αναπτύσσεται στα πλατιά οστά του κρανίου
Β. Δεν έχει περιακρορριζική εντόπιση
Γ. Συχνά προσβάλλει μαλθακούς ιστούς
Δ. Εμφανίζεται σε άτομα μεγάλης ηλικίας
Ε. Δεν εντοπίζεται συνήθως στις γνάθους
53. Η νόσος Letterer-Siwe κλινικά απαντάται
Α. Σε παιδιά ηλικίας πάνω από δώδεκα ετών
Β. Σε παιδιά ηλικίας μικρότερης των τριών ετών
Γ. Μόνο σε αγόρια
Δ. Μόνο σε κορίτσια
Ε. Κανένα από τα ανωτέρω
54. Το ηωσινόφιλο κοκκίωμα προσβάλλει συνήθως
Α. Την πρόσθια περιοχή της κάτω γνάθου
Β. Την οπίσθια περιοχή και των δύο γνάθων
Γ. Την πρόσθια περιοχή της άνω γνάθου
Δ. Την πρόσθια αλλά και την οπίσθια περιοχή των δύο γνάθων
Ε. Την πρόσθια περιοχή και των δύο γνάθων
55. Η νόσος Hand-Schuller-Christian είναι
Α. Χρόνια νόσος με σταθερή πορεία
Β. Χρόνια νόσος με εξάρσεις και υφέσεις
Γ. Οξεία νόσος θορυβώδης
Δ. Οξεία νόσος με γρήγορη ίαση
Ε. Χρόνια νόσος συνήθως με ήπια εξέλιξη
56. Στη γενικευμένη οστική αραίωση το ακτινογραφικό αποτέλεσμα είναι
Α. Πάχυνση του φλοιώδους πετάλου
Β. Λέπτυνση του φλοιώδους πετάλου
Γ. Πύκνωση των οστικών δοκίδων
Δ. Σμίκρυνση των μυελικών χώρων
Ε. Κανένα από τα ανωτέρω
57. Ακτινογραφική εικόνα γενικευμένης οστικής αραίωσης εμφανίζουν

- A. Ο υποπαραθυρεοειδισμός
 - B. Ο υπερπαραθυρεοειδισμός
 - Γ. Ο υποθυρεοειδισμός
 - Δ. Η βρογχοκήλη του θυρεοειδούς
 - Ε. Ο σακχαρώδης διαβήτης
58. Στον πρωτοπαθή υπερπαραθυρεοειδισμό
- A. Οι γυναίκες προσβάλλονται συχνότερα από τους άνδρες
 - B. Οι γυναίκες προσβάλλονται λιγότερο συχνά από τους άνδρες
 - Γ. Οι γυναίκες προσβάλλονται συχνότερα κατά δύο ή τρεις φορές από τους άνδρες
 - Δ. Τα δύο φύλα έχουν την ίδια συχνότητα προσβολής
 - Ε. Κανένα από τα παραπάνω
59. Στη Θαλασσαιμία ακτινογραφικά παρατηρείται
- A. Μεγέθυνση του κρανίου
 - B. Σμίκρυνση του μεγέθους των γνάθων
 - Γ. Αύξηση των διαστάσεων των παραρινικών κόλπων
 - Δ. Πάχυνση της lamina dura
 - Ε. Ελάττωση του μεγέθους του ζυγωματικού οστού
60. Στη Δρεπανοκυτταρική αναιμία ακτινογραφικά παρατηρείται
- A. Ελάττωση της δοκίδωσης του οστού και διεύρυνση των μυελικών χώρων
 - B. Αύξηση του μεγέθους της κάτω γνάθου
 - Γ. Πάχυνση του κάτω χείλους της κάτω γνάθου
 - Δ. Αύξηση του μήκους των ριζών των δοντιών
 - Ε. Λέπτυνση της lamina dura
61. Στη χρόνια λευχαιμία ακτινογραφικά προκύπτουν
- A. Διάχυτες ακτινοδιαγαστικές βλάβες με ασαφή όρια
 - B. Διάχυτες ακτινοδιαγαστικές βλάβες με σκοροφαγωμένα όρια
 - Γ. Εντοπισμένες ακτινοσκοιερές βλάβες
 - Δ. Εντοπισμένες ακτινοδιαγαστικές βλάβες με σαφή όρια
 - Ε. Διάχυτες ακτινοσκοιερές βλάβες με σαφή όρια
62. Η ακτινογραφική εξέταση σε σχέση με τα έγκλειστα δόντια δίνει πληροφορίες για
- A. Τη διάγνωση και την πρόγνωση τους
 - B. Τη μορφολογία τους
 - Γ. Τη θέση τους και την σχέση τους με τα ακρορρίζια των άλλων δοντιών
 - Δ. Το οδοντοθυλάκιο των εγκλείστων
 - Ε. Όλα τα παραπάνω
63. Από ένα ακτινογράφημα δήξεως άνω γνάθου μπορεί να προσδιορίσουμε με μεγάλη προσέγγιση την θέση των εγκλείστων κυνοδόντων με κριτήριο
- A. Όταν το έγκλειστο έχει άπω απόκλιση βρίσκεται παρειακά
 - B. Όταν το έγκλειστο έχει εγγύς απόκλιση βρίσκεται υπερώια
 - Γ. Όταν το έγκλειστο καλύπτει τα ακρορρίζια των τομέων και αυτά διαγράφονται βρίσκεται προστομιακά

- Δ. Όταν το έγκλειστο καλύπτει τα ακρορρίζια των τομέων και αυτά δεν διαγράφονται βρίσκεται υπερώια
Ε. Το γ και το δ
64. Η μέθοδος Clark
Α. Είναι μέθοδος για την εντόπιση έγκλειστων δοντιών
Β. Για να γίνει χρειάζονται δύο ακτινογραφίες με αλλαγή στην οριζόντια ή κατακόρυφη γωνία
Γ. Όταν η φαινομενική μετακίνηση του εγκλείστου σε σχέση με τις ρίζες των άλλων δοντιών είναι ομόλογη με την κίνηση της ακτινοκεφαλής, βρίσκεται υπερώια
Δ. Όταν η φαινομενική μετακίνηση του εγκλείστου σε σχέση με τις ρίζες των άλλων δοντιών είναι ετερόλογη με την κίνηση της ακτινοκεφαλής, βρίσκεται προστομιακά
Ε. Όλα τα παραπάνω
65. Η παρειογλωσσική θέση των εγκλείστων δοντιών της κάτω γνάθου γίνεται
Α. Με την μέθοδο του Clark
Β. Με ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
Γ. Με πλάγια κεφαλομετρική ακτινογραφία
Δ. Το α και το β
Ε. Όλα τα παραπάνω
66. Η πυκνωτική οστεΐτιδα
Α. Είναι ασυμπτωματική βλάβη
Β. Είναι βλάβη με έντονο πόνο
Γ. Προκαλεί διόγκωση στην περιοχή που εμφανίζεται
Δ. Αποκαλύπτεται τυχαία με τον ακτινογραφικό έλεγχο
Ε. Το α και το δ
67. Η πυκνωτική οστεΐτιδα ακτινογραφικά
Α. Είναι ομοιογενής σκίαση
Β. Εντοπίζεται μακριά από ακρορρίζιο δοντιού με νεκρό ή φλεγμαίνοντα πολφό
Γ. Έχει ασαφή όρια
Δ. Περιβάλλεται από διαυγαστική άλω
Ε. Το α, β και γ
68. Η διαφορική διάγνωση της πυκνωτικής οστεΐτιδας γίνεται από
Α. Την περιακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία
Β. Την υπεροστεΐνωση
Γ. Την ακρορριζική κύστη
Δ. Το β και γ
Ε. Το α και β
69. Η περιακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία στο 3^ο στάδιο ακτινογραφικά εμφανίζεται σαν
Α. Μονόχωρη διαυγαστική βλάβη
Β. Ομοιογενής σκίαση που περιβάλλεται από λεπτή διαυγαστική ζώνη
Γ. Πολλαπλή διαυγαστική βλάβη με ακτινοσκιερό περίγραμμα

- Δ. Το α και β
Ε. Το β και γ
70. Η περιακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία
Α. Είναι ασυμπτωματική βλάβη και αποκαλύπτεται τυχαία με τον ακτινογραφικό έλεγχο
Β. Προκαλεί κινητικότητα των δοντιών
Γ. Προκαλεί έκπτυξη των συμπαγών πετάλων
Δ. Προκαλεί πόνο στην περιοχή
Ε. Κανένα από τα παραπάνω
71. Η υπεροστεΐνωση
Α. Οφείλεται σε εξεσημασμένη εναπόθεση οστεΐνης στην εξωτερική επιφάνεια της ρίζας δοντιού
Β. Η αιτιολογία της είναι άγνωστη
Γ. Είναι ασυμπτωματική και αποκαλύπτεται τυχαία με τον ακτινογραφικό έλεγχο
Δ. Αφορά ένα μόνο δόντι ή πολλά συγχρόνως δόντια στο ίδιο άτομο
Ε. Όλα τα παραπάνω
72. Η υπεροστεΐνωση ακτινογραφικά
Α. Εμφανίζεται σαν πυκνωτική περιοχή γύρω από τη ρίζα δοντιού με λίγους μυελικούς χώρους
Β. Εμφανίζεται σαν συμπαγής σκίαση έξω από το περιρριζίο του δοντιού
Γ. Εμφανίζεται σαν συμπαγής σκίαση με στρόγγυλο σχήμα στο ακρορριζίο δοντιού
Δ. Εμφανίζεται σαν ομοιογενής σκίαση που εναποτίθεται εξωτερικά των ριζών των δοντιών και έχει την ίδια πυκνότητα με την οδοντίνη
Ε. Εμφανίζεται σαν πάχυνση της lamina dura
73. Η διαφορική διάγνωση της υπεροστεΐνωσης
Α. Γίνεται από την περιακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία
Β. Γίνεται από το σύνθετο οδόντωμα
Γ. Γίνεται από την ινώδη δυσπλασία
Δ. Γίνεται αυτόματα λόγω του ότι η ακτινογραφική της εικόνα είναι χαρακτηριστική με την ύπαρξη του περιρριζικού χώρου και της lamina dura εξωτερικά της αλλοίωσης
Ε. Το α το β και το γ
74. Στις περιακρορριζικές σκιάσεις ανήκουν
Α. Η πυκνωτική οστεΐτιδα
Β. Ο αδενομετοειδής οδοντογενής όγκος
Γ. Η οδοντογενής επιθηλιακή κύστη
Δ. Η τραυματική κύστη
Ε. Το α το β και το γ
75. Στις μονήρεις σκιάσεις δεν περιλαμβάνονται
Α. Οι εξωστώσεις
Β. Η νόσος του Paget
Γ. Τα υπεράριθμα ή έγκλειστα δόντια

- Δ. Το οστέωμα
Ε. Η ιδιοπαθής οστεοσκλήρυνση
76. Οι εξωστώσεις και τα περιφερικά οστεώματα οφείλονται σε
Α. Απότομη αύξηση του οστού
Β. Αύξηση του οστού λόγω της ύπαρξης όγκου
Γ. Φυσιολογική ανάπτυξη του οστού περιφερικά των γνάθων
Δ. Αύξηση του οστού λόγω τραυματισμού
Ε. Το β και το δ
77. Οι εξωστώσεις και τα περιφερικά οστεώματα
Α. Ποικίλουν ως προς το σχήμα, το μέγεθος και την εντόπιση
Β. Προκαλούν πόνο
Γ. Προκαλούν έλκη στο βλεννογόνο που τις καλύπτει
Δ. Προκαλούν λειτουργικά προβλήματα στους ασθενείς
Ε. Χρειάζονται άμεση αντιμετώπιση
78. Οι εξωστώσεις και τα περιφερικά οστεώματα ακτινογραφικά
Α. Εμφανίζονται σαν μονήρεις ή πολλαπλές σκιάσεις
Β. Έχουν σχήμα στρόγγυλο και ομαλά όρια
Γ. Δεν περιβάλλονται από περιρριζικό χώρο και lamina dura
Δ. Προβάλλονται συνήθως στα ακρορρίζια των δοντιών
Ε. Όλα τα παραπάνω
79. Οι σπασμένες ρίζες και τα ακρορρίζια
Α. Βρίσκονται αρκετά συχνά σε νωδούς ασθενείς
Β. Μερικές φορές συνοδεύονται από ακτινοδιαύγαση που οφείλεται σε διεύρυνση του περιρριζικού χώρου ή σε ακρορριζικό κοκκίωμα
Γ. Είναι ασυμπτωματικές και ανακαλύπτονται τυχαία με τις ακτινογραφίες
Δ. Η διάγνωση τους γίνεται από το σχήμα τους, την ύπαρξη ριζικού σωλήνα, την ύπαρξη περιρριζικού χώρου και της lamina dura
Ε. Όλα τα παραπάνω
80. Η ιδιοπαθής οστεοσκλήρυνση
Α. Είναι οστική σκλήρυνση του σπογγώδους τμήματος του οστού χωρίς να υπάρχει συγκεκριμένη αιτιολογία
Β. Οφείλεται σε τραυματισμό του οστού
Γ. Προκαλεί διόγκωση στην περιοχή
Δ. Περιβάλλεται από διαυγαστική ζώνη
Ε. Πρέπει να αντιμετωπίζεται χειρουργικά
81. Η ιδιοπαθής οστεοσκλήρυνση
Α. Μπορεί να απαντηθεί σε οποιαδήποτε περιοχή των γνάθων
Β. Εντοπίζεται μόνο στην οπίσθια περιοχή της κάτω γνάθου
Γ. Εντοπίζεται πάντα ακρορριζικά
Δ. Εντοπίζεται με ίδια συχνότητα στην άνω και κάτω γνάθο
Ε. Όλα τα παραπάνω
82. Το σύνθετο οδόντωμα
Α. Είναι βλάβη φλεγμονώδους αιτιολογίας

- B. Είναι βλάβη τραυματικής αιτιολογίας
 - Γ. Είναι μεσεγχυματικός οδοντογενής όγκος
 - Δ. Είναι βλάβη που οφείλεται σε απουσία σπέρματος δοντιού
 - E. Το α και το δ
83. Το σύνθετο οδόντωμα ακτινογραφικά
- A. Είναι συμπαγής σκίαση που περιβάλλεται από διαυγαστική ζώνη
 - B. Είναι συνδυασμός διαύγασης και σκίασης, με την διαυγαστική περιοχή να περικλείει ένα ή περισσότερα άτυπα δόντια
 - Γ. Είναι συμπαγής σκίαση με τα όρια της να είναι συνέχεια του σπογγώδους οστού
 - Δ. Είναι διαύγαση με μικρές ακτινοσκιάσεις
 - E. Είναι διαύγαση με σαφή όρια
84. Η ινώδης δυσπλασία στο 3^ο στάδιο ακτινογραφικά
- A. Είναι διαύγαση με σαφή όρια
 - B. Είναι συνδυασμός διαύγασης και σκίασης
 - Γ. Είναι σκίαση με σαφή όρια
 - Δ. Είναι διάχυτη σκίαση με την εικόνα «θρυμματισμένου γυαλιού»
 - E. Είναι σκίαση με την εικόνα «ρακέτας τένις»
85. Η ινώδης δυσπλασία στο 3^ο στάδιο
- A. Έχει χαρακτηριστική ακτινογραφική εικόνα διαύγασης με μικρές σκιάσεις
 - B. Δεν προκαλεί διόγκωση
 - Γ. Προκαλεί έκπτυξη της φατνιακής ακρολοφίας
 - Δ. Το α και το γ
 - E. Όλα τα ανωτέρω
86. Το οστέωμα
- A. Είναι κακόηθες νεόπλασμα του οστίτη ιστού
 - B. Εμφανίζεται στα οστά περιφερικά ή κεντρικά
 - Γ. Είναι συμπτωματικό
 - Δ. Έχει ασαφή όρια
 - E. Όλα τα παραπάνω
87. Στις ενασβεστιώσεις των μαλακών μορίων ανήκουν
- A. Η στίξη αμαλγάματος
 - B. Οι λεμφαδένες
 - Γ. Το οστέωμα
 - Δ. Η ινώδης δυσπλασία
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
88. Σιαλόλιθος που εντοπίζεται στην μάζα του υπογναθίου αδένου και προβάλλει ακτινογραφικά στην κάτω γνάθο πρέπει να διαφοροδιαγνωστεί από
- A. Την ιδιοπαθή οστεοσκλήρυνση και το σύμπλεκτο οδόντωμα
 - B. Την πυκνωτική οστεΐτιδα και την ινώδη δυσπλασία
 - Γ. Το οστέωμα και την ιδιοπαθή οστεοσκλήρυνση
 - Δ. Το σύνθετο οδόντωμα και το ακρορρίζιο

Ε. Το α το β και το γ

89. Ποιες ακτινογραφίες πρέπει να γίνονται για τους σιαλόλιθους του υπογνάθιου αδένου
- A. Πανοραμική ακτινογραφία
 - B. Μυλική ή μετά πτερυγίου
 - Γ. Οπισθοφατνιακή
 - Δ. Κανένα από τα παραπάνω
 - E. Όλα τα παραπάνω
90. Οι ενασβεστωμένοι λεμφαδένες στην πανοραμική ακτινογραφία
- A. Δεν απεικονίζονται
 - B. Είναι πολλαπλοί με διάφορο βαθμό ενασβεστίωσης
 - Γ. Απεικονίζονται σε διαυγασίες με μικρές εσωτερικές σκιάσεις
 - Δ. Δεν δημιουργούν διαγνωστικό πρόβλημα
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
91. Στις πολλαπλές σκιάσεις των γνάθων δεν ανήκουν
- A. Οι εξωστώσεις αμφοτερόπλευρα
 - B. Σπασμένες ρίζες μετά από εξαγωγές
 - Γ. Ξένα σώματα
 - Δ. Πολλαπλούν μυέλωμα
 - E. Έγκλειστα δόντια
92. Στις διάχυτες και γενικευμένες σκιάσεις των γνάθων ανήκουν
- A. Το οστεϊνοοποίο ίνωμα
 - B. Η νόσος του Paget στο τελικό στάδιο
 - Γ. Το οστεοειδές οστέωμα
 - Δ. Η οστεοπόρωση
 - E. Όλα τα ανωτέρω
93. Η διάχυτη οστεϊνο-οστική δυσπλασία
- A. Είναι αντιδραστική βλάβη της περιοδοντικής μεμβράνης
 - B. Είναι βλάβη που οφείλεται σε νεκρό πολφό
 - Γ. Μοιάζει με την περιακρορριζική δυσπλασία
 - Δ. Είναι γενικευμένη και προσβάλλει ολόκληρα τεταρτημόρια
 - E. Το α το γ και το δ
94. Η νόσος του Paget
- A. Είναι τοπική νόσος
 - B. Είναι νόσος της νεαρής ηλικίας
 - Γ. Χαρακτηρίζεται από ανώμαλη αύξηση των οστών
 - Δ. Υπάρχει αντικατάσταση της φλοιώδους μοίρας από σπογγώδες οστόν
 - E. Όλα τα ανωτέρω
95. Στη μέση τυπική ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου τι δεν μπορούμε να διακρίνουμε από τα φυσιολογικά ανατομικά στοιχεία
- A. Τον μυϊκό ιστό της γλώσσας
 - B. Το φυσιολογικό εκφορητικό πόρο του γναθιαίου αδένου

- Γ. Το γενειακό τρήμα
 Δ. Το συμπαγές γλωσσικό πέταλο της κάτω γνάθου
 Ε. Το συμπαγές παρειακό πέταλο της κάτω γνάθου
96. Σε ποια από τις παρακάτω τεχνικές δήξεως μπορούμε να δούμε την παρειογλωσσική σχέση ενός έγκλειστου κυνόδοντα της άνω γνάθου
 Α. Μέση λοξή ακτινογραφία της άνω γνάθου
 Β. Πλάγια λοξή ακτινογραφία της άνω γνάθου.
 Γ. Μέση τυπική ακτινογραφία της άνω γνάθου
 Δ. Σε όλες τις παραπάνω
 Ε. Σε καμία από τις παραπάνω
97. Στη μέση τυπική ακτινογραφία δήξεως της άνω γνάθου, ποια από τα παρακάτω ανατομικά σημεία δεν μπορούμε να διακρίνουμε
 Α. Τη μέση υπερώια ραφή
 Β. Το ρινικό διάφραγμα
 Γ. Το τομικό τρήμα
 Δ. Την οστική προπέτεια torus mandibularis
 Ε. Το ρινοδακρυϊκό πόρο
98. Η ακτινογραφική εξέταση των περιοδοντικών ιστών περιλαμβάνει πληροφορίες για
 Α. Το ύψος του υπάρχοντος φατνιακού οστού
 Β. Το βάθος του περιοδοντικού θυλάκου
 Γ. Την υφίζηση των ούλων
 Δ. Την ύπαρξη ή όχι φλεγμονής
 Ε. Όλα τα ανωτέρω
99. Η ακτινογραφική εξέταση των δοντιών δεν περιλαμβάνει πληροφορίες για
 Α. Την εσωτερική απορρόφηση ρίζας
 Β. Τον πολφικό θάλαμο και τους ριζικούς σωλήνες
 Γ. Την ύπαρξη πολφολίθων
 Δ. Την ύπαρξη οδοντικής πλάκας
 Ε. Τον ταυροδοντισμό
100. Το ιγμόρειο άντρο ή γναθιαίος κόλπος στο ακτινογράφημα
 Α. Εμφανίζεται ως σκίαση που αφορίζεται από παχειά λευκή γραμμή
 Β. Εντοπίζεται πάνω ή ανάμεσα στα ακρορρίζια προγομφίων, γομφίων ή και κυνόδοντων της άνω γνάθου
 Γ. Δεν απεικονίζεται όταν ο ασθενής είναι νωδός
 Δ. Συχνά επεκτείνεται από τον κεντρικό τομέα μέχρι τον τρίτο γομφίο
 Ε. Δεν επηρεάζεται από παθήσεις δοντιών
101. Το τομικό τρήμα
 Α. Αποτελεί ανατομικό στοιχείο της άνω γνάθου
 Β. Στο ακτινογράφημα εμφανίζεται ως γραμμοειδής σκίαση
 Γ. Εντοπίζεται στην περιοχή προγομφίων της κάτω γνάθου
 Δ. Διαφοροδιαγιγνώσκεται από περιακρορριζικές σκιάσεις
 Ε. Δυνατόν να παρερμηνευθεί ως ρινική θάλαμη

102. Η μέση υπερώια ραφή
Α. Εμφανίζεται στο ακτινογράφημα ως σκιερή γραμμή
Β. Αποτελεί δίοδο νεύρου
Γ. Αποτελεί δίοδο αρτηρίας
Δ. Εμφανίζεται ακτινογραφικά ως διαυγαστική λεπτή γραμμή που ακολουθείται από δυο παράλληλες γραμμοειδείς σκιάσεις
Ε. Όλα τα ανωτέρω
103. Ποια από τις παρακάτω ανατομικές περιοχές της κάτω γνάθου εμφανίζεται ως διαύγαση στο ακτινογράφημα
Α. Γναθιαίος πόρος
Β. Τομικός βόθρος
Γ. Γενειακή άκανθα
Δ. Πτερυγοειδές άγκιστρο
Ε. Έσω λοξή γραμμή
104. Το γενειακό τρήμα
Α. Αποτελεί ανατομικό στοιχείο της άνω γνάθου
Β. Απεικονίζεται ανάμεσα στα ακρορρίζια των κεντρικών τομέων της κάτω γνάθου
Γ. Αποτελεί δίοδο της γλωσσικής αρτηρίας
Δ. Απεικονίζεται ως στρογγύλη διαύγαση με σαφή όρια
Ε. Διαφοροδιαγιγνώσκεται από το γλωσσικό τρήμα
105. Ανατομικές περιοχές της κάτω γνάθου που απεικονίζονται σαν σκιάσεις στο ακτινογράφημα είναι
Α. Το πτερυγοειδές άγκιστρο και το τομικό τρήμα
Β. Το γναθιαίο κύρτωμα και η κορωνοειδής απόφυση
Γ. Ο γενειακός βόθρος και ο υπογνάθιος βόθρος
Δ. Η περιοχή της γωνίας της κάτω γνάθου και ο γναθιαίος πόρος
Ε. Η έσω λοξή γραμμή και το γναθιαίο τρήμα
106. Ποια ή ποιες ανατομικές περιοχές εμφανίζονται σαν σκιάσεις μεταξύ δευτέρου ή τρίτου γομφίου της κάτω γνάθου στο οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα
Α. Ο κόνδυλος
Β. Η κορωνοειδής απόφυση
Γ. Ο κλάδος της κάτω γνάθου
Δ. Η έξω λοξή γραμμή
Ε. Όλα τα ανωτέρω
107. Ποια ανατομική περιοχή έχει ακτινογραφική εικόνα σκιερής γραμμής και προβάλλεται συνήθως εντός της διαύγασης του ιγμορείου άντρου
Α. Το ρινικό διάφραγμα
Β. Η ζυγωματική απόφυση
Γ. Το οπίσθιο τοίχωμα του ιγμορείου άντρου
Δ. Το πτερυγοειδές άγκιστρο
Ε. Η lamina dura

108. Η οδοντογενής κερατινοκύστη
Α. Έχει ακτινογραφική εικόνα μονόχωρης διαύγασης με ασαφή όρια
Β. Εμφανίζεται συχνότερα ως μονόχωρη διαύγαση με δαντελωτά όρια ή ως πολύχωρη διαύγαση
Γ. Συνήθως εντοπίζεται στην πρόσθια περιοχή της κάτω γνάθου
Δ. Δίνει χαρακτηριστική ακτινογραφική εικόνα « ρακέτα τένις»
Ε. Όλα τα ανωτέρω
109. Στις βλάβες των οστών των γνάθων που δίνουν ακτινογραφική εικόνα πολύχωρης διαύγασης ανήκουν
Α. Το αδαμαντινοβλάστωμα
Β. Η οδοντοφόρος κύστη
Γ. Η υπολειμματική κύστη
Δ. Η κύστη του Stafne
Ε. Το κεντρικό γιγαντοκυτταρικό κοκκίωμα
110. Ο χερουβισμός
Α. Προσβάλλει ενήλικες ασθενείς κάτω των 20 ετών
Β. Εμφανίζεται συνήθως ετερόπλευρα στο σώμα της κάτω γνάθου
Γ. Απαιτεί χειρουργική επέμβαση
Δ. Ακτινογραφικά εμφανίζεται με μονόχωρες διαυγάσεις που παραμένουν σταθερές
Ε. Εξελίσσεται σε κακοήγη βλάβη
111. Το κεντρικό αιμαγγείωμα
Α. Προσβάλλει συνήθως τις γνάθους
Β. Οι άνδρες προσβάλλονται συχνότερα από τις γυναίκες
Γ. Εμφανίζεται σε ποσοστό 50% πριν ή μετά την εφηβεία
Δ. Η αναρρόφηση με βελόνα δίνει διαυγές υγρό
Ε. Κυρίως προσβάλλεται η πρόσθια περιοχή της άνω γνάθου
112. Στις κύστεις που δίνουν εικόνα πολύχωρης διαύγασης στο ακτινογράφημα ανήκουν
Α. Η κύστη τομικού πόρου
Β. Η οδοντογενής κερατινοκύστη
Γ. Η υπολειμματική κύστη
Δ. Η τραυματική κύστη
Ε. Η οδοντοφόρος κύστη
113. Βλάβες στα οστά των γνάθων που μπορεί να δώσουν μονόχωρη ή πολύχωρη διαύγαση είναι
Α. Κεντρικό γιγαντοκυτταρικό κοκκίωμα
Β. Οδοντογενής κερατινοκύστη
Γ. Αδαμαντινοβλάστωμα
Δ. Αδαμαντινοβλαστικό ίνωμα
Ε. Όλα τα ανωτέρω
114. Το αδαμαντινοβλαστικό ίνωμα

- A. Ανήκει στις βλάβες που ακτινογραφικά δίνουν μονόχωρη ή πολύχωρη διαύγαση
 - B. αναπτύσσεται κυρίως στην περιοχή γομφίων άνω γνάθου
 - Γ. Προκαλεί απορρόφηση στις ρίζες των προσβεβλημένων δοντιών
 - Δ. Προσβάλλει συχνότερα τους άνδρες
 - Ε. Προκαλεί έντονη συμπτωματολογία
115. Ποιο από τα παρακάτω δεν είναι σωστό για την ινώδη δυσπλασία
- A. Αποτελεί ινοοστική ανωμαλία του σκελετικού συστήματος
 - B. Εμφανίζει τρεις κλινικές μορφές
 - Γ. Εμφανίζει ακτινογραφικά τρία στάδια εξέλιξης
 - Δ. Προσβάλλει μεγάλης ηλικίας άτομα
 - Ε. Έχει χαρακτηριστική ακτινογραφική εικόνα ‘θρυμματισμένου γυαλιού’
116. Το ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα
- A. Είναι σπάνιο κακόηθες νεόπλασμα του στόματος που διηθεί τις γνάθους περιφερικά
 - B. Ακτινογραφικά δίνει διαύγαση με σαφή όρια
 - Γ. Όταν εμπεριέχει ρίζα δοντιών τα ακρορρίζια τους εμφανίζουν λέπτυνση « δόντια – καρφιά»
 - Δ. Διαφοροδιαγιγνώσκεται από το κεντρικό γιγαντοκυτταρικό κοκκίωμα και το αδαμαντινοβλάστωμα
 - Ε. Συχνά εντοπίζεται εξ ολοκλήρου μέσα στο οστό, ως κεντρικό ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα
117. Στις διαυγάσεις με ασαφή και σκοροφαγωμένα όρια ανήκουν
- A. Οστεομυελίτιδα
 - B. Οστεοσάρκωμα
 - Γ. Χονδροσάρκωμα
 - Δ. Μεταστατικοί όγκοι
 - Ε. Όλα τα ανωτέρω
118. Λέπτυνση της ρίζας των δοντιών δεν παρατηρείται
- A. Στο ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα γνάθου
 - B. Στο χονδροσάρκωμα
 - Γ. Στους μεταστατικούς όγκους
 - Δ. Στο σάρκωμα Ewing
 - Ε. Στην ινώδη δυσπλασία
119. Οι μεταστατικοί όγκοι
- A. Προσβάλλουν συχνότερα την άνω γνάθο
 - B. Προέρχονται συνήθως από μαστό, πνεύμονα, προστάτη
 - Γ. Δεν προσβάλλουν τα παρακείμενα δόντια της βλάβης
 - Δ. Δίνουν ακτινογραφικά διαυγάσεις με σαφή όρια
 - Ε. Προκαλούν παρεκτόπιση των δοντιών
120. Το χονδροσάρκωμα
- A. Συνήθως απεικονίζεται σαν διάχυτη μικτή βλάβη
 - B. Συνήθως απεικονίζεται σαν σκίαση με ασαφή όρια
 - Γ. Συνήθως απεικονίζεται σαν σκίαση εξωοστικά των γνάθων

- Δ. Συνήθως προκαλεί παρεκτόπιση των παρακειμένων δοντιών
Ε. Συνήθως εντοπίζεται στην άνω γνάθο στην περιοχή των ιγμορείων άντρων
121. Στη χρόνια οστεομυελίτιδα
Α. Η οστική καταστροφή είναι περιορισμένη
Β. Ο πόνος είναι ήπιος
Γ. Τμήματα νεκρωτικού οστού αποκολλώνται από το υπόλοιπο οστό
Δ. Τα κλινικά ευρήματα είναι περίπου όμοια με της οξείας μορφής
Ε. Όλα τα ανωτέρω
122. Στην ινώδη δυσπλασία
Α. Η ακτινογραφική εικόνα είναι συνήθως διαύγαση με σαφή όρια
Β. Προσβάλλεται συνήθως η κάτω γνάθος
Γ. Ανήκει το σύνδρομο Albright
Δ. Προσβάλλονται συχνότερα άτομα μεγάλης ηλικίας
Ε. Όλα τα ανωτέρω
123. Ποιο από τα κατωτέρω δεν είναι σωστό για το οστεοσάρκωμα
Α. Ασύμμετρη διεύρυνση του περιοδοντικού χώρου
Β. Ασαφής διαύγαση με πιθανή εικόνα ακτίνων ήλιου
Γ. Μονόχρωμη κεντρική διαύγαση με σαφή όρια
Δ. Υπάρχουν τρεις ακτινογραφικοί τύποι οστεοσαρκώματος
Ε. Στο τρίτο στάδιο εξέλιξης δίνει σκίαση
124. Τα ευρήματα στην πανοραμική ακτινογραφία δίνουν καλύτερες πληροφορίες για
Α. Τον νεογιλό, μόνιμο και μικτό φραγμό
Β. Τον νεογιλό φραγμό μόνο
Γ. Τον μόνιμο φραγμό μόνο
Δ. Δεν δίνουν διαγνωστικές πληροφορίες για τα δόντια
Ε. Δίνουν πληροφορίες μόνο για τα οστά των γνάθων
125. Ποιο από τα παρακάτω είναι το πιο σωστό
Α. Στην πανοραμική ακτινογραφία απεικονίζονται ικανοποιητικά: Η οδοντίνη και η αδαμαντίνη
Β. Στην πανοραμική ακτινογραφία απεικονίζονται ικανοποιητικά: Η οστέινη η οδοντίνη η αδαμαντίνη
Γ. Στην πανοραμική ακτινογραφία απεικονίζονται ικανοποιητικά: Η οστέινη η οδοντίνη η αδαμαντίνη και τα οδοντικά σπέρματα
Δ. Στην πανοραμική ακτινογραφία απεικονίζονται ικανοποιητικά: Η οστέινη η οδοντίνη η αδαμαντίνη τα οδοντικά σπέρματα και η πολφική κοιλότητα.
Ε. Στην πανοραμική ακτινογραφία απεικονίζονται ικανοποιητικά: Η αδαμαντίνη λόγω της ακτινοσκιερότητάς της
126. Στο νεογιλό φραγμό η πανοραμική ακτινογραφία μας πληροφορεί για
Α. Την διεύθυνση και την θέση των δοντιών
Β. Την διεύθυνση, το είδος και την θέση των δοντιών

- Γ. Την διεύθυνση, το είδος, την θέση των δοντιών αλλά και την σχέση μεταξύ τους
Δ. Την διεύθυνση, το είδος, την θέση των δοντιών, την σχέση μεταξύ τους και το μέγεθός τους
Ε. Κανένα από τα παραπάνω
127. Στα κοινά ευρήματα μεταξύ άνω και κάτω γνάθου, στην πανοραμική ακτινογραφία ανήκουν
Α. Οι οστικές δοκίδες
Β. Το ιγμόρειο άντρο
Γ. Ο πόρος του κάτω φατνιακού
Δ. Ο κόνδυλος
Ε. Κανένα από τα παραπάνω
128. Η μαλθακή υπερώα στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως
Α. Μονόπλευρη διαύγαση
Β. Αμφίπλευρη διαύγαση
Γ. Αμφίπλευρη σκίαση
Δ. Κεντρική διαύγαση
Ε. Δεν απεικονίζεται
129. Ο έξω ακουστικός πόρος στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως
Α. Διάχυτη σκίαση
Β. Έντονη κυκλική διαύγαση
Γ. Κυκλική σκίαση
Δ. Έντονη κυκλική διαύγαση με διάχυτη σκίαση περιφερικά
Ε. Έντονη κυκλική σκίαση με διάχυτη διαύγαση περιφερικά
130. Το υοειδές οστό στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως
Α. Αμφίπλευρη σκίαση
Β. Αμφίπλευρη διαύγαση
Γ. Αμφίπλευρη διαύγαση με κεντρική σκίαση
Δ. Μονόπλευρη διαύγαση
Ε. Αμφίπλευρη σκίαση με κεντρική διαύγαση
131. Η ανώνυμη πανοραμική γραμμή στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως
Α. Γραμμοειδής διαύγαση
Β. Γραμμοειδής τεθλασμένη σκίαση
Γ. Γραμμοειδής τεθλασμένη σκίαση που διασχίζει το έσω τριτημόριο του ιγμόρειου άντρου
Δ. Συνδιασμός διαύγασης - σκίασης
Ε. Συνδιασμός διαύγασης - σκίασης που διασχίζει το έξω τριτημόριο του ιγμόρειου άντρου
132. Το ζυγωματικό τόξο στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως
Α. Σκίαση
Β. Διαύγαση
Γ. Συνδιασμός διαύγασης - σκίασης

- Δ. Διαύγαση που προβάλλει στον κόνδυλο
 Ε. Διαύγαση που προβάλλει στη κορωνοειδή απόφυση
133. Το ρινικό διάφραγμα στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως
 Α. Οριζόντια διαύγαση
 Β. Κάθετη σκίαση πάνω από την μέση της οριζόντιας σκίασης που παράγει η σκληρή υπερώα
 Γ. Κυκλική σκίαση
 Δ. Αμφίπλευρη σκίαση
 Ε. Κανένα από τα παραπάνω
134. Οι ρινικές θαλάμες στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζονται ως
 Α. Διαυγάσεις με σκίαση στο κέντρο
 Β. Ακανόνιστες διαυγάσεις
 Γ. Σκιάσεις
 Δ. Σκιάσεις πάνω από την μέση της οριζόντιας σκίασης που παράγει η σκληρή υπερώα
 Ε. Κανένα από τα παραπάνω
135. Ο στοματοφάρυγγας στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως
 Α. Μονόπλευρη σκίαση
 Β. Μονόπλευρη διαύγαση
 Γ. Αμφίπλευρες ταινιοειδείς διαυγάσεις
 Δ. Αμφίπλευρες ταινιοειδείς διαυγάσεις άνω του ρινικού διαφράγματος
 Ε. Αμφίπλευρες ταινιοειδείς διαυγάσεις κάτω του υοειδούς οστού
136. Βασική προϋπόθεση για σαφή απεικόνιση στην πανοραμική ακτινογραφία είναι
 Α. Τήρηση κανόνων λήψης και επεξεργασίας του φιλμ
 Β. Υψηλό kV(κιλοβολταζ)
 Γ. Υψηλό mA (μιλιαμπεραζ)
 Δ. Χαμηλό kV
 Ε. Σταθερό γινόμενο mA x kV όπου x = μαθηματικός τελεστής του πολλαπλασιασμού
137. Βασική προϋπόθεση για την λήψη διαγνωστικών πληροφοριών στην πανοραμική ακτινογραφία είναι
 Α. Υψηλό kV(κιλοβολταζ)
 Β. Σταθερό γινόμενο mA x kV όπου x = μαθηματικός τελεστής του πολλαπλασιασμού
 Γ. Απαιτούμενες γνώσεις του παρατηρητή ιατρού και η διάκριση των παθολογικών από τα φυσιολογικά ευρήματα
 Δ. Υψηλό kV(κιλοβολταζ)
 Ε. Κανένα από τα παραπάνω

138. Κατά την μελέτη της πανοραμικής ακτινογραφίας στο διαφανοσκόπιο, ο ιατρός πρέπει
- A. Να σαρώνει όλη την ακτινογραφία
 - B. Να επικεντρώνει το βλέμμα του μόνο στην ύποπτη περιοχή
 - Γ. Να ζητά πάντα συμπληρωματικές ακτινογραφικές εξετάσεις
 - Δ. Να ακολουθεί διαφορετική μεθοδολογία παρατήρησης για κάθε ασθενή
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
139. Η περιακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία στο ενδιάμεσο στάδιο, απεικονίζεται ως
- A. Διαύγηση
 - B. Σκίαση
 - Γ. Συνδιασμός διαύγασης –σκίασης
 - Δ. Δεν διακρίνεται καλά
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
140. Η περιακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία στο ενδιάμεσο στάδιο, εντοπίζεται
- A. Περιακρορριζικά ιδιαίτερα στους γομφίους της άνω γνάθου
 - B. Περιακρορριζικά ιδιαίτερα στους κεντρικούς τομείς της κάτω γνάθου
 - Γ. Περιακρορριζικά ιδιαίτερα στους κεντρικούς τομείς της άνω γνάθου
 - Δ. Περιακρορριζικά στους έγκλειστους γομφίους
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
141. Η διαφορική διάγνωση της περιακρορριζικής οστεϊνικής δυσπλασίας, στο ενδιάμεσο στάδιο, θα γίνει από
- A. Το σύμπλεκτο οδόντωμα με ακρορριζική εντόπιση
 - B. Οστεοποιοί ίνωμα
 - Γ. Σύνθετο οδόντωμα
 - Δ. Όγκο του Pindborg
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
142. Το καλοήθες οστεϊνοβλάστωμα είναι
- A. Δυσπλασία
 - B. Αληθές νεόπλασμα
 - Γ. Φλεγμονή της οστεΐνης
 - Δ. Κυστική διεργασία
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
143. Το καλοήθες οστεϊνοβλάστωμα στο 2^ο στάδιο προκαλεί
- A. Εκτεταμένη κυπελλοειδή εναπόθεση οστεΐνης
 - B. Μόνο οίδημα
 - Γ. Είναι ασυμπτωματικό
 - Δ. Πάντα νέκρωση του δοντιού
 - E. Όλα τα ανωτέρω

144. Η διαφορική διάγνωση του οστεοβλαστώματος περιλαμβάνει
Α. Το σύνθετο οδόντωμα
Β. Το Οστεοποιοί ίνωμα
Γ. Την ακρορριζική κύστη
Δ. Το σύμπλεκτο οδόντωμα με ακρορριζική εντόπιση
Ε. Κανένα από τα παραπάνω
145. Η απεικόνιση του οστεοποιοί ινώματος ακτινογραφικά είναι
Α. Πάντοτε ως σκίαση
Β. Πάντοτε ως διαύγηση
Γ. Πάντοτε ως συνδιασμός διαύγησης-σκίασης
Δ. Εξαρτάται από το στάδιο της βλάβης
Ε. Κανένα από τα παραπάνω
146. Το οστεοποιοί ίνωμα εντοπίζεται
Α. Συχνότερα στην κάτω γνάθο
Β. Συχνότερα στην άνω γνάθο
Γ. Συχνότερα στους άντρες
Δ. Συχνότερα σε υπερήλικες
Ε. Κανένα από τα παραπάνω
147. Το οστεοποιοί ίνωμα σε σχέση με την ινώδη δυσπλασία είναι:
Α. Πιο εντοπισμένο και περιορισμένο
Β. Πιο ασαφές
Γ. Πιο ακτινοσκοπικό
Δ. Πιο διάχυτο
Ε. Πιο εκτεταμένο
148. Το σύνθετο οδόντωμα ακτινογραφικά εμφανίζεται ως
Α. Σκίαση
Β. Διαύγηση
Γ. Συνδιασμός διαύγησης -σκίασης
Δ. Ανώμαλη σκίαση
Ε. Ανώμαλη διαύγηση
149. Το σύμπλεκτο οδόντωμα ακτινογραφικά εμφανίζεται ως
Α. Σκίαση
Β. Διαύγηση
Γ. Συνδιασμός διαύγησης –σκίασης με επικρατούσα τη διαύγηση
Δ. Συνδιασμός διαύγησης –σκίασης με επικρατούσα την σκίαση
Ε. Δεν έχει σταθερή απεικόνιση
150. Σε μια πανοραμική ακτινογραφία βλέπετε βλάβη που περιέχει μικρά άμορφα δόντια. Ποιος οδοντογενής όγκος εμφανίζεται έτσι
Α. Ο όγκος του Pindborg
Β. Το σύνθετο οδόντωμα
Γ. Το σύμπλεκτο οδόντωμα
Δ. Το οδοντογενές μύξωμα
Ε. Το αδαμαντινοβλάστωμα

151. Ο όγκος του Pindborg ακτινογραφικά εμφανίζεται ως
- A. Σκίαση
 - B. Διαύγαση
 - Γ. Έντονη σκίαση
 - Δ. Περιγεγραμμένη περιμυλική διαύγαση
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
152. Οι περιακρορριζικές διαυγάσεις συνήθως οφείλονται
- A. Σε ανατομικά μέρη που προβάλλονται στα ακρορρίζια των δοντιών
 - B. Σε νέκρωση του πολφού και επέκταση των φλεγμονωδών στοιχείων στην περιακρορριζική περιοχή
 - Γ. Σε κυστικές εξεργασίες ή άλλες οστικές αλλοιώσεις, που δεν έχουν καμιά σχέση με τον πολφό, που μπορεί να εντοπίζονται εκλεκτικά στα ακρορρίζια ή να προβάλλονται σε αυτά
 - Δ. Σε εντοπισμένες στα ακρορρίζια εκδηλώσεις συστηματικών νόσων
 - E. Σε όλα τα ανωτέρω
153. Η τελική διάγνωση μεταξύ ακρορριζικού κοκκιώματος και ακρορριζικής κύστης γίνεται από
- A. Την ακτινογραφική εικόνα
 - B. Την κλινική και ακτινογραφική εικόνα
 - Γ. Την ιστολογική εξέταση
 - Δ. Από το μέγεθος της βλάβης στο ακτινογράφημα
 - E. Από την παρουσία ακτινοσκοιερής γραμμής που περιβάλλει τη διαύγαση
154. Η διαφορική διάγνωση του ακρορριζικού κοκκιώματος γίνεται από
- A. Τις μη πολφικής αιτιολογίας περιακρορριζικές βλάβες
 - B. Τις κακοήθεις βλάβες που πιθανόν να έχουν σχέση με τα ακρορρίζια των δοντιών
 - Γ. Το χειρουργικό έλλειμα και τον ουλώδη ιστό
 - Δ. Την ακρορριζική κύστη, το οδοντοφατνιακό απόστημα
 - E. Όλα τα ανωτέρω
155. Ποιο από τα παρακάτω είναι σωστό για την ακρορριζική κύστη
- A. Αποτελεί το συχνότερο τύπο των παθολογικών διαυγάσεων των γνάθων
 - B. Είναι δυνατόν να μετατοπίζει τα παρακείμενα δόντια
 - Γ. Η διαφορική της διάγνωση από άλλες καλοήθεις αλλοιώσεις των γνάθων είναι σχετικά εύκολη βάσει μόνο των ακτινογραφικών ευρημάτων
 - Δ. Το μέγεθος της βλάβης στο ακτινογράφημα αποτελεί αξιόπιστο κριτήριο για την διάγνωση
 - E. Είναι δυνατόν να προκαλέσει απορρόφηση στις πλάγιες επιφάνειες των παρακειμένων δοντιών

156. Ποιο από τα παρακάτω είναι σωστό για το δευτερογενές οξύ ακρορριζικό απόστημα
- A. Η πρωτογενής εστία στην οποία αναπτύσσεται μπορεί να είναι κοκκίωμα, κύστη, χρόνιο απόστημα ή περιακρορριζική ουλή
 - B. Η πρωτογενής εστία στην οποία αναπτύσσεται μπορεί να είναι μόνο το χρόνιο ακρορριζικό απόστημα
 - Γ. Η διαφορική διάγνωση από τις άλλες πολφικής αιτιολογίας βλάβες δεν μπορεί να γίνει βάσει της συμπτωματολογίας και των κλινικών σημείων
 - Δ. Δεν υπάρχουν ακτινογραφικά ευρήματα
 - Ε. Ακτινογραφικά ευρήματα συνήθως εμφανίζονται μετά από 7-10 μέρες, οπότε παρατηρείται μια ακρορριζική διαύγαση με ασαφή όρια
157. Ποιο από τα παρακάτω είναι σωστό για την περιακρορριζική ουλή
- A. Εμφανίζεται ακτινογραφικά ως διαύγαση στα ακρορρίζια ζωντανών δοντιών
 - B. Προκαλεί απορρόφηση των παρακειμένων δοντιών
 - Γ. Απαιτείται χειρουργική θεραπεία.
 - Δ. Δεν δίνει κλινικά σημεία και συμπτώματα
 - Ε. Απαιτείται ενδοδοντική θεραπεία
158. Ποιο από τα παρακάτω είναι σωστό για την τραυματική κύστη
- A. Δεν επενδύεται από επιθήλιο
 - B. Πόνος στην περιοχή είναι το συχνότερο σύμπτωμα
 - Γ. Απαντάται σε άτομα ηλικίας άνω των 40 ετών
 - Δ. Η διαφορική διάγνωση της τραυματικής κύστης θα γίνει από την τομογοναθική κύστη και την κύστη του τομικού πόρου
 - Ε. Δεν απαιτείται θεραπευτική αντιμετώπιση
159. Ποιο από τα παρακάτω είναι σωστό για την οστεϊνική δυσπλασία
- A. Απαντάται συχνότερα σε άτομα ηλικίας 20 ετών
 - B. Το οστεϊνοβλάστωμα στα αρχικά του στάδια μπορεί να μοιάζει με το οστεϊνωμα
 - Γ. Παραμένει ανέπαφο το περιρρίζιο και η lamina dura
 - Δ. Η ακτινογραφική εικόνα της βλάβης είναι παθογνωμονική και η διάγνωση μπορεί να γίνει μόνο με το ακτινογράφημα
 - Ε. Όλα τα ανωτέρω
160. Η κύστη του τομικού πόρου
- A. Η lamina dura γύρω από τη ρίζα των κεντρικών τομέων είναι άθικτη
 - B. Σύνηθες εύρημα είναι η παρεκτόπιση των ριζών
 - Γ. Σπάνια παρατηρείται απορρόφηση των ριζών
 - Δ. Συχνά το διάφραγμα της μύτης απεικονίζεται στο ανώτερο τμήμα της βλάβης δίνοντας τη χαρακτηριστική εικόνα καρδιάς
 - Ε. Όλα τα ανωτέρω

161. Παράγοντες από τους οποίους εξαρτάται η διαγνωστική αξία ενός ακτινογραφήματος είναι
- A. Η ορθή λήψη και εμφάνιση του ακτινογραφήματος
 - B. Οι συνθήκες μελέτης του ακτινογραφήματος
 - Γ. Η γνώση των φυσιολογικών ανατομικών στοιχείων και η γνώση των παθολογικών εξεργασιών
 - Δ. Η ορθή ερμηνεία του ακτινογραφήματος
 - E. Όλα τα παραπάνω
162. Ακτινογράφημα καλής ποιότητας θεωρείται εκείνο που δείχνει τα διάφορα μέρη της εξεταζόμενης περιοχής
- A. Με τη μέγιστη δυνατή λεπτομέρεια
 - B. Με την καλύτερη πυκνότητα
 - Γ. Με τον καλύτερο βαθμό αντίθεσης
 - Δ. Χωρίς παραμόρφωση
 - E. Με όλα τα παραπάνω
163. Στο ακτινογράφημα σαν διαύγαση απεικονίζονται:
- A. Μεταλλικές αποκαταστάσεις.
 - B. Αδαμαντίνη και οδοντίνη.
 - Γ. Τρυγία και οδοντοφυράματα.
 - Δ. Lamina dura
 - E. Περιρρίζιο
164. Ο ακτινοδιαπερατός ιστός στο ακτινογράφημα
- A. Απεικονίζεται ως σκίαση
 - B. Απορροφά μεγάλο ποσό ακτίνων – X
 - Γ. Έχει μεγάλο πάχος
 - Δ. Έχει μεγάλο ατομικό βάρος
 - E. Έχει μικρό ατομικό βάρος
165. Ο ακτινοδιαπερατός ή ακτινοδιαφανής ιστός στο ακτινογράφημα
- A. Απεικονίζεται ως σκίαση
 - B. Απορροφά μεγάλο ποσό ακτίνων – X
 - Γ. Έχει μεγάλο πάχος
 - Δ. Έχει μεγάλο ατομικό βάρος
 - E. Έχει μικρό ατομικό βάρος
166. Ο ακτινοαδιαπέρατος ή ακτινοαδιαφανής ιστός στο ακτινογράφημα
- A. Απορροφά μεγάλο ποσό ακτίνων-X
 - B. Έχει μικρό πάχος
 - Γ. Έχει μικρό ατομικό βάρος
 - Δ. Απεικονίζεται σαν διαύγαση
 - E. Όλα τα παραπάνω

167. Ένα υποεμφανισμένο φιλμ μπορεί να οφείλεται σε
Α. Μεγάλη συγκέντρωση εμφανιστικού διαλύματος
Β. Μικρό χρόνο παραμονής στο εμφανιστικό διάλυμα
Γ. Σε μη σωστή λειτουργία του φωτός ασφαλείας του σκοτεινού θαλάμου
Δ. Στην στάθμη των εμφανιστικών διαλυμάτων
Ε. Σε όλα τα παραπάνω
168. Ένα ομιχλώδες φιλμ μπορεί να οφείλεται σε
Α. Προσβολή του φιλμ από σταγόνες χημικών διαλυμάτων
Β. Προσβολή του φιλμ από σταγόνες νερού πριν την εμφάνιση
Γ. Ανεπαρκής χρόνος μονιμοποίησης και έκπλυσης
Δ. Ανεπαρκή φωτισμό ασφαλείας και ανεπαρκή φωτοστεγανότητα σκοτεινού θαλάμου
Ε. Παλαιομένο μονιμοποιητικό διάλυμα
169. Ακτινογραφικά ευρήματα που πρέπει να αξιολογούνται για την διάγνωση μιας οστικής βλάβης είναι
Α. Το είδος της ακτινογραφικής εικόνας
Β. Τα όρια, το μέγεθος, το σχήμα, η εντόπιση, η εσωτερική μορφολογία
Γ. Η σχέση με παρακείμενα ανατομικά μέρη
Δ. Η σχέση με παρακείμενα δόντια
Ε. Όλα τα παραπάνω
170. Η ποιότητα μιας ψηφιακής ακτινογραφίας εξαρτάται
Α. Από τον αριθμό διαβαθμίσεων του γκριζου και τον αριθμό των pixels του μέσου καταγραφής της εικόνας
Β. Από το ακτινογραφικό μηχάνημα που χρησιμοποιείται
Γ. Από το πρόγραμμα βελτίωσης και επεξεργασίας της ψηφιακής εικόνας
Δ. Από το πάχος του αισθητήρα
Ε. Από τη δυνατότητα μεγέθυνσης της εικόνας
171. Τα ακτινογραφήματα μπορούν να μετατραπούν σε
Α. 64, 128, 256 ή περισσότερες αξίες ψηφιακής πυκνότητας ή επίπεδα του γκρι
Β. Μόνο σε 256 αξίες ψηφιακής πυκνότητας ή επίπεδα του γκρι
Γ. Όσο μικρότερος είναι ο αριθμός διαβαθμίσεων του γκριζου τόσο καλύτερη η απόδοση ενός ακτινογραφήματος
Δ. Σε 100 περίπου διαβαθμίσεις του γκρι, γιατί τόσες μπορεί να δει και να ξεχωρίσει το ανθρώπινο μάτι
Ε. Σε 256 αξίες ψηφιακής πυκνότητας ή επίπεδα του γκρι, όπου με 0 απεικονίζεται το άσπρο και με 255 το μαύρο
172. Με τις ψηφιακές ακτινογραφικές τεχνικές επιτυγχάνεται
Α. Κατάργηση του ακτινογραφικού πλακιδίου
Β. Άμεση απεικόνιση
Γ. Μείωση της ακτινοβολίας
Δ. Επεξεργασία και βελτίωση της εικόνας

- Ε. Όλα τα ανωτέρω.
173. Στα συστήματα ψηφιακής ακτινογραφίας με SPP (φωσφορίζουσα πλάκα) συγκριτικά με τα συστήματα ψηφιακής ακτινογραφίας με CCD
- A. Η φωσφορίζουσα πλάκα είναι στερεή και άκαμπτη
 - B. Η φωσφορίζουσα πλάκα έχει μικρότερη ευαισθησία στην ακτινοβολία – X
 - Γ. Η εικόνα έχει μεγαλύτερη ανάλυση
 - Δ. Έχουν μεγαλύτερο χρόνο έκθεσης στην ακτινοβολία
 - E. Η εικόνα έχει μικρότερη ανάλυση
174. Τα κυριότερα μειονεκτήματα της ψηφιακής ακτινογραφίας με CCD είναι
- A. Ο δέκτης ακτινοβολίας είναι άκαμπτος
 - B. Έχει συγκεκριμένη ενεργό περιοχή
 - Γ. Η έξοδος καλωδίου από το στόμα
 - Δ. Η δυσκολία κλινικής χρήσης και εφαρμογής σε συγκεκριμένες ανατομικές περιοχές.
 - E. Όλα τα ανωτέρω
175. Η ψηφιακή αφαιρετική ακτινογραφία έχει αυξημένη διαγνωστική ακρίβεια στη
- A. Διάγνωση περιακρορριζικών βλαβών
 - B. Παρακολούθηση της εξέλιξης περιοδοντικών βλαβών
 - Γ. Διάγνωση τερηδόνων
 - Δ. Αξιολόγηση αρχόμενων περιεμφυτευματικών βλαβών
 - E. Όλα τα ανωτέρω
176. Τα συστήματα ψηφιακής αφαιρετικής ακτινογραφίας
- A. Απαιτούν την λήψη μόνο απολύτως συγκρίσιμων ακτινογραφημάτων
 - B. Μπορούν να εξομοιώσουν την αντίθεση των ακτινογραφημάτων
 - Γ. Απεικονίζουν μόνο οστικές βλάβες που εντοπίζονται στα μεσοδόντια διαστήματα
 - Δ. Λόγω της αφαίρεσης των κοινών ανατομικών στοιχείων των ακτινογραφημάτων δεν παραμένει τίποτα στο φόντο της ψηφιακής αφαιρετικής ακτινογραφίας
 - E. Όλα τα παραπάνω
177. Τα συστήματα ψηφιακής ακτινογραφίας που χρησιμοποιούν την ειδική φθορίζουσα πλάκα θυμίζουν αρκετά την αντίστοιχη τεχνική με τα συμβατικά ακτινογραφικά πλακίδια επειδή
- A. Απαιτείται η χρήση του ίδιου ακτινογραφικού μηχανήματος
 - B. Είναι απαραίτητη η χρήση, μετά τη λήψη της ακτινογραφίας, του ψηφιακού σαρωτή, διαδικασία που θυμίζει την επεξεργασία του πλακιδίου στο σκοτεινό θάλαμο
 - Γ. Η φθορίζουσα πλάκα είναι λεπτή και εύκαμπτη και έχει παρόμοια κλινική χρήση με το συμβατικό πλακίδιο
 - Δ. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν με τον κοινό συγκρατητήρα των συμβατικών ακτινογραφικών πλακιδίων
 - E. Όλα τα ανωτέρω

178. Η ψηφιακή εικόνα
- A. Μπορεί να αποθηκευτεί στο σκληρό δίσκο του ηλεκτρονικού υπολογιστή
 - B. Μπορεί να καταχωρηθεί σε οποιοδήποτε αποθηκευτικό μέσο (Δισκέτα, CD-ROM, DVD)
 - Γ. Μπορεί να εκτυπωθεί απεριόριστες φορές
 - Δ. Μπορεί να αποσταλεί ηλεκτρονικά σε οποιοδήποτε απομακρυσμένο μέρος
 - E. Όλα τα ανωτέρω
179. Η τελική ποιότητα της απεικόνισης που επιτυγχάνεται με ένα ψηφιακό σύστημα καθορίζεται
- A. Από το μέγεθος της στοιχειώδους μονάδας εικόνας (pixel) που έχει ο υποδοχέας της εικόνας
 - B. Από τον αριθμό των διαβαθμίσεων του γκρι που το σύστημα αυτό χρησιμοποιεί
 - Γ. Από τις συνθήκες μελέτης των ακτινογραφιών
 - Δ. Από τη ρύθμιση στη φωτεινότητα και την αντίθεση της οθόνης του ηλεκτρονικού υπολογιστή
 - E. Από όλα τα παραπάνω
180. Τα συστήματα ψηφιακής ακτινογραφίας με τεχνολογία CCD
- A. Απαιτούν ειδικό ηλεκτρονικό υπολογιστή και επομένως είναι ασύμφορα και δεν μπορούν να έχουν πρακτική εφαρμογή
 - B. Έχουν ακόμη παρά την εξέλιξη τους αρκετά χαμηλή ποιότητα εικόνας με αποτέλεσμα να μην μπορούν να εφαρμοστούν
 - Γ. Δίνουν το πλεονέκτημα της άμεσης εμφάνισης της εικόνας στην οθόνη του ηλεκτρονικού υπολογιστή
 - Δ. Η εικόνα δεν μπορεί να εκτυπωθεί απεριόριστες φορές διότι υπάρχει μια σταδιακή και προοδευτική απώλεια ποιότητας
 - E. Όλα τα ανωτέρω
181. Η σιαλογραφία είναι
- A. Ενδοστοματική α/α για την απεικόνιση των σιαλογόνων αδένων
 - B. Ψηφιακή α/α για την απεικόνιση της παρωτίδας
 - Γ. Σύγχρονη απεικονιστική τεχνική
 - Δ. Απεικόνιση των σιαλογόνων αδένων με τη βοήθεια σκιαγραφικού υλικού
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
182. Πότε θα κάνουμε σιαλογραφία του υπογνάθιου αδένα
- A. Επί υπάρξεως ακτινοσκιερού λίθου στην έξοδο του εκφορητικού πόρου του αδένα
 - B. Επί αποφρακτικής νόσου του αδένα όπου υπάρχει υποψία ακτινοδιαπερατού λίθου
 - Γ. Επί οξείας φλεγμονής του σιαλογόνου αδένα

- Δ. Το α και β
Ε. Το β και γ
183. Αντενδείξεις για την εκτέλεση σιαλογραφίας έχουμε
Α. Επί χρόνιας φλεγμονής των σιελογόνων αδένων
Β. Επί οξεία φλεγμονής των σιαλογόνων αδένων
Γ. Επί ιστορικού αλλεργικής ευαισθητοποίησης στα ιωδιούχα σκευάσματα
Δ. Το α, β και γ
Ε. Το β και γ
184. Με το συνδυασμό σιαλογραφίας και αξονικής τομογραφίας επί όγκων στην περιοχή των σιαλογόνων αδένων μελετούμε
Α. Την παρουσία όγκου ακόμη και σε αρχικά στάδια
Β. Την ακριβή εντόπιση όγκου μέσα στον αδένα
Γ. Μετράμε το μέγεθος του όγκου στον αδένα
Δ. Την προέλευση όγκου από ενδοαδενικούς ή εξωαδενικούς ιστούς.
Ε. Όλα τα ανωτέρω
185. Κατά τη σιαλογραφική εξέταση των μειζόνων σιαλογόνων αδένων είναι απαραίτητη η λήψη ακτινογραφιών
Α. Πριν την έγχυση του σκιαγραφικού διαλύματος
Β. Αμέσως μετά την έγχυση του σκιαγραφικού διαλύματος
Γ. Κατά τη διάρκεια της αποβολής του σκιαγραφικού διαλύματος
Δ. Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις
Ε. Σε καμία από τις παραπάνω περιπτώσεις
186. Η διαδικασία της τεχνικής της σιαλογραφίας είναι η ακόλουθη
Α. Ανεύρεση του στομίου του υπό εξέταση αδένα και έγχυση του σκιαγραφικού υλικού
Β. Καθετηριασμός του πόρου του υπό εξέταση αδένα και έγχυση του σκιαγραφικού υλικού
Γ. Είσοδος λεπτής μύλης στον πόρο και έγχυση σκιαγραφικού υλικού
Δ. Ανεύρεση του στομίου του πόρου, είσοδος λεπτής μύλης, διεύρυνση του στομίου, καθετηριασμός του πόρου, έγχυση σκιαγραφικού υλικού
Ε. Τίποτα από τα ανωτέρω
187. Η πιο συνηθισμένη εντόπιση οδοντοφόρου κύστης είναι
Α. Οι κάτω τρίτοι γομφίοι και άνω τρίτοι γομφίοι
Β. Οι κυνόδοντες της κάτω γνάθου και οι τρίτοι γομφίοι κάτω
Γ. Οι κάτω τρίτοι γομφίοι και άνω κυνόδοντες
Δ. Οι κυνόδοντες άνω και κυνόδοντες κάτω
Ε. Οι άνω τρίτοι γομφίοι και κάτω κυνόδοντες
188. Ποιο από τα παρακάτω δεν είναι σωστό για το τοιχωματικό αδαματινοβλάστωμα
Α. Σχηματίζεται πιθανότατα στο τοίχωμα μιας οδοντοφόρου κύστης
Β. Είναι η δεύτερη πιο συχνή περιμυλική διάυγαση
Γ. Η μέση ηλικία εμφάνισης του είναι γύρω στα 20 χρόνια

- Δ. Είναι δυνατόν να εμφανισθεί και σε υπολειμματικές, ακρορριζικές
κ.α. κύστεις
Ε. Μπορεί να εξαλλαγεί σε κακώθες νεόπλασμα
189. Η ενασβεστωμένη επιθηλιακή οδοντογενής κύστη
Α. Είναι μια κύστη των εβρυϊκών σχισμών
Β. Είναι οδοντογενής όγκος
Γ. Είναι καλοήθης όγκος
Δ. Είναι καλοήθης βλάβη με χαρακτηριστικά τόσο οδοντογενούς όγκου
όσο και κύστης
Ε. Είναι καλοήθης όγκος αλλά τυπικά είναι κακοήθης
190. Ο αδеноματωειδής οδοντογενής όγκος
Α. Σε ποσοστό 70% εμφανίζεται στη δεύτερη δεκαετία ζωής
Β. Η συχνότητα προσβολής μεταξύ γυναικών και ανδρών είναι 2:1 και
το 75% των περιπτώσεων αφορούν την άνω γνάθο
Γ. Η συχνότητα προσβολής είναι ίδια στους άνδρες και γυναίκες
Δ. Το α και γ
Ε. Το α και β
191. Η ακτινογραφική εικόνα του αδαμαντικοβλαστικού ινώματος
συνηθέστερα είναι
Α. Περιμυλική διαύγαση στην περιοχή προγομφίων και γομφίων της
κάτω γνάθου προκαλώντας έκπτυξη του συμπαγούς πετάλου και
απορρόφηση ριζών
Β. Περιμυλική διαύγαση στην περιοχή προγομφίων και γομφίων της
άνω γνάθου προκαλώντας απορρόφηση ριζών
Γ. Ακτινοδιαυγαστική βλάβη γύρω από τη μύλη ενός δοντιού μέσα στην
οποία παρατηρούνται ακτονοσκιερές μάζες
Δ. Το α και β
Ε. Το β και γ
192. Η πλάγια περιοδοντική κύστη είναι
Α. Υπολειμματική κύστη μετά την αφαίρεση νεογιλών δοντιών
Β. Κύστη φλεγμονώδους αιτιολογίας και αναπτύσσεται στην περιοχή του
περιοδοντικού συνδέσμου
Γ. Κύστη αναπτυσσικής προέλευσης
Δ. Το β και γ
Ε. Το α, β και γ
193. Η κύστη του τομικού πόρου είναι
Α. Καλά περιγεγραμμένη διαύγαση στο μέσο της υπερώας μακράν των
ακρορριζίων των κεντρικών τομέων
Β. Καλά περιγεγραμμένη διαύγαση στη μέση γραμμή της υπερώας μεταξύ
των κεντρικών τομέων της άνω γνάθου
Γ. Καλά περιγεγραμμένες διαυγάσεις μεταξύ των ριζών του κεντρικού
και πλαγίου τομέα της άνω γνάθου
Δ. Καλά περιγεγραμμένη διαύγαση μεταξύ των ριζών των κεντρικών
τομέων της κάτω γνάθου

Ε. Το γ και δ

194. Η τομογοναθική κύστη αναπτύσσεται
Α. Μεταξύ του πλάγιου τομέα και κυνόδοντα της κάτω γνάθου
Β. Μεταξύ των κεντρικών τομέων της άνω γνάθου
Γ. Μεταξύ του πλάγιου τομέα και κυνόδοντα της άνω γνάθου
Δ. Στη μεσότητα μεταξύ κυνόδοντα και πλάγιου της κάτω γνάθου
Ε. Όλα τα ανωτέρω
195. Η τραυματική κύστη εντοπίζεται συχνότερα
Α. Στην περιοχή των προγομφίων και γομφίων της άνω γνάθου
Β. Στην περιοχή των τομέων της κάτω γνάθου
Γ. Μεταξύ των ριζών των κεντρικών τομέων της άνω γνάθου
Δ. Άπω του τρίτου γομφίου της κάτω γνάθου
Ε. Στην περιοχή των προγομφίων και γομφίων της κάτω γνάθου
196. Ποιες από τις παρακάτω αλλοιώσεις συνδυάζονται πάντα με νεκρό πολφό
Α. Ακρορριζική κύστη
Β. Ακρορριζικό κοκκίωμα
Γ. Πλάγια ριζική κύστη
Δ. Το α και β
Ε. Το α, β και γ
197. Ποιες από τις παρακάτω ομάδες αλλοιώσεων σχετίζονται με δόντια τα οποία έχουν ζωντανό πολφό
Α. Τραυματική κύστη, υπολειμματική κύστη, πλάγια ριζική κύστη
Β. Ακρορριζικό κοκκίωμα, ακρορριζική κύστη, ανώριμο οστείνωμα
Γ. Πλάγια περιοδοντική κύστη, τομογοναθική κύστη, τραυματική κύστη
Δ. Όλες οι μεσορριζικές διαυγάσεις
Ε. Πλάγια περιοδοντική κύστη, πλάγια ριζική κύστη, τραυματική κύστη
198. Ποιο από τα παρακάτω είναι χαρακτηριστικό εύρημα της τραυματικής κύστης
Α. Απορρόφηση των ριζών των δοντιών
Β. Καταστροφή της Lamina dura και περιρριζικού χώρου
Γ. Εισδοχή της αλλοίωσης μεταξύ των ριζών των δοντιών
Δ. Απορρόφηση και αποκλιση των ριζών των δοντιών
Ε. Έκπτυξη των πετάλων της κάτω γνάθου
199. Σε ποιες από τις παρακάτω περιμυλικές αλλοιώσεις είναι δυνατόν να διακρίνουμε ακτινοσκιερές μάζες μέσα στην ακτινοδιαύγαση που περιβάλλει το δόντι
Α. Οδοντοφόρος κύστη, κύστη του Gorlin
Β. Εναςβεστωμένη επιθηλιακή κύστη, αδеноματοειδής οδοντογενής όγκος
Γ. Αδαμαντινοβλαστικό ίνωμα, τοιχωματικό αδαμαντινοβλάστωμα
Δ. Αδеноματοειδής οδοντογενής όγκος, αδαμαντινοβλάστικό ίνωμα
Ε. Τοιχωματικό αδαμαντινοβλάστημα, αδеноματοειδής οδοντογενής όγκος

200. Πότε υποπτευόμαστε την ύπαρξη οδοντοφόρου κύστης
Α. Όταν οι διαστάσεις της περιμυλικής διαύγασης είναι 2-3 mm
Β. Όταν οι διαστάσεις της περιμυλικής διαύγασης είναι άνω των 5 mm
Γ. Όταν η περιμυλική διαύγαση περιβάλλει συμμετρικά την οδοντική μύλη
Δ. Το α και β
Ε. Το β και γ
201. Ποια από τις παρακάτω παθήσεις αποτελεί ενδοαρθρική ανωμαλία ή πάθηση του διαρθρίου δίσκου της ΚΓΔ
Α. Αγκύλωση
Β. Διάτρηση
Γ. Εξάρθρωμα
Δ. Απλασία
Ε. Νεόπλασμα
202. Με ποια από τις παρακάτω τεχνικές θα απεικονιστεί καλύτερα η σιαλολιθίαση του παρεγχύματος της παρωτίδας
Α. Ακτινογραφία δήξεως κάτω γνάθου
Β. Ακτινογραφία εδάφους στόματος
Γ. Ακτινογραφία δήξεως άνω γνάθου
Δ. Υπερηχοτομογραφία
Ε. Με καμιά από τις ανωτέρω
203. Ποιο από τα παρακάτω ανατομικά μέρια απεικονίζεται σαν σκίαση στην πανοραμική ακτινογραφία
Α. Εξω ακουστικό πόρος
Β. Κοίλο του στόματος
Γ. Στοματοφάρυγγας
Δ. Ρινική θάλαμη
Ε. Μαλθακή υπερώα
204. Ποια από τις παρακάτω οστικές αλλοιώσεις δεν απεικονίζεται σαν σκίαση
Α. Τραυματική κύστη
Β. Σύνθετο οδόντωμα
Γ. Ινώδης δυσπλασία
Δ. Σιαλόλιθος
Ε. Ιδιοπαθής οστεοσκλήρυνση
205. Ποια από τις παρακάτω οστικές αλλοιώσεις ανήκει στις περιακρορριζικές διαυγάσεις μη πολφικής αιτιολογίας
Α. Ακρορριζική κύστη
Β. Ακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία
Γ. Ακρορριζική ουλή
Δ. Ακρορριζικό κοκκίωμα
Ε. Ακρορριζικό σύμπλεκτο οδόντωμα

206. Στην πανοραμική ακτινογραφία αποκαλύπτεται μονόχρωρη διαύγαση μεταξύ των ριζών των 34 – 35 με σαφή όρια και καλά περιγραμμένη. Η δοκιμασία ζωτικότητας των δοντιών είναι θετική. Η πιο πιθανή διάγνωση σας είναι
- A. Τραυματική κύστη
 - B. Ακρορριζικό κοκκίωμα
 - Γ. Τομογοναθική κύστη
 - Δ. Ανευρυσματική κύστη
 - E. Ακρορριζική κύστη
207. Στην πανοραμική ακτινογραφία ασθενούς 14 ετών αποκαλύπτεται πολύχρωμη διαύγαση στη γωνία της κάτω γνάθου μεγάλων διαστάσεων. Η δοκιμασία ζωτικότητας των δοντιών είναι θετική. Η πιο πιθανή διάγνωση σας είναι
- A. Τραυματική κύστη
 - B. Ακρορριζικό κοκκίωμα
 - Γ. Τομογοναθική κύστη
 - Δ. Ανευρυσματική κύστη
 - E. Ακρορριζική κύστη
208. Το τοιχωματικό αδαμαντινοβλάστωμα συνήθως απεικονίζεται σαν
- A. Πολύχρωμη διαύγαση
 - B. Μονόχρωμη διαύγαση με ασαφή όρια
 - Γ. Περιμυλική διαύγαση
 - Δ. Συνδυασμός διαύγασης – σκίασης
 - E. Μεσορριζική διαύγαση
209. Μονόχρωμη διαύγαση σε σχήμα αχλαδιού μεταξύ κυνόδοντα και πλαγίου τομέα της άνω γνάθου είναι συνήθως
- A. Κύστη του τομικού πόρου
 - B. Υπολειματική κύστη
 - Γ. Ανευρυσματική κύστη
 - Δ. Τομογοναθική κύστη
 - E. Όλα τα ανωτέρω
210. Η διαφορική διάγνωση της πολύχρωρης κερατινοκύστης περιλαμβάνει
- A. Την τραυματική κύστη
 - B. Το οδοντογενές μύξωμα
 - Γ. Το οστεοποιοί ίνωμα
 - Δ. Την τομογοναθική κύστη
 - E. Τον αδеноματοειδή οδοντογενή όγκο
211. Ποιά από τις παρακάτω βλάβες είναι δυνατόν να απεικονισθεί είτε σαν διαύγαση, είτε σαν σκίαση, είτε σαν συνδυασμός διαύγασης – σκίασης
- A. Ινώδης δυσπλασία
 - B. Χερουβισμός
 - Γ. Αδαμαντινοβλάστωμα

- Δ. Σύνθετο οδόντωμα
Ε. Οδοντογενής κερατινοκύστη
212. Η διαφορική διάγνωση της περιφερικής διάβρωσης του οστού της κάτω γνάθου με ασαφή όρια που προκαλείται από το διηθητικό ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα περιλαμβάνει
Α. Οστεϊνική δυσπλασία
Β. Κεντρικό γιγαντοκυτταρικό κοκκίωμα
Γ. Αδαμαντινοβλάστωμα
Δ. Οστεομυελίτιδα
Ε. Όγκο του Pindborg
213. Η διαφορική διάγνωση του πολύχρωρου αδαμαντινοβλαστώματος περιλαμβάνει
Α. Τη νόσο του Paget
Β. Το οδοντογενές μύξιωμα
Γ. Το οστεοποιοί ίνωμα
Δ. Το αδαμαντινοβλαστικό οδόντωμα
Ε. Τον αδеноματοειδή οδοντογενή όγκο
214. Μικρή στρογγύλη διαύγαση στη γωνία της κάτω γνάθου, κάτω από το φατνιακό πόρο συνήθως είναι
Α. Οστεοποιοί ίνωμα
Β. Υπολειματική κύστη
Γ. Ιδιοπαθής οστική κοιλότητα (κύστη Stafne)
Δ. Κεντρικό γιγαντοκυτταρικό κοκκίωμα
Ε. Ιδιοπαθής οστεοσκλήρυνση
215. Ποια από τις παρακάτω οστικές αλλοιώσεις εμφανίζονται πάντα αμφοτερόπλευρα
Α. Οδοντοφόρος κύστη
Β. Ινώδης δυσπλασία
Γ. Κεντρικό αιμαγγείωμα
Δ. Ηωσινόφιλο κοκκίωμα
Ε. Χερουβισμός
216. Εξωοστική εναπόθεση νεοπλασματικού οστού συνήθως απαντάται
Α. Στο σάρκωμα Ewing
Β. Στο οστεοσάρκωμα
Γ. Στο οστεϊνοβλάστωμα
Δ. Στο βλεννοεπιδερμοειδές καρκίνωμα
Ε. Σε κανένα από τα ανωτέρω
217. Ποια από τις παρακάτω νόσους μπορεί να προκαλέσει γενικευμένη οστική αραίωση
Α. Ινώδης δυσπλασία
Β. Χερουβισμός
Γ. Μεσογειακή αναιμία
Δ. Οστεομαρμάρωση
Ε. Οστεϊνοβλάστωμα

218. Σε ποια από τις παρακάτω οστικές αλλοιώσεις έχουμε απώλεια της lamina dura
- A. Περιακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία
 - B. Δευτεροπαθής υπερπαραθυρεοειδισμός
 - Γ. Πυκνωτική οστεΐτιδα
 - Δ. Αδαμαντινοβλαστικό οδόντωμα
 - E. Οστεομαρμάρωση
219. Η ακτινογραφική εικόνα της ιστοκυττάρωσης Χ συνήθως είναι
- A. Μονόχωρη διαύγαση με ασαφή όρια
 - B. Πολύχωρη διαύγαση
 - Γ. Πολλαπλές μονόχωρες διαυγάσεις
 - Δ. Γενικευμένη οστική αραίωση
 - E. Γενικευμένη οστική πύκνωση
220. Η νόσος των κυττάρων Langerhan's είναι η σύγχρονη ονομασία της
- A. Ιστοκυττάρωσης Χ
 - B. Δρεπανοκυτταρικής αναιμίας
 - Γ. Θαλασσαιμίας
 - Δ. Νόσου Paget
 - E. Οστεοσκλήρυνσης
221. Ακτινοσκοιερές μικρές περιοχές εντός της διαύγασης συνήθως απαντώνται
- A. Στο αδαμαντινοβλάστωμα
 - B. Στην ανευρυσματική κύστη
 - Γ. Στον όγκο του Pindborg
 - Δ. Στο κεντρικό αιμαγγείωμα
 - E. Στο ακρορριζικό κοκκίωμα
222. Ποια από τις παρακάτω αλλοιώσεις μπορεί να δώσει την εικόνα περιγεγραμμένης σκίασης με σαφή όρια
- A. Περιακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία στο ενδιάμεσο στάδιο
 - B. Σύμπλεκτο οδόντωμα
 - Γ. Οστεοειδές οστέωμα
 - Δ. Οστεοσάρκωμα
 - E. Σιαλόλιθος
223. Το αδαμαντινοβλάστωμα συνήθως απεικονίζεται
- A. Σαν πολύχωρη διαύγαση
 - B. Σαν μονόχωρη διαύγαση
 - Γ. Σαν περιμυλική διαύγαση
 - Δ. Κανένα από τα ανωτέρω
 - E. Όλα τα ανωτέρω

224. Διόγκωση των φατνιακών αποφύσεων και διεύρυνση των μυελικών χώρων συνήθως απαντάται
Α. Στη νόσο του Paget
Β. Στον χερουβισμό
Γ. Στην μεσογειακή αναιμία
Δ. Στο κεντρικό αιμαγγείωμα
Ε. Σε όλα τα ανωτέρω
225. Σε ποία δεκαετία παρουσιάζεται ποίο συχνά η οδοντογενής κερατινοκύστη; Στην:
Α. Πρώτη με δεύτερη δεκαετία
Β. Δεύτερη με τρίτη δεκαετία
Γ. Τρίτη με τέταρτη δεκαετία
Δ. Τέταρτη με πέμπτη δεκαετία
Ε. Πέμπτη με έκτη δεκαετία
226. Η κύστη του STAFNE σε ποια περιοχή παρουσιάζεται συχνότερα;
Α. Στο γναθιαίο κύρτωμα της άνω γνάθου
Β. Στην περιοχή των προγομφίων της άνω γνάθου
Γ. Στην περιοχή των προγομφίων της κάτω γνάθου
Δ. Στην περιοχή της γωνίας της κάτω γνάθου
Ε. Στην περιοχή των κυνοδόντων της κάτω γνάθου
227. Στο κεντρικό γιγαντοκυτταρικό κοκκίωμα η διαφορική διάγνωσή του δεν περιλαμβάνει:
Α. Αδαμαντινοβλάστωμα
Β. Οδοντογενές μύξωμα
Γ. Τραυματική κύστη
Δ. Ανευρυσματική κύστη
Ε. Οστεοποιοί ίνωμα
228. Οι τεχνητές ή «φανταστικές» σκιές που απεικονίζονται στην πανοραμική ακτινογραφία οφείλονται:
Α. Σε ανατομικά στοιχεία που βρίσκονται έξω από την τομογραφική ζώνη
Β. Στην απεικόνιση της σπονδυλικής στήλης
Γ. Σε μεταλλικά αντικείμενα στον αυχένα και στα αυτιά του ασθενή
Δ. Στη γλώσσα του ασθενή
Ε. Στη γωνία της κάτω γνάθου
229. Η δόση του ασθενούς σε μια πανοραμική ακτινογραφία εν σχέση με μια πλήρη σειρά οπισθοφατνιακών ακτινογραφιών είναι:
Α. Μεγαλύτερη κατά 50%
Β. Ίση και στις δυο τεχνικές
Γ. Κατά 50 – 85% μειωμένη στην πανοραμική
Δ. Κατά 50 – 85% αυξημένη στην πανοραμική
Ε. Τίποτα από τα Α,Β,Γ και Δ

230. Η μαλθακή υπερώα απεικονίζεται στην πανοραμική ακτινογραφία ως:
- A. Σκίαση που προβάλλει στα πρόσθια δόντια της άνω και κάτω γνάθου
 - B. Αμφίπλευρη σκίαση που προβάλλει στην σπονδυλική στήλη
 - Γ. Δεν απεικονίζεται καθόλου
 - Δ. Αμφίπλευρη άτονη σφηνοειδή σκίαση που απεικονίζεται σε επαλληλία με το
γναθιαίο κύρτωμα , την κορωνοειδή απόφυση και τον κλάδο της κάτω γνάθου
 - E. Αμφίπλευρη άτονη σφηνοειδή σκίαση που προβάλλει κάτω από το κάτω χείλος του
σώματος ή πάνω στο σώμα της κάτω γνάθου
231. Η βελονοειδής απόφυση του κροταφικού οστού απεικονίζεται στην πανοραμική ακτινογραφία ως:
- A. Επιμήκης σκίαση κάτωθεν του υοειδούς οστού
 - B. Επιμήκης σκίαση κάτω από τον κόνδυλο της κάτω γνάθου
 - Γ. Επιμήκης σκίαση κάτω από τον κόνδυλο και πίσω από το οπίσθιο χείλος της κάτω
γνάθου
 - Δ. Επιμήκης σκίαση που προβάλλει στην σπονδυλική στήλη
 - E. Όλα τα ανωτέρω
232. Η οδοντογενής κερατινοκύστη δίνει ακτινογραφική εικόνα:
- A. «Ρακέτα τέννις»
 - B. Δίχωρης διαύγασης
 - Γ. Σκίασης με δαντελωτά όρια
 - Δ. Συχνότερα πολύχωρης διαύγασης
 - E. Διαύγασης με ασαφή όρια
233. Διαφορική διάγνωση οδοντογενούς κερατινοκύστης θα γίνει από:
- A. Αδαμαντινοβλάστωμα και ανευρισματική κύστη
 - B. Αδενοματοειδή οδοντογενή όγκο και υπολλειματική κύστη
 - Γ. Οστείνωμα και ινώδη δυσπλασία (αρχικά στάδια)
 - Δ. Κύστη Stafne και τραυματική κύστη
 - E. Μεταστατικούς όγκους και οδόντωμα
234. Το αδαμαντινοβλάστωμα:
- A. Είναι τοπικά επιθετικό νεόπλασμα και, όταν αφεθεί, μπορεί να λάβει μεγάλες διαστάσεις.
 - B. Εντοπίζεται στην περιοχή των προσθίων δοντιών της κάτω γνάθου
 - Γ. Η εξέλιξή του είναι ταχεία
 - Δ. Τα δόντια της προσβληθείσας περιοχής δεν εμφανίζουν απορρόφηση ριζών
 - E. Συνοδεύεται από έντονο πόνο
235. Η διαφορική διάγνωση του αδαμαντινοβλαστικού ινώματος περιλαμβάνει:
- A. Οστεινοβλάστωμα
 - B. Χερουβισμό

- Γ. Σύμπλεκτο οδόντωμα
- Δ. Μεταστατικούς όγκους
- Ε. Οδοντογενές μύξωμα

236. Το οδοντογενές μύξωμα:

- A. Προσβάλλει συχνότερα γυναίκες και εντοπίζεται στην κάτω γνάθο
- B. Εμφανίζεται σαν επώδυνη διόγκωση
- Γ. Προκαλεί απορρόφηση ριζών των δοντιών
- Δ. Ακτινογραφικά δίνει εικόνα μονόχωρης σκίασης
- Ε. Η αναρρόφηση στην βλάβη με βελόνα δίνει αιματηρό υγρό

237. Στις διαυγάσεις με ασαφή ή σκοροφαγωμένα όρια ανήκουν:

- A. Το κεντρικό γιγαντοκυτταρικό κοκκίωμα
- B. Η ινώδης δυσπλασία (αρχικό στάδιο)
- Γ. Το κεντρικό αιμαγγείωμα
- Δ. Η οστεοπόρωση
- Ε. Η τραυματική κύστη

238. Το ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα:

- A. Αποτελεί σπάνιο τύπο κακοήθους νεοπλασματος του στόματος
- B. Εντοπίζεται μόνο στους μαλακούς ιστούς
- Γ. Έχει σαφή και περιγεγραμμένα όρια
- Δ. Οι ρίζες των δοντιών που περιλαμβάνονται στην βλάβη δεν επηρεάζονται
- Ε. Διαφοροδιαγιγνώσκεται από την οστεομυελίτιδα και την οστεοακτινονέκρωση

239. Το χονδροσάρκωμα:

- A. Προσβάλλει συχνά τις γνάθους και σπανιότερα την σπονδυλική στήλη και τα μακρά οστά
- B. Εντοπίζεται συχνότερα στην κάτω γνάθο
- Γ. Ακτινογραφικά απεικονίζεται σαν συνδυασμός διαύγασης – σκίασης
- Δ. Εμφανίζει, στα παρακείμενα στην βλάβη δόντια, διεύρυνση του περιριζικού χώρου και λέπτυνση των ριζών
- Ε. Διαφορική διάγνωση θα γίνει από το οστεοποιοί ίνωμα

240. Η ινώδης δυσπλασία:

- A. Οφείλεται σε αντικατάσταση του ινώδους συνδετικού ιστού με οστίτη ιστό
- B. Έχει δύο κλινικές μορφές
- Γ. Απαντάται συνήθως σε ενήλικες
- Δ. Ακτινολογικά εμφανίζει εικόνα ανάλογη με το στάδιο εξέλιξης της
- Ε. Διαφοροδιαγιγνώσκεται από το αδαμαντινοβλάστωμα

241. Σε πανοραμική ακτινογραφία ασθενούς 57 ετών ανευρίσκεται μονήρης οστεολυτικός χώρος στην γωνία της κάτω γνάθου αριστερά με σχήμα στρογγυλό. Το ακτινογραφικό αυτό εύρημα περιγράφεται σαν

- A. Μικτή ακτινοδιαυγαστική – ακτινοσκιερή βλάβη
- B. Εντοπισμένη ακτινοσκίαση με σαφή όρια

- Γ. Μικτή ακτινοδιαυγαστική – ακτινοσκιερή βλάβη με ασαφή όρια
 Δ. Μονόχρωμη ακτινοδιαύγασση με σαφή όρια
 Ε. Πολύχρωμη ακτινοδιαύγασση με σαφή όρια
242. Σε οπισθοφατνιακή ακτινογραφία ασθενούς απεικονίζεται οστελυτική διαυγαστική εξεργασία, με τα δόντια να φαίνονται να «αιωρούνται» μέσα στην βλάβη. Η διάγνωσή σας θα προσανατολιστεί σε
 Α. Ακρορριζικό κοκκίωμα
 Β. Ακρορριζική κύστη
 Γ. Οστεοποιοί ίνωμα
 Δ. Μεταστατικό νεόπλασμα
 Ε. Ινώδη δυσπλασία
243. Το πολλαπλούν μύελωμα
 Α Είναι καλοήθης όγκος
 Β Είναι νεόπλασμα με ανεξέλεγκτο πολλαπλασιασμό
 Γ Σπάνια έχει ως επιπλοκή κατάγματα
 Δ Προσβάλλει γυναίκες άνω των 80 ετών
 Ε Προσβάλλει και τα δυο φύλα σε ηλικία μεταξύ 20-40 ετών
244. Η νόσος Letter-Siwe
 Α Προσβάλλει παιδιά ηλικίας άνω των τριών ετών
 Β Προσβάλλει νεογνά μικρότερα των τριών ετών
 Γ Το βρέφος έχει υψηλό μόνιμο πυρετό
 Δ Το βρέφος έχει κοκκιωματώδεις βλάβες μόνο στα οστά
 Ε Το βρέφος έχει κοκκιωματώδεις αντιδραστικές βλάβες μόνο στους μαλακούς ιστούς
245. Η βελονοειδής απόφυση του κροταφικού οστού στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως:
 Α Επιμήκης σκίαση
 Β Διαύγασση
 Γ Συνδυασμός διαύγασσης -σκίασης
 Δ Διαύγασση που προβάλλει στον κόνδυλο
 Ε Διαύγασση που προβάλλει στην κορωνοειδή απόφυση
246. Οι κάτω και μέσες ρινικές κόγχες στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζονται ως:
 Α Οριζόντια διαύγασση
 Β Τέσσερις ακανόνιστες σκιάσεις
 Γ Κυκλική σκίαση
 Δ Αμφίπλευρη σκίαση
 Ε Κανένα από τα παραπάνω
247. Το κάτω χείλος του οφθαλμικού κόγχου στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως:
 Α Διαύγασση με σκίαση στο κέντρο
 Β Αμφίπλευρη κοίλη γραμμοειδής σκίαση
 Γ Σκίαση
 Δ Σκίαση πάνω από την μέση της οριζόντιας σκίασης που παράγει η

σκληρή υπερώα
Ε Κυκλική σκίαση

248. Η μαστοειδής απόφυση στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως:
- Α Σκίαση
 - Β Μονόπλευρη διαύγαση
 - Γ Ταινιοειδής διαύγαση
 - Δ Ταινιοειδής διαύγαση άνω του ρινικού διαφράγματος
 - Ε Ταινιοειδής διαύγαση κάτω του υοειδούς οστού
249. Το κοίλο του στόματος στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως:
- Α Αμφίπλευρη σκίαση
 - Β Αμφίπλευρη διαύγαση
 - Γ Αμφίπλευρη διαύγαση με κεντρική σκίαση
 - Δ Οριζόντια διαύγαση
 - Ε Αμφίπλευρη σκίαση με κεντρική διαύγαση
250. Τα ψηφιακά συστήματα με αισθητήρα CCD :
- Α Απαιτούν την τοποθέτηση του αισθητήρα σε ψηφιακό σαρωτή για τη μετατροπή της καταγεγραμμένης εικόνας σε ψηφιακή
 - Β Χρησιμοποιούν φωτοευαίσθητες φθορίζουσες πλάκες ευαίσθητες στην ιοντίζουσα ακτινοβολία
 - Γ Καταγράφουν άμεσα την εικόνα και τη μεταφέρουν στον Η/Υ μέσω καλωδίου
 - Δ Μειονεκτούν έναντι του φιλμ λόγω του αυξημένου χρόνου έκθεσης του ασθενή
 - Ε Πλεονεκτούν έναντι των φιλμ λόγω του αυξημένου πεδίου ακτινοβολήσης
251. Κατά τον βομβαρδισμό του στόχου της λυχνίας, ένα ποσοστό της κινητικής ενέργειας των ηλεκτρονίων μετατρέπεται σε ακτινοβολία-Χ. Ποιο είναι το ποσοστό αυτό?
- α. 20%
 - β. 10%
 - γ. 30%
 - δ. 5%
 - ε. 1%
252. Κατά τον βομβαρδισμό της λυχνίας, ένα ποσοστό της κινητικής ενέργειας των ηλεκτρονίων μετατρέπεται σε ενέργεια φωτονίων. Το υπόλοιπο ποσοστό της κινητικής ενέργειας σε τι είδους ενέργεια μετατρέπεται?
- α. Χημική ενέργεια
 - β. Θερμική ενέργεια
 - γ. Πυρηνική ενέργεια
 - δ. Ηλεκτρική ενέργεια
 - ε. Μηχανική ενέργεια

253. Πως παράγεται η ακτινοβολία-X?
- α. Με τον βομβαρδισμό του νήματος της καθόδου της λυχνίας με ηλεκτρόνια
 - β. Με τον βομβαρδισμό με πρωτόνια του στόχου της λυχνίας
 - γ. Με την αύξηση της θερμοκρασίας του νήματος της καθόδου της λυχνίας
 - δ. Με τον βομβαρδισμό του στόχου της λυχνίας με ηλεκτρόνια.
 - ε. Με το α και το γ
254. Από τι εξαρτάται η επιτάχυνση των ηλεκτρονίων της λυχνίας τα οποία βομβαρδίζουν τον στόχο?
- α. Από την τιμή της τάσεως λειτουργίας του ακτινογραφικού μηχανήματος
 - β. Από το mA του ακτινογραφικού μηχανήματος
 - γ. Από τον χρόνο εκπομπής
 - δ. Από τον παράγοντα mA.S
 - ε. Από την θερμοκρασία του νήματος της καθόδου
255. Σε τι χρησιμεύει ο μετασχηματιστής υψηλής τάσεως που βρίσκεται εντός της κεφαλής του ακτινογραφικού μηχανήματος?
- α. Για να σταθεροποιεί την τάση του ρεύματος του δικτύου
 - β. Για να αυξάνει την τάση του ρεύματος του δικτύου
 - γ. Για να μειώνει την τάση του ρεύματος του δικτύου
 - δ. Για να μετατρέπει το εναλλασσόμενο ρεύμα του δικτύου σε συνεχές ρεύμα
 - ε. Το α και το δ
256. Σε τι χρησιμεύει ο μετασχηματιστής χαμηλής τάσεως που βρίσκεται εντός της κεφαλής του ακτινογραφικού μηχανήματος?
- α. Για την ανόρθωση της τάσεως του ρεύματος του δικτύου
 - β. Για την σταθεροποίηση της τάσεως του ρεύματος του δικτύου
 - γ. Για την μείωση της τάσεως του ρεύματος του δικτύου
 - δ. Για να μειώσει τον κίνδυνο ηλεκτροπληξίας του χειριστή
 - ε. Το β και το δ
257. Τι ονομάζουμε θερμιονική εκπομπή?
- α. Την εκπομπή ηλεκτρονίων από ένα θερμαινόμενο μέταλλο
 - β. Την έξοδο της ακτινοβολίας από το άπω άκρο του κατευθυντήρα.
 - γ. Την υπερβολική δόση ακτινοβολίας
 - δ. Την δόση ακτινοβολίας η οποία προκαλεί θερμικό έγκαυμα στον ασθενή
 - ε. Την αύξηση της θερμοκρασίας της κεφαλής του ακτινογραφικού μηχανήματος
258. Ποια στοιχεία της κεφαλής του ακτινογραφικού μηχανήματος αποτελούν τον ενυπάρχοντα ηθμό του μηχανήματος?
- α. Το γυάλινο περίβλημα της λυχνίας και το στρώμα μονωτικού λαδιού
 - β. Το φύλλο από αλουμίνιο
 - γ. Το μολύβδινο διάφραγμα
 - δ. Το φύλλο από αλουμίνιο και το μολύβδινο διάφραγμα
 - ε. Το β και το γ
259. Όταν το διάφραγμα της κεφαλής του ακτινογραφικού μηχανήματος είναι εφοδιασμένο με στρογγυλή οπή, με τι είδους κατευθυντήρα μπορεί να συνοδεύεται?

- α. Ορθογώνιο
- β. Σημειακό και κυλινδρικό
- γ. Κυλινδρικό και ορθογώνιο
- δ. Σημειακό και ορθογώνιο
- ε. Με όλα τα παραπάνω

260. Ποιο πρέπει να είναι το πάχος του συνολικού ηθμού ενός ακτινογραφικού μηχανήματος που λειτουργεί στα 70 KV?

- α. 0,5 χιλ. αλουμινίου
- β. 1,0 χιλ. αλουμινίου
- γ. 1,5 χιλ. αλουμινίου
- δ. 2,0 χιλ. αλουμινίου
- ε. 0,1 χιλ. αλουμινίου

261. Από τι υλικό αποτελείται ο προστιθέμενος ηθμός του ακτινογραφικού μηχανήματος?

- α. Από χαλκό
- β. Από βολφράμιο
- γ. Από μόλυβδο
- δ. Από βολφράμιο και χαλκό
- ε. Από αλουμίνιο

262. Σε τι χρησιμεύει ο προστιθέμενος ηθμός του ακτινογραφικού μηχανήματος?

- α. Στον περιορισμό της ωφέλιμης δέσμης
- β. Στην απορρόφηση της μαλακής ακτινοβολίας
- γ. Στην μείωση της δόσης δέρματος του ασθενή
- δ. Στην κατεύθυνση της δέσμης
- ε. Το β και το γ

263. Τι ονομάζουμε άνοδο στην λυχνία παραγωγής των ακτίνων-X ?

- α. Το αρνητικό ηλεκτρόδιο της λυχνίας
- β. Την ροή ηλεκτρονίων της λυχνίας
- γ. Το θετικό ηλεκτρόδιο της λυχνίας
- δ. Τον μετασχηματιστή υψηλής τάσεως
- ε. Τον μετασχηματιστή χαμηλής τάσεως

264. Για να έχουμε ακτινογραφική απεικόνιση με χαμηλή αντίθεση απαιτείται ?

- α. Ακτινογραφικό μηχάνημα με χαμηλή τάση
- β. Μεγάλος χρόνος εκπομπής
- γ. Ακτινογραφικό μηχάνημα με υψηλό mA
- δ. Ακτινογραφικό μηχάνημα με υψηλή τάση
- ε. Μικρό χρόνο εκπομπής

265. Τι ονομάζουμε κεντρική ακτίνα της ωφέλιμης δέσμης ?

- α. Την ακτινοβολία η οποία εκπέμπεται από την κεφαλή του ασθενή
- β. Την ακτινοβολία η οποία ταξιδεύει στο κέντρο της δέσμης
- γ. Την διαχέουσα ακτινοβολία
- δ. Την ροή ηλεκτρονίων από την κάθοδο προς την άνοδο
- ε. Την ακτινοβολία η οποία βρίσκεται στα όρια της ωφέλιμης δέσμης

266. Ένα άτομο (στοιχειώδες σωματίδιο) χαρακτηρίζεται ως θετικό ιόν, όταν
- Ο αριθμός των ηλεκτρονίων της τροχιάς είναι μεγαλύτερος του αριθμού των πρωτονίων
 - Ο αριθμός των πρωτονίων είναι ίσος με τον αριθμό των νετρονίων
 - Ο αριθμός των πρωτονίων είναι μεγαλύτερος του αριθμού των ηλεκτρονίων της τροχιάς
 - Ο αριθμός των ηλεκτρονίων είναι ίσος με τον αριθμό των πρωτονίων
 - Ο αριθμός των πρωτονίων είναι μεγαλύτερος του αριθμού των νετρονίων
267. Όταν το mA ενός μηχανήματος μειώνεται από τα 15 mA στα 10 mA τότε
- Μειώνεται το μήκος κύματος των παραγομένων ακτίνων-X
 - Αυξάνεται η ποσότητα των παραγομένων ακτίνων-X
 - Αυξάνεται το μήκος κύματος των παραγομένων ακτίνων-X
 - Μειώνεται η ποσότητα των παραγομένων ακτίνων-X
 - Το β και το γ
268. Το μέγεθος της εστιακής κηλίδας της ανόδου της λυχνίας σε ποια από τις παρακάτω παραμέτρους επιδρά στην ακτινογραφική απεικόνιση
- Στην πυκνότητα της απεικόνισης
 - Στην σαφήνεια της απεικόνισης
 - Στην αντίθεση της απεικόνισης
 - Στην μεγέθυνση της απεικόνισης
 - Στην σμίκρυνση της απεικόνισης
269. Σε τι χρησιμεύουν οι ηθμοί στο ακτινογραφικό μηχάνημα
- Να μειώνουν την πυκνότητα του ακτινογραφικού πλακιδίου
 - Να καθορίζουν το μέγεθος της ωφέλιμης δέσμης
 - Να αυξάνουν την αντίθεση του ακτινογραφικού πλακιδίου
 - Να απορροφούν τις ακτίνες με μεγάλο μήκος κύματος
 - Το α και το γ
270. Τι είναι τα ατομικά πλακίδια δοσιμετρίας
- Ειδικά πλακίδια με τα οποία μετρούμε την ραδιενεργό ακτινοβολία
 - Πλακίδια με τα οποία μετρούμε την ακτινοβολία-X με απόλυτη ακρίβεια
 - Πλακίδια με τα οποία μετρούμε την ακτινοβολία-X με σχετική ακρίβεια
 - Πλακίδια τα οποία χρησιμεύουν για την ακτινογράφιση ειδικών ασθενών
 - Το β και το δ
271. Τι ορίζουμε ως απόσταση πηγής-δέρματος
- Την απόσταση της εστιακής κηλίδας από το ακτινογραφικό πλακίδιο
 - Την απόσταση της εστιακής κηλίδας από το πρόσωπο του ασθενή
 - Την απόσταση του πλακιδίου από τα δόντια τα οποία ακτινογραφούνται, όταν χρησιμοποιείται η παράλληλος τεχνική
 - Την απόσταση του άπω άκρου του κατευθυντήρα από την επιφάνεια του δέρματος
 - Την απόσταση του χειριστή του μηχανήματος από την πηγή των ακτίνων-X

272. Τι είναι το Roentgen?
- Μονάδα μέτρησης της ακτινοβολίας στον αέρα
 - Μονάδα μέτρησης της δόσης έκθεσης στην ακτινοβολία
 - Μονάδα μέτρησης της δόσης απορρόφησης
 - Μονάδα μέτρησης της διεισδυτικής ικανότητας της ακτινοβολίας-Χ
 - Μονάδα μέτρησης του βιολογικού αποτελέσματος της ακτινοβολίας
273. Τι είναι το Rad?
- Μονάδα μέτρησης της ακτινοβολίας-Χ στο άπω άκρο του κατευθυντήρα
 - Μονάδα μέτρησης της δόσης απορρόφησης
 - Μονάδα μέτρησης της έντασης της ακτινοβολίας-Χ
 - Μονάδα μέτρησης της ταχύτητας των ηλεκτρονίων που βομβαρδίζουν τον στόχο της λυχνίας
 - Μονάδα μέτρησης του βιολογικού αποτελέσματος της ακτινοβολίας
274. Τι είναι το διάφραγμα του ακτινογραφικού μηχανήματος?
- Λεπτό φύλλο από αλουμίνιο που τοποθετείται στην πορεία της ωφέλιμης δέσμης
 - Χάλυβας ικανοποιητικού πάχους ο οποίος περιβάλλει την λυχνία των ακτίνων-Χ
 - Φύλλο από μόλυβδο ικανού πάχους με μία οπή στο κέντρο του
 - Μία κάψα από λεπτό φύλλο μολυβδαινίου που εστιάζει τα ηλεκτρόνια της καθόδου της λυχνίας
 - Το διάφραγμα το οποίο χωρίζει τον χειριστή από την πηγή των ακτίνων-Χ
275. Σε τι χρησιμεύει το διάφραγμα του ακτινογραφικού μηχανήματος?
- Στο να απορροφά την μαλακή ακτινοβολία
 - Στο να εστιάζει τα ηλεκτρόνια της καθόδου προς τον στόχο της λυχνίας
 - Στο να μειώνει την απώλεια της ακτινοβολίας από την κεφαλή του μηχανήματος
 - Στο να περιορίζει τις διαστάσεις της δέσμης των ακτίνων-Χ
 - Στο να προστατεύει τον χειριστή από την δευτερογενή ακτινοβολία
276. Που είναι τοποθετημένο το διάφραγμα του ακτινογραφικού μηχανήματος?
- Αντίστοιχα με την θυρίδα εξόδου της κεφαλής του μηχανήματος ή στο εγγύς άκρο του κατευθυντήρα
 - Γύρω από την γυάλινη λυχνία των ακτίνων-Χ
 - Στο άπω άκρο του κατευθυντήρα
 - Σε απόσταση δύο μέτρων από τον ασθενή
 - Πλησίον του χρονοδιακόπτη του μηχανήματος
277. Από τι εξαρτάται το μέγεθος και το σχήμα της ωφέλιμης δέσμης του ακτινογραφικού μηχανήματος?
- Από το μέγεθος και το σχήμα του κατευθυντήρα του μηχανήματος
 - Από το πάχος του ηθμού του μηχανήματος
 - Από το μήκος του κατευθυντήρα του μηχανήματος
 - Από το μέγεθος και το σχήμα της οπής του διαφράγματος του μηχανήματος
 - Από το μέγεθος και το σχήμα της εστιακής κηλίδας του μηχανήματος

278. Ποια ονομάζουμε δευτερογενή ακτινοβολία?
- α. Την ακτινοβολία η οποία εκπέμπεται από κάθε αντικείμενο μετά την έκθεση του σε ακτινοβολία-Χ
 - β. Την απώλεια ακτινοβολίας από την κεφαλή του μηχανήματος
 - γ. Την σκληρή ακτινοβολία
 - δ. Την μαλακή ακτινοβολία
 - ε. Το γ και το δ
279. Ποια ονομάζουμε διαχέουσα ακτινοβολία?
- α. Την απώλεια ακτινοβολίας από την κεφαλή του μηχανήματος
 - β. Το άθροισμα της δευτερογενούς ακτινοβολίας και της απώλειας από την κεφαλή του μηχανήματος
 - γ. Την δευτερογενή ακτινοβολία
 - δ. Την ακτινοβολία η οποία παραμένει στον χώρο μετά την έκθεση του ασθενή στην ακτινοβολία
 - ε. Το α και το δ
280. Με τι ισούται ένα Gray?
- α. Με 10 rads
 - β. Με 100 rads
 - γ. Με 0,1 rad
 - δ. Με 0,01 rad
 - ε. Με 1000 rads
281. Τι είναι ηθμός του ακτινογραφικού μηχανήματος?
- α. Λεπτό φύλλο από αλουμίνιο που παρεμβάλλεται στην πορεία της ωφέλιμης δέσμης
 - β. Λεπτό φύλλο από μόλυβδο που παρεμβάλλεται στην πορεία της ωφέλιμης δέσμης
 - γ. Το πάχος του αέρα που καλείται να διανύσει η δέσμη από την εστιακή κηλίδα μέχρι το πρόσωπο του ασθενή
 - δ. Το πάχος της θωράκισης της κεφαλής του μηχανήματος
 - ε. Η εσωτερική μολύβδινη επένδυση του κατευθυντήρα
282. Τι είναι προστιθέμενος ηθμός του ακτινογραφικού μηχανήματος?
- α. Το φύλλο αλουμινίου που παρεμβάλλεται στην πορεία της ωφέλιμης δέσμης
 - β. Το γυάλινο περίβλημα της λυχνίας που παρεμβάλλεται στην πορεία της ωφέλιμης δέσμης
 - γ. Το στρώμα από έλαιο το οποίο βρίσκεται εντός της κεφαλής του μηχανήματος
 - δ. Η εσωτερική μολύβδινη επένδυση του κατευθυντήρα.
 - ε. Το β και το γ
283. Ποιοι από τους παρακάτω ανήκουν στην κατηγορία των επαγγελματικά εκτεθειμένων στην ακτινοβολία?
- α. Οι ασθενείς οι οποίοι ακτινογραφούνται για διαγνωστικούς λόγους σ' ένα οδοντιατρείο

- β. Οι ασθενείς οι οποίοι κάθονται στην αίθουσα αναμονής ενός οδοντιατρείου
- γ. Ο οδοντίατρος και η βοηθός του
- δ. Οι διαμένοντες σε γειτονικά διαμερίσματα ενός οδοντιατρείου
- ε. Το α και το β

284. Τι εννοούμε με τον όρο κατεύθυνση της δέσμης?

- α. Την ευθυγράμμιση της ωφέλιμης δέσμης
- β. Την πορεία της ωφέλιμης δέσμης
- γ. Τον περιορισμό της ωφέλιμης δέσμης σε συγκεκριμένες διαστάσεις
- δ. Το σχήμα της ωφέλιμης δέσμης
- ε. Το α και το β

285. Σε τι χρησιμεύει ο κατευθυντήρας του ακτινογραφικού μηχανήματος?

- α. Στον καθορισμό της απόστασης εστιακής κηλίδας-δέρματος
- β. Στον περιορισμό της ωφέλιμης δέσμης
- γ. Στην μείωση της απώλειας της ακτινοβολίας
- δ. Στην απορρόφηση της μαλακής ακτινοβολίας
- ε. Στην επιλογή του κατάλληλου ακτινογραφικού πλακιδίου

286. Η διάμετρος στο άπω άκρο ενός κυλινδρικού κατευθυντήρα δεν πρέπει να υπερβαίνει

- α. Τα 5 εκατοστόμετρα
- β. Τα 7 εκατοστόμετρα
- γ. Τα 3 εκατοστόμετρα
- δ. Τα 9 εκατοστόμετρα
- ε. Τα 20 εκατοστόμετρα

287. Ποιο είναι κατά προσέγγιση το μήκος ενός βραχέως κυλινδρικού κατευθυντήρα?

- α. Τα 10 εκατοστόμετρα
- β. Τα 30 εκατοστόμετρα
- γ. Τα 40 εκατοστόμετρα
- δ. Τα 20 εκατοστόμετρα
- ε. Τα 5 εκατοστόμετρα

288. Ποιο είδος κατευθυντήρα παράγει το μεγαλύτερο ποσό δευτερογενούς ακτινοβολίας?

- α. Ο μακρύς κυλινδρικός κατευθυντήρας
- β. Ο βραχύς κυλινδρικός κατευθυντήρας
- γ. Ο σημειακός κατευθυντήρας
- δ. Ο βραχύς ορθογώνιος κατευθυντήρας
- ε. Ο βραχύς κυλινδρικός και ο βραχύς ορθογώνιος

289. Ποιο είδος κατευθυντήρα προσφέρει την μεγαλύτερη προστασία στον ασθενή?

- α. Ο σημειακός κατευθυντήρας
- β. Ο πλαστικός κυλινδρικός κατευθυντήρας
- γ. Ο κυλινδρικός με εσωτερική μολύβδινη επένδυση κατευθυντήρας
- δ. Ο ορθογώνιος με εσωτερική μολύβδινη επένδυση κατευθυντήρας

ε. Ο β και ο γ

290. Ποιες είναι συνήθως οι διαστάσεις του άπω άκρου ενός ορθογώνιου κατευθυντήρα?

- α. 6Χ6 εκατοστόμετρα
- β. 4Χ4 εκατοστόμετρα
- γ. 3Χ4 εκατοστόμετρα
- δ. 4Χ5 εκατοστόμετρα
- ε. 5Χ6 εκατοστόμετρα

291. Γιατί οι διαστάσεις του άπω άκρου των κυλινδρικών και ορθογώνιων κατευθυντήρων πρέπει να είναι μεγαλύτερες από τις διαστάσεις του ενδοστοματικού περιεκρορριζικού πλακιδίου?

- α. Για να μπορούν να χρησιμοποιούνται και σε εξωστοματικές λήψεις
- β. Για να διευκολύνεται η σκόπευση των πλακιδίων
- γ. Για να εξασφαλίζεται καλύτερη πυκνότης στο πλακίδιο
- δ. Για να εξασφαλίζεται καλύτερη προστασία για τον ασθενή
- ε. Το α και το δ

292. Ποιο είναι το πάχος του ελάχιστα απαιτούμενου ηθμού για μηχανήματα που λειτουργούν με τάση 90 KV?

- α. 2,5 χιλ. αλουμινίου
- β. 0,5 χιλ. αλουμινίου
- γ. 1,5 χιλ. αλουμινίου
- δ. 1,0 χιλ. αλουμινίου
- ε. 2,0 χιλ. αλουμινίου

293. Σε τι εκφράζεται ο φόρτος εργασίας του ακτινογραφικού μηχανήματος?

- α. Σε mA ανά μήνα
- β. Σε mA. Second ανά εβδομάδα
- γ. Σε mA. Ώρες ανά εβδομάδα
- δ. Σε Roentgen ανά εβδομάδα
- ε. Σε rad ανά εβδομάδα

294. Γιατί χρησιμοποιείται το βολφράμιο σαν υλικό του νήματος της καθόδου?

- α. Για τι έχει υψηλό ατομικό αριθμό και χαμηλό σημείο τήξεως
- β. Γιατί έχει χαμηλό ατομικό αριθμό και είναι εξαιρετικά ελατό
- γ. Γιατί έχει υψηλό ατομικό αριθμό και υψηλό σημείο τήξεως
- δ. Γιατί έχει χαμηλό ατομικό αριθμό και είναι εξαιρετικά άκαμπτο
- ε. Γιατί είναι άκαμπτο υλικό και έχει χαμηλό σημείο τήξεως

295. Που είναι τοποθετημένη εντός της λυχνίας η κάψα εστίασης από μολυβδαίνιο?

- α. Στην άνοδο της λυχνίας
- β. Στην θυρίδα εξόδου της κεφαλής του μηχανήματος
- γ. Στο ηλεκτρόδιο του κυκλώματος του μετασχηματιστή υψηλής τάσεως

- δ. Στην κάθοδο της λυχνίας
- ε. Στο εγγύς άκρο του κατευθυντήρα

296. Σε τι χρησιμεύει η κάψα εστίασης της λυχνίας?

- α. Στην θέρμανση του νήματος της λυχνίας
- β. Στην σύγκλειση των ηλεκτρονίων προς την άνοδο
- γ. Στην δημιουργία του νέφους ηλεκτρονίων
- δ. Στην αύξηση της ταχύτητας των ηλεκτρονίων
- ε. Το α και το γ

297. Τι είναι εστιακή κηλίδα του ακτινογραφικού μηχανήματος?

- α. Η περιοχή της ανόδου που βομβαρδίζουν τα ηλεκτρόνια
- β. Η κάψα από μολυβδαίνιο που βρίσκεται πλησίον της καθόδου της λυχνίας
- γ. Η περιοχή της καθόδου από την οποία εκπέμπονται τα ηλεκτρόνια
- δ. Η περιοχή του γυάλινου περιβλήματος της λυχνίας από την οποία περνούν οι ακτίνες-Χ
- ε. Το β και το γ

298. Τι σχήμα και τι διαστάσεις έχει η εστιακή κηλίδα του ακτινογραφικού μηχανήματος?

- α. Στρογγυλή με διάμετρο 1 χιλ.
- β. Τετράγωνη με διαστάσεις 0,5X0,5 χιλ.
- γ. Τετράγωνη με διαστάσεις 10X10 χιλ.
- δ. Τετράγωνη με διαστάσεις 1X1 χιλ.
- ε. Στρογγυλή με διάμετρο 5 χιλ.

299. Σε τι επηρεάζει το ακτινογραφικό αποτέλεσμα το μικρό μέγεθος της εστιακής κηλίδας της λυχνίας?

- α. Αυξάνει την ευκρίνεια της εικόνας
- β. Αυξάνει την ευκρίνεια και τη σαφήνεια της εικόνας
- γ. Αυξάνει τη σαφήνεια της εικόνας
- δ. Βελτιώνει την αντίθεση της εικόνας
- ε. Το α και το δ

300. Η ποσότης της εκπεμπόμενης ακτινοβολίας-Χ έχει σχέση με

- α. Με τον μετασχηματιστή υψηλής τάσεως
- β. Με το πάχος του προστιθέμενου ηθμού
- γ. Με το πάχος του συνολικού ηθμού
- δ. Με την θερμοκρασία του νήματος της καθόδου
- ε. Με την τάση λειτουργίας του ακτινογραφικού μηχανήματος

301. Η ποιότης της εκπεμπόμενης ακτινοβολίας-Χ εξαρτάται?

- α. Από το mA του μηχανήματος
- β. Από την θερμοκρασία του νήματος της καθόδου
- γ. Από το KV του μηχανήματος
- δ. Από το μέγεθος της εστιακής κηλίδας
- ε. Από τον μετασχηματιστή χαμηλής τάσεως

302. Ο παράγοντας mA.second του ακτινογραφικού μηχανήματος έχει σχέση?

- α. Με την ποιότητα της δέσμης
- β. Με την διεισδυτικότητα της δέσμης
- γ. Με την ποσότητα της δέσμης
- δ. Με την ευθυγράμμιση της δέσμης
- ε. Με το α και το β

303. Γιατί η δέσμη των ακτίνων-X αποτελείται από φωτόνια διαφορετικών επιπέδων ενέργειας?

- α. Γιατί η θέρμανση του νήματος της λυχνίας δεν είναι ομοιόμορφη
- β. Γιατί οι ταχύτητες των ηλεκτρονίων που βομβαρδίζουν τον στόχο είναι διαφορετικές
- γ. Γιατί δεν γίνεται επαρκώς ο εστιασμός των ηλεκτρονίων
- δ. Γιατί δεν είναι επαρκής η ποσότητα του νέφους των ηλεκτρονίων
- ε. Γιατί το πάχος του νήματος της καθόδου δεν είναι ομοιόμορφο

304. Από τι εξαρτάται η διεισδυτική ικανότης της ακτινοβολίας?

- α. Από την θερμοκρασία του νήματος της καθόδου
- β. Από την τάση λειτουργίας του ακτινογραφικού μηχανήματος
- γ. Από την ποσότητα των ηλεκτρονίων που παράγονται από την κάθοδο
- δ. Από τον χρόνο εκπομπής του ακτινογραφικού μηχανήματος
- ε. Από τον παράγοντα mA.S

305. Ποιο ακτινογραφικό μηχάνημα παράγει μεγαλύτερο αριθμό φωτονίων κατά την στιγμή της λειτουργίας του?

- α. Αυτό που λειτουργεί με ένταση ρεύματος 7 mA και χρόνο εκπομπής 0,7 sec.
- β. Αυτό που λειτουργεί με ένταση ρεύματος 7 mA και χρόνο εκπομπής 0,5 sec.
- γ. Αυτό που λειτουργεί με ένταση ρεύματος 10 mA και χρόνο εκπομπής 0,4 sec.
- δ. Αυτό που λειτουργεί με ένταση ρεύματος 8 mA και χρόνο εκπομπής 0,4 sec.
- ε. Αυτό που λειτουργεί με ένταση ρεύματος 8 mA και χρόνο εκπομπής 0,5 sec.

306. Από πια παράμετρο εξαρτάται ο χρόνος έκθεσης του ακτινογραφικού μηχανήματος?

- α. Από την ηλικία του ασθενή
- β. Από την ποιότητα του εμφανιστικού διαλύματος
- γ. Από το είδος του χρονοδιακόπτη
- δ. Από τη ευαισθησία των ακτινογραφικών πλακιδίων
- ε. Από την ποιότητα του διαλύματος της στερέωσης

307. Από τι εξαρτάται η εμφάνιση υπερβολικής πυκνότητας ενός ακτινογραφικού πλακιδίου?

- α. Από την αύξηση του χρόνου έκθεσης
- β. Από την υπερβολική παραμονή στο διάλυμα της στερέωσης
- γ. Από τον μικρό χρόνο παραμονής στο διάλυμα της εμφάνισης
- δ. Από την μείωση της θερμοκρασίας του ακτινογραφικού διαλύματος
- ε. Από το γ και το δ

308. Ο κανόνας των αντιθέτων (αντίστροφων) τετραγώνων έχει σχέση ?

- α. Με την διεισδυτική ικανότητα της ακτινοβολίας
- β. Με την ένταση της ακτινοβολίας
- γ. Με την κατεύθυνση της ωφέλιμης δέσμης
- δ. Με τον χρόνο εκπομπής της ακτινοβολίας
- ε. Με την ποσότητα της ακτινοβολίας

309. Με ποιες από τις παρακάτω ιδιότητες των ακτινογραφικών πλακιδίων έχει σχέση το μέγεθος των κόκκων του βρωμιούχου αργύρου του γαλακτώματος?

- α. Ομίχλωση και αντίθεση
- β. Ευκρίνεια και ευαισθησία
- γ. Ευκρίνεια και αντίθεση
- δ. Πυκνότητα και ευαισθησία
- ε. Πυκνότητα και ευκρίνεια

310. Σύμφωνα με τον Νόμο των αντιθέτων (αντίστροφων) τετραγώνων η ένταση της ακτινοβολίας-Χ

- α. Διπλασιάζεται όταν διπλασιαστεί η απόσταση από την πηγή των ακτίνων
- β. Υποδιπλασιάζεται όταν διπλασιαστεί η απόσταση από την πηγή των ακτίνων
- γ. Υποτετραπλασιάζεται όταν διπλασιαστεί η απόσταση από την πηγή των ακτίνων
- δ. Τετραπλασιάζεται όταν διπλασιαστεί η απόσταση από την πηγή των ακτίνων
- ε. Είναι ευθέως ανάλογη της απόστασης από την πηγή των ακτίνων

311. Ποια ονομάζουμε σκληρή ακτινοβολία?

- α. Αυτή με μικρό μήκος κύματος
- β. Αυτή που μεταδίδεται με ταχύτητα μεγαλύτερη του φωτός
- γ. Αυτή με μικρή συχνότητα
- δ. Αυτή που μεταδίδεται σε ευθεία γραμμή
- ε. Αυτή που εκπέμπεται από το άπω άκρο του κατευθυντήρα

312. Που οφείλονται οι ανεπιθύμητες ενέργειες των ακτίνων-Χ?

- α. Στον φθορισμό των ιστών τους οποίους ακτινοβολούν
- β. Στον ιονισμό των ιστών τους οποίους ακτινοβολούν

- γ. Στην μετάδοση τους με την ταχύτητα του φωτός
- δ. Στην μετάδοσή τους σε ευθεία γραμμή
- ε. Στο γ και το δ

313. Από τι υλικό είναι κατασκευασμένη η άνοδος της λυχνίας των ακτίνων-Χ

- α. Από βολφράμιο
- β. Από αλουμίνιο
- γ. Από μόλυβδο
- δ. Από σκληρά ύαλο
- ε. Από βολφράμιο και χαλκό

314. Το φαινόμενο της παρασκιάς το οποίο εμφανίζεται στις ακτινογραφικές απεικονίσεις έχει σχέση ?

- α. Με την τάση λειτουργίας του μηχανήματος
- β. Με τον ενυπάρχοντα ηθμό του μηχανήματος
- γ. Με το μέγεθος της σπής του διαφράγματος
- δ. Με το μέγεθος της εστιακής κηλίδας
- ε. Με τον προστιθέμενο ηθμό του μηχανήματος

315. Ποια είναι η ωφέλιμη δέσμη σε ένα ακτινογραφικό μηχάνημα?

- α. Η ακτινοβολία-Χ η οποία εκπέμπεται από την άνοδο
- β. Η ακτινοβολία-Χ η οποία εκπέμπεται από το πρόσωπο του ασθενή
- γ. Η ακτινοβολία-Χ η οποία εκπέμπεται από την θυρίδα εξόδου της κεφαλής του μηχανήματος
- δ. Η ακτινοβολία-Χ η οποία διαφεύγει από την κεφαλή του μηχανήματος
- ε. Το β και το δ

316. Από που τροφοδοτείται με ρεύμα η κάθοδος της λυχνίας των ακτίνων-Χ?

- α. Απ' ευθείας από το ηλεκτρικό δίκτυο
- β. Από τον μετασχηματιστή υψηλής τάσεως
- γ. Από τον μετασχηματιστή χαμηλής τάσεως
- δ. Από το ρεύμα της λυχνίας
- ε. Από το β και το γ

317. Με τι τάσεως ηλεκτρικό ρεύμα τροφοδοτείται η λυχνία των ακτίνων-Χ του οδοντιατρικού ακτινογραφικού μηχανήματος.?

- α. 5-15 Volt
- β. 15-30 Volt
- γ. 30-50 Volt
- δ. 50-100 Volt
- ε. 1000 Volt

318. Ποιος από τους παρακάτω παράγοντες επηρεάζει την αντίθεση της απεικόνισης στο ακτινογραφικό πλακίδιο?

- α. Ο χρόνος εκπομπής
- β. Η τάση λειτουργίας του μηχανήματος
- γ. Το mA του μηχανήματος
- δ. Ο χρόνος παραμονής του πλακιδίου στο διάλυμα της στερέωσης
- ε. Ο χρόνος παραμονής του πλακιδίου στο εμφανιστικό διάλυμα

319. Τι ένταση πρέπει να έχει συνήθως ο λαμπτήρας ασφαλείας του σκοτεινού θαλάμου?
- α. 50 Watt
 - β. 30 Watt
 - γ. 15 Watt
 - δ. 5 Watt
 - ε. 60 Watt
320. Ποιο είναι το πλεονέκτημα ενός πλακιδίου υψηλής ευαισθησίας?
- α. Ικανοποιητική αντίθεση
 - β. Ικανοποιητική ευκρίνεια
 - γ. Μικρός χρόνος παραμονής στο εμφανιστικό διάλυμα
 - δ. Μικρός χρόνος εκπομπής
 - ε. Μικρός χρόνος παραμονής στο διάλυμα της στερέωσης
321. Σε τι χρησιμεύει το αναγνωριστικό εντύπωμα το οποίο υπάρχει σε μία γωνία της ενδοστοματικής περιακρορριζικής ακτινογραφίας?
- α. Στην αναγνώριση της γνάθου τμήμα της οποίας απεικονίζεται στην ακτινογραφία
 - β. Στην αναγνώριση της πλευράς εκθέσεως του πλακιδίου
 - γ. Στην αναγνώριση της περιοχής της γνάθου η οποία απεικονίζεται στην ακτινογραφία
 - δ. Στην αναγνώριση της δεξιάς ή της αριστερής πλευράς του τμήματος της γνάθου το οποίο απεικονίζεται στην ακτινογραφία
 - ε. Στο β και το γ
322. Τι είναι το φαινόμενο Compton?
- α. Επίδραση ενός φωτονίου επί τροχιακού ηλεκτρονίου με αλλαγή της της διεύθυνσης του φωτονίου με μειωμένη ενέργεια
 - β. Ο βομβαρδισμός του στόχου της λυχνίας με ηλεκτρόνια
 - γ. Εκδίωξη ενός τροχιακού ηλεκτρονίου από ένα φωτόνιο και μεταφορά όλης της ενέργειας του φωτονίου στο εκδιωχθέν ηλεκτρόνιο
 - δ. Αντίδραση ενός φωτονίου με το ηλεκτρικό πεδίο του πυρήνα του ατόμου και δημιουργία ενός ποζιτρονίου και ενός ηλεκτρονίου
 - ε. Η ελευθέρωση ηλεκτρονίων από ένα θερμαινόμενο μέταλλο
323. Γιατί η άνοδος της λυχνίας των ακτίνων-X των οδοντιατρικών ακτινογραφικών μηχανημάτων αποτελείται από συνδυασμό δύο μετάλλων ?
- α. Γιατί το βολφράμιο είναι δυσθερμαγωγό υλικό
 - β. Γιατί ο χαλκός παράγει καλύτερης ποιότητας ακτινοβολία-X
 - γ. Γιατί ο χαλκός είναι φθηνό υλικό
 - δ. Γιατί ο χαλκός είναι ευθερμαγωγός
 - ε. Το α και το δ

324. Σήμερα είναι γνωστό ότι η πρόσκρουση σωματιδίων που κινούνται με μεγάλη ταχύτητα προκαλεί διέγερση των τροχιακών ηλεκτρονίων των ατόμων του μετάλλου, με αποτέλεσμα παραγωγή των ακτίνων-Χ. Τι είναι τα σωματίδια αυτά?

- α. Φωτόνια
- β. Ποζιτρόνια
- γ. Ηλεκτρόνια
- δ. Πρωτόνια
- ε. Ποζιτρόνια και πρωτόνια

325. Ποιες χαρακτηριστικές ιδιότητες πρέπει να έχει το μέταλλο από το οποίο είναι κατασκευασμένη η άνοδος (στόχος) της λυχνίας των ακτίνων-Χ?

- α. Να είναι ευγενές μέταλλο και να έχει χαμηλό σημείο τήξεως
- β. Να έχει υψηλό ατομικό αριθμό και υψηλό σημείο τήξεως
- γ. Να έχει υψηλό ατομικό αριθμό και χαμηλό επίπεδο ερπυσμού
- δ. Να είναι ευγενές μέταλλο και να έχει υψηλό ατομικό αριθμό
- ε. Να έχει υψηλό σημείο τήξεως και υψηλό επίπεδο ερπυσμού

326. Σε ποια από τις παρακάτω κατηγορίες που θέσπισε η Διεθνής Επιτροπή Ακτινοπροστασίας ανήκει ο οδοντίατρος?

- α. Στα άτομα που δέχονται ακτινοβολία για οδοντιατρικούς σκοπούς
- β. Στα άτομα που εκτίθενται για επαγγελματικούς λόγους στην ακτινοβολία
- γ. Στα άτομα που εργάζονται πλησίον περιοχών με ιονίζουσα ακτινοβολία, χωρίς να έχουν άμεση εργασιακή σχέση με αυτήν
- δ. Στον γενικό πληθυσμό
- ε. Στο α και στο γ

327. Πως ονομάζεται η περιοχή όπου υπάρχει ιονίζουσα ακτινοβολία?

- α. Ασταθής περιοχή
- β. Επικίνδυνη περιοχή
- γ. Ελεγχόμενη περιοχή
- δ. Προστατευμένη περιοχή
- ε. Δεν έχει καμία συγκεκριμένη ονομασία

328. Πόσες ενδοστοματικές ακτινογραφίες επιτρέπεται να λαμβάνονται καθημερινά σ'ένα οδοντιατρείο?

- α. Μέχρι 20
- β. Εξαρτάται από τις προφυλάξεις που λαμβάνει ο οδοντίατρος
- γ. Όσες απαιτούνται για την διάγνωση και την θεραπεία των ασθενών
- δ. Ο αριθμός προσδιορίζεται από τον ίδιο τον οδοντίατρο
- ε. Μέχρι 10

329. Ποια είναι τα ανώτερα επιτρεπτά όρια της δόσης έκθεση για ολόκληρο το σώμα για τους επαγγελματικά εκτιθέμενους στην ακτινοβολία?

- α. 0,30 Gray (30 rad) ανά έτος
- β. 0,15 Gray (15 rad) ανά έτος
- γ. 0,05 Gray (5 rad) ανά έτος
- δ. 0,75 Gray (75 rad) ανά έτος
- ε. 0,10 Gray(10 rad) ανά έτος

330. Ποιος από τους παρακάτω είναι ο πλέον ακτινοευαίσθητος ιστός του ανθρωπίνου σώματος?

- α. Το δέρμα
- β. Οι οφθαλμοί
- γ. Ο μυελός των οστών
- δ. Τα δόντια
- ε. Οι μύες

331. Ποιο είναι το ανώτερο επιτρεπτό της δόσης έκθεσης για ολόκληρο το σώμα για τον οδοντίατρο?

- α. 0,15 Gray (15 rad) ανά έτος
- β. 0,015 Gray (1,5 rad) ανά έτος
- γ. 15 Gray (1500 rad) ανά έτος
- δ. 1,5 Gray (150 rad) ανά έτος
- ε. 0,10 Gray(10 rad) ανά έτος

332. Για πόσο χρονικό διάστημα συνεχίζει να υπάρχει στην περιοχή γύρω από το ακτινογραφικό μηχάνημα η δευτερογενής ακτινοβολία μετά την λήξη της εκπομπής της πρωτογενούς ακτινοβολίας.

- α. Για ένα λεπτό
- β. Για πέντε λεπτά
- γ. Σταματά με την λήξη της πρωτογενούς ακτινοβολίας
- δ. Υπάρχει συνέχεια, αλλά είναι ακίνδυνη
- ε. Για μία ώρα

333. Η δόση των 10 Rems (0,1 Sievert) ως ανώτατο όριο έκθεσης μέχρι την ηλικία των 30 ετών ποιος αφορά?

- α. Τους επαγγελματικά εκτεθειμένους στην ακτινοβολία
- β. Τους ασθενείς
- γ. Τον γενικό πληθυσμό όσο αφορά τους γενετικούς κινδύνους
- δ. Τον γενικό πληθυσμό
- ε. Το α και το β

334. Η προσφορά της χρήσης της μολύβδινης προστατευτικής ποδιάς έχει αξία όταν χρησιμοποιείται στους

- α. Ενήλικες ασθενείς
- β. Στον οδοντίατρο
- γ. Σε άτομα που βρίσκονται σε ηλικία αναπαραγωγής
- δ. Στις γυναίκες
- ε. Σε όλους τους παραπάνω

335. Ποιο είναι το ανώτατο όριο της ρύθμισης ενός χρονοδιακόπτη?

- α. Τα 10 δευτερόλεπτα
- β. Τα 20 δευτερόλεπτα

- γ. Τα 5 δευτερόλεπτα
- δ. Τα 30 δευτερόλεπτα
- ε. Τα 15 δευτερόλεπτα

336. Γιατί υπάρχει ανώτατο όριο στην ρύθμιση του χρονοδιακόπτη?

- α. Για λόγους ευκολίας του χειριστή
- β. Για να μη μπορεί να χρησιμοποιηθεί το μηχάνημα για ακτινοσκόπηση.
- γ. Για να προτιμά ο οδοντίατρος ευαισθητα πλακίδια
- δ. Για να μειώνεται ο χρόνος παραμονής στον σκοτεινό θάλαμο
- ε. Το γ και το δ

337. Ποιος είναι θεωρητικά ο μικρότερος χρόνος στον οποίο μπορούν να ρυθμιστούν οι παλμικοί χρονοδιακόπτες?

- α. Ένα δευτερόλεπτο
- β. 1/50 του δευτερόλεπτου
- γ. 1/25 του δευτερόλεπτου
- δ. 1/10 του δευτερόλεπτου
- ε. 1/5 του δευτερόλεπτου

338. Η σχέση της έκθεσης στους γεννητικούς αδένες μεταξύ αρρένων και θηλέων είναι?

- α. 1/10
- β. 1/5
- γ. 1/15
- δ. 1/20
- ε. 1/40

339. Ποια είναι η ελαχίστη απόσταση ασφαλείας από την πηγή των ακτίνων – Χ στην οποία θα πρέπει να στέκεται ο χειριστής του ακτινογραφικού μηχανήματος (οδοντίατρος)?

- α. Τα 5 μέτρα
- β. Τα 3 μέτρα
- γ. Τα 2 μέτρα
- δ. Τα 4 μέτρα
- ε. Το 1 μέτρο

340. Μια έγκυος οδοντίατρος μπορεί να συνεχίσει να λειτουργεί το ακτινογραφικό της μηχάνημα καθ' όλη την διάρκεια της εγκυμοσύνης?

- α. Ναι
- β. Όχι
- γ. Με μεγάλη προσοχή
- δ. Μόνο σε επείγοντα περιστατικά
- ε. Το γ και το δ

341. Σε ποια περιοχή (ομάδα δοντιών) απαιτείται ο μεγαλύτερος χρόνος εκπομπής?

- α. Στους τομείς της άνω γνάθου
- β. Στους γομφίους της κάτω γνάθου

- γ. Στον κυνόδοντα της άνω γνάθου
- δ. Στους γομφίους της άνω γνάθου
- ε. Στους τομείς της κάτω γνάθου

342. Πόσα ενδοστοματικά ακτινογραφικά πλακίδια απαιτούνται για την ακτινογράφιση των προσθίων δοντιών της κάτω γνάθου?

- α. Δύο
- β. Τρία
- γ. Τέσσερα
- δ. Ένα
- ε. Εξ

343. Πόσα ενδοστοματικά ακτινογραφικά πλακίδια απαιτούνται για την ακτινογράφιση των τομέων δοντιών της κάτω γνάθου?

- α. Τρία
- β. Ένα
- γ. Δύο
- δ. Τέσσερα
- ε. Εξ

344. Πόσα ενδοστοματικά ακτινογραφικά πλακίδια απαιτούνται για την ακτινογράφιση των γομφίων δοντιών της άνω γνάθου?

- α. Δύο
- β. Τρία
- γ. Τέσσερα
- δ. Πέντε
- ε. Ένα

345. Ποιο είναι το ποσοστό της πρωτογενούς ακτινοβολίας το οποίο συμμετέχει στον σχηματισμό της λανθάνουσας εικόνας?

- α. 50%
- β. 20%
- γ. 10%
- δ. 60%
- ε. 100%

346. Από πού προέρχεται το μεγαλύτερο ποσοστό της δευτερογενούς ακτινοβολίας, μετά από μία εκπομπή για λήψη ενδοστοματικής ακτινογραφίας?

- α. Από το διάφραγμα του μηχανήματος
- β. Από το πρόσωπο του ασθενή
- γ. Από τον ηθμό του μηχανήματος
- δ. Από τον κατευθυντήρα του μηχανήματος
- ε. Από το διάφραγμα και τον ηθμό του μηχανήματος

347. Από πού εξαρτάται το ποσό της δευτερογενούς ακτινοβολίας το οποίο εμφανίζεται κατά την διάρκεια της έκθεσης του ασθενή στην ακτινοβολία?

- α. Από την τάση λειτουργίας του μηχανήματος
- β. Από το πάχος του προστιθέμενου ηθμού
- γ. Από το μέγεθος της ωφέλιμης δέσμης στο άπω άκρο του

- κατευθυντήρα
δ. Από το mA του ακτινογραφικού μηχανήματος.
ε. Από τον χρόνο εκπομπής

348. Ποια πρέπει να είναι η ελαχίστη επιτρεπτή απόσταση εστιακής κηλίδας – δέρματος (μήκος του κατευθυντήρα) για ακτινογραφικά οδοντιατρικά μηχανήματα τα οποία λειτουργούν με τάση 50 KV?

- α. 40 εκατοστ.
β. 30 εκατοστ.
γ. 20 εκατοστ.
δ. 10 εκατοστ.
ε. 5 εκατοστ.

349. Ποια πρέπει να είναι η ελαχίστη επιτρεπτή απόσταση εστιακής κηλίδας – δέρματος (μήκος κατευθυντήρα) για ακτινογραφικά οδοντιατρικά μηχανήματα που λειτουργούν με τάση 70 KV?

- α. 40 εκατοστ.
β. 30 εκατοστ.
γ. 20 εκατοστ.
δ. 10 εκατοστ.
ε. 5 εκατοστ.

350. Ποια πρέπει να είναι η ελαχίστη επιτρεπτή απόσταση εστιακής κηλίδας – δέρματος (μήκος κατευθυντήρα) για ακτινογραφικά οδοντιατρικά μηχανήματα που λειτουργούν με τάση 90 KV?

- α. 40 εκατοστ.
β. 30 εκατοστ.
γ. 20 εκατοστ.
δ. 10 εκατοστ.
ε. 5 εκατοστ.

351. Ποιο είδος κατευθυντήρα εμφανίζει το μικρότερο ποσό δευτερογενούς ακτινοβολίας?

- α. Ο κυλινδρικός και ο ορθογώνιος κατευθυντήρας
β. Ο κυλινδρικός κατευθυντήρας
γ. Ο σημειακός κατευθυντήρας
δ. Ο ορθογώνιος κατευθυντήρας
ε. Ο σημειακός και ο κυλινδρικός κατευθυντήρας

352. Ποιο είδος κατευθυντήρα εμφανίζει το μεγαλύτερο ποσό δευτερογενούς ακτινοβολίας?

- α. Ο κυλινδρικός και ο ορθογώνιος κατευθυντήρας
β. Ο σημειακός κατευθυντήρας
γ. Ο ορθογώνιος κατευθυντήρας
δ. Ο κυλινδρικός κατευθυντήρας
ε. Ο σημειακός και ο κυλινδρικός κατευθυντήρας

353. Ένα οδοντιατρικό ακτινογραφικό μηχάνημα το οποίο λειτουργεί με τάση 70 KV θεωρείται ασφαλές όταν η δόση εξόδου στο άπω άκρο του κατευθυντήρα δεν ξεπερνά

- α. τα 3 Roentgen το δευτερόλεπτο
- β. τα 4 Roentgen το δευτερόλεπτο
- γ. το 1 Roentgen το δευτερόλεπτο
- δ. τα 2 Roentgen το δευτερόλεπτο
- ε. τα 5 Roentgen το δευτερόλεπτο

354. Από τι εξαρτάται η αναγκαιότητα της παρουσίας προστατευτικών διαφραγμάτων στο οδοντιατρείο?

- α. Από τον φόρτο εργασίας του μηχανήματος
- β. Από το είδος του χρονοδιακόπτη του μηχανήματος
- γ. Από το είδος του κατευθυντήρα του μηχανήματος
- δ. Από το πάχος του προστιθέμενου ηθμού του μηχανήματος
- ε. Από την τάση λειτουργίας του μηχανήματος

355. Με ποιο τρόπο μπορεί να μειωθεί ο φόρτος εργασίας ενός οδοντιατρικού ακτινογραφικού μηχανήματος?

- α. Αυξάνοντας το πάχος του προστιθέμενου ηθμού
- β. Μειώνοντας τον χρόνο εκπομπής
- γ. Αυξάνοντας την πυκνότητα των ακτινογραφικών διαλυμάτων
- δ. Αφαιρώντας τελείως τον προστιθέμενο ηθμό του μηχανήματος
- ε. Μειώνοντας την πυκνότητα των ακτινογραφικών διαλυμάτων.

356. Ο παράγων απασχόλησης που έχει σχέση με την αναγκαιότητα παρουσίας προστατευτικών διαφραγμάτων στο οδοντιατρείο, για ένα άτομο το οποίο εργάζεται με καθεστώς μερικής απασχόλησης στο οδοντιατρείο είναι ίσος

- α. Με 1
- β. Με 1/4
- γ. Με 1/16
- δ. Δεν λαμβάνεται υπ' όψη
- ε. Με το α και το β

357. Σε ποιες περιπτώσεις επιτρέπεται στον οδοντίατρο να συγκρατεί με το χέρι του το πλακίδιο στο στόμα του ασθενή?

- α. Σε ηλικιωμένους ασθενείς
- β. Σε μικρούς ασθενείς
- γ. Ποτέ
- δ. Όταν επιθυμεί μία πολύ καλή απεικόνιση
- ε. Όταν επιθυμεί να συντομεύσει την διαδικασία της ακτινογράφησης

358. Τι πάχος μολύβδου πρέπει να έχει η προστατευτική ποδιά για τον οδοντιατρικό ασθενή?

- α. 0,25 χιλιοστά

- β. 0,50 χιλιοστά
- γ. 0,75 χιλιοστά
- δ. 1,00 χιλιοστά
- ε. 2,00 χιλιοστά

359. Από τι εξαρτάται ο βαθμός διαπερατότητας ενός υλικού από τις ακτίνες-Χ?

- α. Από τον χρόνο εκπομπής
- β. Από το mA του μηχανήματος
- γ. Από την τάση λειτουργίας του μηχανήματος
- δ. Από την τάση λειτουργίας του μηχανήματος και το πάχος του υλικού
- ε. Από τον παράγοντα mAs του μηχανήματος

360. Σε ενήλικες ασθενείς με στενή υπερώα, για να έχετε μία επιτυχή απεικόνιση από την ακτινογράφιση των μέσων τομέων της άνω γνάθου, σε ποια από τις παρακάτω μεθόδους θα καταφύγετε?

- α. Θα κάμψετε το πλακίδιο
- β. Θα τσακίσετε τις άκρες του πλακιδίου
- γ. Θα χρησιμοποιήσετε εξωστοματική τεχνική
- δ. Θα χρησιμοποιήσετε συγκρατητήρες πλακιδίων
- ε. Το α και το β

361. Σε ακτινογραφικά μηχανήματα με σταθερούς παράγοντες εκπομπής ο χρόνος έκθεσης εξαρτάται από?

- α. Την πυκνότητα των ακτινογραφικών διαλυμάτων
- β. Από την θερμοκρασία των ακτινογραφικών διαλυμάτων
- γ. Από την ευαισθησία του χρησιμοποιημένου πλακιδίου
- δ. Από το πάχος του ατόμου το οποίο ακτινογραφείται
- ε. Το α και το β

362. Η ευαισθησία του ακτινογραφικού πλακιδίου σαν ιδιότητα είναι αντιστρόφως ανάλογη?

- α. της πυκνότητας
- β. της ευκρίνειας
- γ. Της σαφήνειας
- δ. Της αντίθεσης
- ε. Το γ και το δ

363. Για την ακτινογράφιση πλακιδίων υψηλής ευαισθησίας, (κατηγορίας F), απαιτείται ακτινογραφικό μηχάνημα

- α. Με κυλινδρικό κατευθυντήρα
- β. Με ορθογώνιο κατευθυντήρα
- γ. Με παλμικό χρονοδιακόπτη
- δ. Με ρυθμιζόμενους παράγοντες εκπομπής
- ε. Με μηχανική χρονοδιακόπτη

364. Ποιας ευαισθησίας ακτινογραφικά πλακίδια επηρεάζονται περισσότερο από την ομίχλωση?

- α. Τα ευαισθησίας A, B, C.
- β. Τα ευαισθησίας D, E.

- γ. Τα ευαισθησίας E
- δ. Τα ευαισθησίας F
- ε. Τα ευαισθησίας D

365. Ποια είναι η κατάλληλη θερμοκρασία για τα εμφανιστικά διαλύματα?

- α. 15⁰ C
- β. 20⁰ C
- γ. 25⁰ C
- δ. 30⁰ C
- ε. 35⁰ C

366. Πόσο χρόνο πρέπει να παραμείνει το ακτινογραφικό πλακίδιο στο διάλυμα της στερέωσης?

- α. Τον ίδιο χρόνο που παρέμεινε στο εμφανιστικό διάλυμα
- β. Το μισό του χρόνου από αυτόν του χρόνου της εμφάνισης
- γ. Τόσο χρόνο όσος απαιτείται για να καθαρίσει το πλακίδιο
- δ. Για 5 λεπτά
- ε. Για 1 λεπτό

367. Σε μία ενδοστοματική περιακρορριζική ακτινογραφία το είδωλο των απεικονιζόμενων δοντιών εμφανίζεται μεγεθυμένο. Που μπορεί να οφείλεται αυτό?

- α. Στην λαθεμένη διεύθυνση της οριζόντιας γωνίασης
- β. Στο υπερβολική κάμψη του πλακιδίου
- γ. Στην λαθεμένη τοποθέτηση της κεφαλής του ασθενή
- δ. Στην λαθεμένη διεύθυνση της κατακόρυφης γωνίασης
- ε. Στο υπερβολικό τσάκισμα των γωνιών του πλακιδίου

368. Σε μία ενδοστοματική περιακρορριζική ακτινογραφία τα είδωλα των απεικονιζόμενων δοντιών εμφανίζουν έντονες επαλληλίες. Που μπορεί να οφείλεται αυτό?

- α. Στην λαθεμένη τοποθέτηση της κεφαλής του ασθενή
- β. Στην λαθεμένη διεύθυνση της οριζόντιας γωνίασης
- γ. Στην λαθεμένη τοποθέτηση του πλακιδίου
- δ. Στην λαθεμένη διεύθυνση της κατακόρυφης γωνίασης
- ε. Στην υπερβολική κάμψη των γωνιών του πλακιδίου

369. Όταν κατά την διάρκεια της λήψης περιακρορριζικών ακτινογραφιών με την τεχνική της διχοτόμου η κεντρική ακτίνα είναι κάθετη με το δόντι, ποιο θα είναι το ακτινογραφικό αποτέλεσμα?

- α. Εμφάνιση ομόρων αλληλοεπικαλύψεων
- β. Ασαφές είδωλο
- γ. Μεγέθυνση του ειδώλου
- δ. Σμίκρυνση του ειδώλου
- ε. Συνολική παραμόρφωση του ειδώλου

370. Όταν κατά την διάρκεια της λήψης περιακρορριζικών ακτινογραφιών με την τεχνική της διχοτόμου η κεντρική ακτίνα είναι κάθετη προς το ακτινογραφικό πλακίδιο, ποιο θα είναι το ακτινογραφικό αποτέλεσμα?

- α. Σμίκρυνση του ειδώλου

- β. Μεγέθυνση του ειδώλου
- γ. Μειωμένη ευκρίνεια του ειδώλου
- δ. Μείωση της σαφήνειας του ειδώλου
- ε. Ασαφές είδωλο

371. Σ'ένα ακτινογραφικό πλακίδιο μετά την εμφάνιση του διαπιστώνετε ότι είναι ακτινοβολημένο κατά το ήμισυ. Τι σφάλμα έχει γίνει κατά την διαδικασία της τεχνικής λήψεως?

- α. Κακή διευθέτηση της κατακόρυφης γωνίασης
- β. Κακή σκόπευση του πλακιδίου
- γ. Κακή τοποθέτηση του πλακιδίου
- δ. Κακή διευθέτηση της οριζόντιας γωνίασης
- ε. Μικρός χρόνος εκπομπής

372. Ποια παράμετρος από τις παρακάτω χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή για να θεωρηθεί μια μυλική ακτινογραφία συγκλείσεως (μετά πτερυγίου) επιτυχημένη?

- α. Κατάλληλη διευθέτηση της κατακόρυφης γωνίασης
- β. Κατάλληλος χρόνος εκπομπής
- γ. Κατάλληλη διευθέτηση της οριζόντιας γωνίασης
- δ. Κατάλληλη σκόπευση του πλακιδίου
- ε. Κατάλληλη τοποθέτηση του πλακιδίου

373. Τι ελέγχουμε με τις μυλικές ακτινογραφίες συγκλείσεως (μετά πτερυγίου)?

- α. Τις περιακρορριζικές περιοχές των δοντιών
- β. Τις όμορες επιφάνειες των δοντιών
- γ. Τους ριζικούς σωλήνες των δοντιών
- δ. Τα ακρορρίζια των δοντιών
- ε. Τις μύλες των δοντιών

374. Τι ελέγχουμε κυρίως με τις περιακρορριζικές ακτινογραφίες

- α. Τις μύλες των δοντιών
- β. Τον πολφικό θάλαμο των δοντιών
- γ. Τον ριζικό σωλήνα των δοντιών
- δ. Το δόντι στο σύνολο του μαζί με την περιοχή πέριξ του ακρορριζίου
- ε. Τις μασητικές ή κοπτικές επιφάνειες των δοντιών

375. Γιατί στην τεχνική της παραλλήλου με την χρήση συγκρατητήρων θα πρέπει να αυξηθεί η απόσταση εστιακής κηλίδας – δέρματος?

- α. Για να μειωθεί η απώλεια ακτινοβολίας από την κεφαλή του μηχανήματος
- β. Για επίτευξη καλύτερης ευκρίνειας
- γ. Για την μείωση της μεγέθυνσης του ειδώλου
- δ. Για καλύτερη σκόπευση του πλακιδίου
- ε. Γιατί αυξάνεται ο χρόνος εκπομπής

376. Γιατί η τεχνική της παραλλήλου με την χρήση συγκρατητήρων απαιτεί την χρήση κατευθυντήρα ο οποίος καθορίζει την απόσταση εστιακής κηλίδας – δέρματος στα 30 με 40 εκατοστά?

- α. Για να μειωθεί το φαινόμενο της παρασκιάς

- β. Για την καλύτερη σκόπευση του πλακιδίου
- γ. Γιατί στην τεχνική αυτή χρησιμοποιούνται πολύ ευαίσθητα πλακίδια
- δ. Για να επιτευχθεί καλύτερη ευκρίνεια στην απεικόνιση
- ε. Για να μειώσουμε τον χρόνο εμφάνισης του πλακιδίου

377. Σε ποια από τις παρακάτω λήψεις το ενδοστοματικό περιακρορριζικό πλακίδιο τοποθετείται στην στοματική κοιλότητα με την μεγαλύτερη του διάσταση παράλληλη με τους επιμήκεις άξονες των δοντιών?

- α. Στους γομφίους της κάτω γνάθου
- β. Στους προγομφίους της κάτω γνάθου
- γ. Στους προγομφίους της άνω γνάθου
- δ. Στους τομείς της κάτω γνάθου
- ε. Στους γομφίους της άνω γνάθου

378. Κατά την τοποθέτηση του ενδοστοματικού περιακρορριζικού πλακιδίου στην στοματική κοιλότητα η πλευρά του πλακιδίου που βρίσκεται προς τις μύλες των δοντιών που ακτινογραφείται, πρέπει να ?

- α. Βρίσκεται χαμηλότερα από τις μασητικές επιφάνειες των δοντιών που ακτινογραφούνται
- β. Απέχει 2-3 χιλ. από τις μασητικές επιφάνειες των δοντιών που ακτινογραφούνται
- γ. Είναι παράλληλη με τις μασητικές επιφάνειες των δοντιών που ακτινογραφούνται
- δ. Απέχει 4-5 χιλ. από τις μασητικές επιφάνειες των δοντιών που ακτινογραφούνται
- ε. Το β και το γ

379. Τι είδους ακτινογραφίες θα προτείνεται στον ασθενή σας για τον έλεγχο ομόρων τερηδόνων?

- α. Περιακρορριζικές με την τεχνική της διχοτόμου
- β. Περιακρορριζικές με την τεχνική της παραλλήλου
- γ. Ακτινογραφίες δήξεως
- δ. Μυλικές ακτινογραφίες συγκλείσεως
- ε. Πανοραμική ακτινογραφία

380. Τι είδους ακτινογραφίες θα προτείνεται στον ασθενή σας για τον έλεγχο της περιοδοντικής νόσου?

- α. Ενδοστοματικές περιακρορριζικές με την τεχνική της διχοτόμου
- β. Ενδοστοματικές περιακρορριζικές με την τεχνική της παραλλήλου
- γ. Πανοραμική ακτινογραφία
- δ. Ακτινογραφίες δήξεως
- ε. Μυλική ακτινογραφία συγκλείσεως

381. Τι είδους ακτινογραφία θα προτείνεται στον ασθενή σας ως ενδιάμεση ακτινογραφία μιας ενδοδοντικής θεραπείας?

- α. Ακτινογραφία δήξεως
- β. Μυλική ακτινογραφία συγκλείσεως
- γ. Πανοραμική ακτινογραφία
- δ. Περιακρορριζική ακτινογραφία
- ε. Ακτινογραφία Status-X

382. Τι είναι η ομίχλωση του ακτινογραφικού πλακιδίου
- α. Η μείωση της ευκρίνειας της απεικόνισης
 - β. Η μείωση της σαφήνειας της απεικόνισης
 - γ. Η μειωμένη πυκνότης του πλακιδίου
 - δ. Η αυξημένη πυκνότης του πλακιδίου
 - ε. Η αύξηση της αντίθεσης
383. Στο οδοντιατρείο σας έχετε μεγάλο αριθμό ομιχλωμένων ακτινογραφιών. Που θα αναζητήσετε κατ' αρχάς το πιθανό αίτιο της ομίχλωσης?
- α. Στο είδος των χρησιμοποιούμενων ακτινογραφικών διαλυμάτων
 - β. Στην πιθανή είσοδο φωτός στον σκοτεινό θάλαμο
 - γ. Στην ευαισθησία των χρησιμοποιούμενων ακτινογραφικών πλακιδίων
 - δ. Στην κίνηση της κεφαλής του ασθενή κατά την διάρκεια της ακτινογράφησης
 - ε. Στην ποιότητα των ακτινογραφικών διαλυμάτων
384. Ποια είναι η πιθανή αιτία ενός υποεμφανισμένου ακτινογραφικού πλακιδίου?
- α. Μεγάλος χρόνος εκπομπής
 - β. Υψηλή τάση λειτουργίας του ακτινογραφικού μηχανήματος
 - γ. Μικρός χρόνος παραμονής στο εμφανιστικό διάλυμα
 - δ. Μικρός χρόνος παραμονής στο διάλυμα της στερέωσης
 - ε. Υψηλή θερμοκρασία του ακτινογραφικού διαλύματος
385. Ποια είναι η πιθανή αιτία ενός υπερεμφανισμένου ακτινογραφικού πλακιδίου?
- α. Υψηλή θερμοκρασία του εμφανιστικού διαλύματος
 - β. Μικρός χρόνος εκπομπής
 - γ. Μεγάλος χρόνος παραμονής στο διάλυμα της στερέωσης
 - δ. Μικρή ευαισθησία του ακτινογραφικού πλακιδίου
 - ε. Υψηλή θερμοκρασία του διαλύματος της στερέωσης
386. Ποια είναι η πιθανή αιτία της εμφάνισης λευκών ή μαύρων κηλίδων επί του ακτινογραφικού πλακιδίου?
- α. Προσβολή του πλακιδίου από σταγόνες νερού πριν από την διαδικασία της εμφάνισης
 - β. Σύλληψη του πλακιδίου με υγρά δάκτυλα
 - γ. Κακός φωτισμός ασφάλειας του σκοτεινού θαλάμου
 - δ. Πιθανή είσοδος φωτός εντός του σκοτεινού θαλάμου
 - ε. Χαμηλής ποιότητας ακτινογραφικά διαλύματα
387. Ποια είναι η πιθανή αιτία της εμφάνισης καφέ χρωστικών επί του ακτινογραφικού πλακιδίου?
- α. Μικρός χρόνος εμφάνισης
 - β. Υπερβολικός χρόνος στερέωσης
 - γ. Ανεπαρκής χρόνος στερέωσης

- δ. Ανεπαρκής χρόνος έκπλυσης με νερό
- ε. Ακτινογραφικά διαλύματα χαμηλής πυκνότητας

388. Τι είδους διάλυμα είναι το εμφανιστικό διάλυμα?

- α. Όξινο
- β. Ουδέτερο
- γ. Αλκαλικό
- δ. Κορεσμένο
- ε. Το β και το δ

389. Τι είδους διάλυμα είναι το διάλυμα της στερέωσης?

- α. Όξινο
- β. Αλκαλικό
- γ. Ουδέτερο
- δ. Υπερκορεσμένο
- ε. Το α και το δ

390. Ποιο είναι το ελάχιστο μήκος κύματος που πρέπει να έχουν οι ακτίνες της ωφέλιμης δέσμης του οδοντιατρικού ακτινογραφικού μηχανήματος για να προσεγγίσουν το ακτινογραφικό πλακίδιο?

- α. 0,15 A
- β. 0,24 A
- γ. 0,34 A
- δ. 0,44 A
- ε. 0,54 A

391. Σε ποιο από τα παρακάτω είδη κυττάρων τα οποία ακτινοβολούνται με ιονίζουσα ακτινοβολία απαιτείται μεγάλο χρονικό διάστημα για την επανόρθωση τους?

- α. Γενετικά κύτταρα
- β. Κύτταρα νεφρικών σωληναρίων
- γ. Λεμφοκύτταρα
- δ. Νευρικά κύτταρα
- ε. Κύτταρα αίματος

392. Που εφαρμόζεται κυρίως η ακτινογραφία δήξεως?

- α. Για τον έλεγχο όμορων τερηδόνων
- β. Για την απεικόνιση των περιακρορριζικών αλλοιώσεων των δοντιών
- γ. Για τον εντοπισμό υπεραρίθμων και εγκλείστων δοντιών
- δ. Για τον έλεγχο του ύψους της φατνιακής ακρολοφίας
- ε. Για την απεικόνιση των τρίτων γομφίων της κάτω γνάθου

393. Σε περιπτώσεις εγκλείστου κυνόδοντα της άνω γνάθου, ποια από τις παρακάτω τεχνικές χρησιμεύει για τον ακριβή εντοπισμό της θέσης του εγκλείστου?

- α. Ακτινογραφία Status-X
- β. Μυλική ακτινογραφία συγκλείσεως
- γ. Ακτινογραφίας δήξεως
- δ. Δύο περιακρορριζικές ακτινογραφίες οι οποίες έχουν ληφθεί με

διαφορετική οριζόντια ή κατακόρυφο γωνίαση
ε. Εξωστοματική ακτινογραφία με την τεχνική Waters

394. Σε περιπτώσεις έγκλειστου μέσου τομέα της άνω γνάθου, ποια από τις παρακάτω τεχνικές χρησιμεύει για τον ακριβή εντοπισμό της θέσης του εγκλείστου?

- α. Ακτινογραφία δήξεως
- β. Περιακρορριζική ακτινογραφία
- γ. Τεχνική της ορθής γωνίας
- δ. Πανοραμική ακτινογραφία
- ε. Μυλική ακτινογραφία συγκλείσεως

395. Τι προσφέρει η παρουσία ηθμού στο ακτινογραφικό μηχάνημα?

- α. Περιορίζει τις διαστάσεις της δέσμης των ακτίνων-Χ
- β. Μειώνει την δόση έκθεσης στο δέρμα του ασθενή
- γ. Ευθυγραμμίζει την δέσμη των ακτίνων-Χ
- δ. Προσδιορίζει το σχήμα της δέσμης των ακτίνων-Χ
- ε. Μαλακώνει την ωφέλιμη δέσμη

396. Η ποιότητα της δέσμης των ακτίνων-Χ έχει σχέση?

- α. Με την ένταση του ρεύματος το οποίο διέρχεται την κάθοδο
- β. Με το πάχος του προστιθέμενου ηθμού
- γ. Με το μέγεθος της εστιακής κηλίδας
- δ. Με το μήκος του χρησιμοποιούμενου κατευθυντήρα
- ε. Με τον παράγοντα mA.S

397. Από τι προκαλείται η εμφάνιση υπερβολικής πυκνότητας στο ακτινογραφικό πλακίδιο?

- α. Από την αύξηση του χρόνου εκπομπής
- β. Από τον αυξημένο χρόνο παραμονής του πλακιδίου στο διάλυμα της στερέωσης
- γ. Από το είδος του χρονοδιακόπτη του μηχανήματος
- δ. Από τον μικρό χρόνο παραμονής του πλακιδίου στο διάλυμα της στερέωσης
- ε. Από την αύξηση του πάχους του προστιθέμενου ηθμού

398. Τι ονομάζουμε σαφήνεια στην ακτινογραφική απεικόνιση?

- α. Την χαμηλή αντίθεση της απεικόνισης
- β. Την υψηλή αντίθεση της απεικόνισης
- γ. Την καθαρότητα των ορίων των ειδώλων της απεικόνισης
- δ. Την ευκρίνεια της απεικόνισης.
- ε. Την κατάλληλη πυκνότητα του πλακιδίου

399. Τι εννοούμε όταν χαρακτηρίζουμε μία ακτινογραφία σαν ακτινογράφημα χαμηλής αντίθεσης?

- α. Ότι περιέχει μαύρες , άσπρες περιοχές και λίγες αποχρώσεις του γκρι.
- β. Ότι περιέχει μόνο μαύρες και άσπρες περιοχές
- γ. Ότι περιέχει μαύρες , άσπρες περιοχές και πολλές αποχρώσεις του γκρι
- δ. Ότι περιέχει μόνο μαύρες περιοχές

ε. Ότι περιέχει μόνον άσπρες περιοχές

400. Σε ένα ακτινογραφικό μηχάνημα το οποίο λειτουργεί με τάση 50 KV, με ποιο από τα παρακάτω φαινόμενα αντιδρά η ακτινοβολία με την ύλη?

- α. Φαινόμενο Compton
- β. Φωτοηλεκτρικό φαινόμενο
- γ. Φαινόμενο Compton και φωτοηλεκτρικό φαινόμενο
- δ. Φαινόμενο της δίδυμης γένεσης
- ε. Φαινόμενο Compton και φαινόμενο δίδυμης γένεσης

401. Σε ένα ακτινογραφικό μηχάνημα το οποίο λειτουργεί με τάση 70 KV, με ποιο από τα παρακάτω φαινόμενα αντιδρά η ακτινοβολία με την ύλη?

- α. Φωτοηλεκτρικό φαινόμενο και φαινόμενο Compton
- β. Φαινόμενο Compton και φαινόμενο δίδυμης γένεσης
- γ. Φαινόμενο Compton
- δ. Φωτοηλεκτρικό φαινόμενο
- ε. Φαινόμενο δίδυμης γένεσης

402. Αν αντικαταστήσετε τα πλακίδια ευαισθησίας E με πλακίδια ευαισθησίας F και χρησιμοποιήσετε τον ίδιο χρόνο εκπομπής, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα?

- α. Μειωμένη πυκνότητα στο πλακίδιο
- β. Μειωμένη ευκρίνεια στο πλακίδιο
- γ. Αυξημένη ευκρίνεια στο πλακίδιο
- δ. Αυξημένη πυκνότητα στο πλακίδιο
- ε. Αυξημένη σαφήνεια του πλακιδίου

403. Ποια από τις παρακάτω ιδιότητες των ακτινογραφικών πλακιδίων δεν εξαρτάται από την χαρακτηριστική καμπύλη των πλακιδίων (Καμπύλη των Hurter and Driffield)?

- α. Η πυκνότης
- β. Η ευκρίνεια
- γ. Η αντίθεση
- δ. Η ευαισθησία
- ε. Η πυκνότης και η αντίθεση

404. Η πυκνότητα μιας ακτινογραφίας μειώνεται?

- α. Αυξάνοντας το mA του μηχανήματος
- β. Αυξάνοντας τον χρόνο εκπομπής
- γ. Αυξάνοντας τον χρόνο εμφάνισης
- δ. Αυξάνοντας την απόσταση εστιακής κηλίδας - ασθενή.
- ε. Μειώνοντας την απόσταση εστιακής κηλίδας - ασθενή

405. Η χαμηλή πυκνότητα μιας ακτινογραφίας μπορεί να οφείλεται

- α. Στον μεγάλο χρόνο εκπομπής
- β. Στην τοποθέτηση του πλακιδίου στην στοματική κοιλότητα από την αντίθετη πλευρά
- γ. Στην υψηλή θερμοκρασία του εμφανιστικού διαλύματος
- δ. Στον μικρό χρόνο παραμονής του πλακιδίου στο διάλυμα της στερέωσης
- ε. Στον μεγάλο χρόνο παραμονής του πλακιδίου στο διάλυμα της εμφάνισης

406. Όταν σ' ένα ακτινογραφικό μηχάνημα η απόσταση εστιακής κηλίδας – δέρματος μετατρέπεται από τα 20 εκατοστ. στα 40 εκατοστ. , η ένταση της ακτινοβολίας-Χ μειώνεται

- α. Κατά το $1/2$
- β. Κατά το $1/3$
- γ. Κατά το $1/4$
- δ. Κατά το $1/5$
- ε. Κατά το $1/8$

407. Η δέσμη των ακτίνων-Χ περιορίζεται για να

- α. Για να αφαιρεθούν οι λιγότερο διεισδυτικές ακτίνες
- β. Για να αποφύγουμε την άσκοπη ακτινοβολήση του ασθενή
- γ. Για να διευκολύνουμε την σκόπευση του πλακιδίου
- δ. Για να μειώσουμε τον χρόνο εκπομπής
- ε. Για να παραλληλισθεί η δέσμη των ακτίνων-Χ

408. Όταν μειώνουμε το mA ενός ακτινογραφικού μηχανήματος από τα 15mA στα 10 mA, τότε έχουμε σαν αποτέλεσμα

- α. Την μείωση του μήκους κύματος της παραγόμενης ακτινοβολίας
- β. Την αλλαγή του σχήματος του νέφους των ηλεκτρονίων της καθόδου
- γ. Την αύξηση του ποσού της παραγόμενης ακτινοβολίας-Χ
- δ. Την μείωση του ποσού της παραγόμενης ακτινοβολίας-Χ
- ε. Την αύξηση της δευτερογενούς ακτινοβολίας

409. Μ' ένα ακτινογραφικό μηχάνημα εφοδιασμένο με κατευθυντήρα 40 εκατοστ. και με χρόνο εκπομπής 2 δευτερόλεπτα λαμβάνουμε μία πολύ καλή ακτινογραφία. Αν το μήκος του κατευθυντήρα μειωθεί στα 20 εκατοστ. ποιος είναι ο κατάλληλος χρόνος εκπομπής για την λήψη μιας ανάλογης ακτινογραφίας?

- α. 0,2 του δευτερόλεπτου
- β. 0,5 του δευτερόλεπτου
- γ. 1 δευτερόλεπτο
- δ. 4 δευτερόλεπτα
- ε. Ο ίδιος

410. Το λεπτό μεταλλικό φύλλο μολύβδου το οποίο βρίσκεται στην πίσω πλευρά των ενδοστοματικών πλακιδίων χρησιμεύει?

- α. Για την αύξηση της ποσότητας της δευτερογενούς ακτινοβολίας η οποία φθάνει στο πλακίδιο
- β. Για την μείωση της έκθεσης των ιστών οι οποίοι βρίσκονται πίσω από το πλακίδιο
- γ. Για να προστατεύει το πλακίδιο από παραμορφώσεις κατά την τοποθέτηση στην στοματική κοιλότητα
- δ. Για να προστατεύει το πλακίδιο από τα υγρά του στόματος
- ε. Για να προσδίδει σχετική ακαμψία στο πλακίδιο

411. Η παράλληλος τεχνική σε σχέση με την τεχνική της διχοτόμου χρησιμοποιεί?

- α. Πιο ευαίσθητα πλακίδια
- β. Μεγαλύτερη οριζόντια γωνίαση
- γ. Μεγαλύτερη απόσταση αντικειμένου – πλακιδίου
- δ. Λιγότερο ευαίσθητα πλακίδια
- ε. Το α και το β

412. Μεγάλοι κρύσταλλοι βρωμιούχου αργύρου στο φωτογραφικό γαλάκτωμα του ακτινογραφικού πλακιδίου σημαίνει?

- α. Πλακίδιο με μικρή ταχύτητα
- β. Πλακίδιο με μεγάλη ευκρίνεια
- γ. Πλακίδιο με μεγάλη ταχύτητα
- δ. Πλακίδιο με ικανοποιητική αντίθεση
- ε. Πλακίδιο με μεγάλη σαφήνεια

413. Το κυρτό μέρος του αναγνωριστικού εντυπώματος του πλακιδίου υποδεικνύει?

- α. Το σημείο απ' όπου θα κρατάει το πλακίδιο ο οδοντίατρος
- β. Το σημείο όπου θα τοποθετηθεί ο συγκρατήτης του πλακιδίου
- γ. Την περιοχή από την οποία ανοίγεται το πλακίδιο
- δ. Την πλευρά έκθεσης του πλακιδίου
- ε. Το α και το β

414. Ποιο από τα παρακάτω αποτελεί μειονέκτημα των εξωστοματικών τεχνικών με ενισχυτικές πινακίδες?

- α. Η μείωση της έκθεσης στην ακτινοβολία
- β. Η αύξηση του απαιτούμενου χρόνου για την εμφάνιση της ακτινογραφίας
- γ. Η μείωση της ευκρίνειας της ακτινογραφίας
- δ. Η αύξηση της αντίθεσης της ακτινογραφίας
- ε. Η αύξηση της πυκνότητας της ακτινογραφίας

415 . Ποιο από τα παρακάτω αποτελεί μειονέκτημα της πανοραμικής ακτινογραφίας?

- α. Μεγέθυνση
- β. Μη απεικόνιση όλων των δοντιών των γνάθων
- γ. Στέρωση της ευχέρειας σύγκρισης της δεξιάς με την αριστερή πλευρά
- δ. Υψηλή αντίθεση της ακτινογραφίας
- ε. Το β και το γ

416. Η νοητή γραμμή η οποία αποτελεί την βασική γραμμή ακτινογράφησης (baseline) στις εξωστοματικές τεχνικές ορίζεται από?

- α. Το πτερύγιο της μύτης και το πτερύγιο του αυτιού
- β. Τον έξω κανθό και τον τράγο του αυτιού
- γ. Το ριζορρίνιο και τον έξω ακουστικό πόρο
- δ. Το ριζορρίνιο και το πτερύγιο του αυτιού
- ε. Το πτερύγιο της μύτης και τον τράγο του αυτιού

417. Με ποιο τρόπο επιτυγχάνεται η σύγχρονη απεικόνιση του περιγράμματος των μαλακών ιστών και των οστών του κρανίου στο ίδιο ακτινογράφημα της κεφαλομετρικής λήψης?

- α. Με την διαφοροποίηση των παραγόντων εκπομπής του ακτινογραφικού μηχανήματος
- β. Με την αύξηση της απόστασης κεφαλής ασθενούς και ακτινογραφικής πλάκας
- γ. Με την μείωση της απόστασης κεφαλής ασθενούς και ακτινογραφικής πλάκας
- δ. Με την τοποθέτηση ενός φίλτρου στην πορεία της ωφέλιμης δέσμης,
- ε. Με την διαφοροποίηση του χρόνου εκπομπής

418. Ποια περιοχή εξετάζουμε με το πλάγιο λοξό ακτινογράφημα της κάτω γνάθου?

- α. Τον κόνδυλο της κάτω γνάθου
- β. Την πρόσθια περιοχή της κάτω γνάθου
- γ. Την κροταφογναθική άρθρωση
- δ. Το σώμα και τον κλάδο της κάτω γνάθου
- ε. Το σώμα της κάτω γνάθου

419. Στην κεφαλομετρική ανάλυση το σημείο (S) τι συμβολίζει?

- α. Την πρόσθια ρινική άκανθα
- β. Το κέντρο του τουρκικού επιπέδιου
- γ. Το γενεΐδιο
- δ. Την μετωπορινική ραφή
- ε. Το γώνιον

420. Ποια από τις παρακάτω τεχνικές χρησιμοποιείται για τον εντοπισμό λίθου στο σώμα του υπογνάθιου σιαλογόνου αδένου?

- α. Μέση τυπική ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
- β. Μέση λοξή ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
- γ. Πλάγια τυπική ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
- δ. Πλάγια λοξή ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
- ε. Περιακρορριζική ακτινογραφία

421. Ποια από τις παρακάτω τεχνικές χρησιμοποιείται για τον εντοπισμό λίθου στην πρόσθια περιοχή του πόρου του υπογνάθιου σιαλογόνου αδένου?

- α. Μέση τυπική ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
- β. Μέση λοξή ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
- γ. Περιακρορριζική ακτινογραφία
- δ. Πλάγια λοξή ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
- ε. Πανοραμική ακτινογραφία

422. Όταν πρόκειται να χρησιμοποιήσετε την ακτινογραφία δήξεως για τον εντοπισμό σιαλόλιθου στον πόρο του υπογνάθιο σιαλογόνο αδένα, ποιο από τα παρακάτω θεωρείται απαραίτητο για την ορθή απεικόνιση της ακτινογραφίας?

- α. Ακτινογράφιση με μηχάνημα που λειτουργεί με υψηλή τάση
- β. Χρησιμοποίηση υψηλού χρόνου εκπομπής
- γ. Χρησιμοποίηση χαμηλού χρόνου εκπομπής
- δ. Ακτινογράφιση με μηχάνημα που λειτουργεί με υψηλό mA
- ε. Ακτινογράφιση με υψηλό παράγοντα mA.S

423. Ποια από τις παρακάτω αναφερόμενες τεχνικές ενδείκνυται για την σιαλογραφία του υπογναθίου σιαλογόνο αδένα?

- α. Μυλική ακτινογραφία συγκλείσεως
- β. Μέση τυπική ακτινογραφία δήξεως
- γ. Πανοραμική ακτινογραφία
- δ. Πλάγια λοξή ακτινογραφία δήξεως
- ε. Μέση τυπική ακτινογραφία δήξεως

424. Γιατί στις εξωστοματικές τεχνικές θεωρείται απαραίτητη η χρήση ενισχυτικών πινακίδων?

- α. Για την αύξηση της ευκρίνειας της απεικόνισης
- β. Για την βελτίωση της αντίθεσης της απεικόνισης
- γ. Για την προστασία του ασθενή από την ακτινοβολία
- δ. Για την μείωση του χρόνου παραμονής στο εμφανιστικό διάλυμα
- ε. Το α και το β

425. Στην κεφαλομετρική ανάλυση το σημείο (N) τι συμβολίζει?

- α. Την πρόσθια ρινική άκανθα
- β. Το κέντρο του τουρκικού εφιππίου
- γ. Το γώνιο
- δ. Το μέσο της μετωπορρινικής ραφής
- ε. Την οπίσθια ρινική άκανθα

426. Ποια από τις παρακάτω τεχνικές ενδείκνυται για την απεικόνιση των παραρρινικών κόλπων?

- α. Οπισθοπρόσθια ακτινογραφία κεφαλής
- β. Προβολή Waters
- γ. Πλάγια προβολή κρανίου
- δ. Πανοραμική ακτινογραφία
- ε. Ακτινογραφία βάσεως κρανίου

427. Σε υποψία κατάγματος του ζυγωματικού τόξου ποια ακτινογραφία θα ζητούσατε?

- α. Πανοραμική ακτινογραφία
- β. Ακτινογραφία βάσεως κρανίου
- γ. Ακτινογραφία παραρρινικών κόλπων
- δ. Οπισθοπρόσθια ακτινογραφία κρανίου
- ε. Ακτινογραφία Status-X

428. Ποιο από τα παρακάτω αποτελεί αντένδειξη για την διενέργεια σιαλογραφίας?
- α. Υποψία ακτινοαδιαπέρατου (ακτινοσκιερού) λίθου στον πόρο του αδένου
 - β. Παρουσία οξείας φλεγμονής στον αδένου
 - γ. Υποψία ακτινοδιαπερατού (ακτινοδιαυγούς) λίθου στον πόρο του αδένου
 - δ. Διάχυτη διόγκωση του σιαλογόνου αδένου
 - ε. Περιορισμένη διόγκωση του σιαλογόνου αδένου
429. Που βρίσκεται το στόμιο της παρωτίδας?
- α. Στην πρόσθια περιοχή του εδάφους του στόματος
 - β. Στον βλεννογόνο της παρειάς απέναντι από την περιοχή του κυνόδοντα της άνω γνάθου
 - γ. Στον βλεννογόνο της παρειάς απέναντι από την μύλη του πρώτου γομφίου της άνω γνάθου
 - δ. Στην οπίσθια περιοχή του εδάφους του στόματος
 - ε. Στην ουλοπαρειακή αύλακα των οπισθίων δοντιών της κάτω γνάθου
430. Που βρίσκονται τα στόμια των υπογναθίων σιαλογόνων αδένων?
- α. Στην βάση της γλώσσας
 - β. Στην πρόσθια περιοχή του εδάφους του στόματος
 - γ. Στην προστομιακή αύλακα αντίστοιχα με τους τομείς της κάτω γνάθου
 - δ. Στον βλεννογόνο της παρειάς αντίστοιχα με τον κυνόδοντα της κάτω γνάθου
 - ε. Στον βλεννογόνο της παρειάς αντίστοιχα με τον γομφίο της κάτω γνάθου
431. Σε περίπτωση υποψίας σιαλόλιθου στον πόρο του υπογνάθιου σιαλογόνου αδένου, ποια θα ήταν η πρώτη ακτινογραφική εξέταση που θα ζητούσατε?
- α. Πανοραμική ακτινογραφία
 - β. Σιαλογραφία
 - γ. Περιεμφυσιακή ακτινογραφία της περιοχής
 - δ. Ακτινογραφία δήξεως
 - ε. Μυλική ακτινογραφία συγκλίσεως
432. Η χαμηλή θερμοκρασία των εμφανιστικών διαλυμάτων έχει ως αποτέλεσμα
- α. Ακτινογραφικό πλακίδιο με χαμηλή πυκνότητα
 - β. Ακτινογραφικό πλακίδιο με υψηλή πυκνότητα
 - γ. Ομιχλωμένο πλακίδιο
 - δ. Πλακίδιο με καφέ αποχρώσεις
 - ε. Πλακίδιο με χαμηλή αντίθεση

433. Σε περίπτωση εισόδου ξένου σώματος στο ιγμόρειο άντρο, τι ακτινογραφίες θα ζητήσετε για τον ακριβή εντοπισμό της θέσης του ξένου σώματος?

- α. Πανοραμική ακτινογραφία
- β., Πανοραμική ακτινογραφία και ακτινογραφία παραρρινικών κόλπων
- γ. Ακτινογραφία παραρρινικών κόλπων και πλάγια ακτινογραφία κρανίου
- δ. Οπισθοπρόσθια ακτινογραφία και πλάγια ακτινογραφία κρανίου
- ε. Κεφαλομετρική ακτινογραφία

434. Ποια είναι συνήθως η μεγέθυνση σε κατακόρυφο επίπεδο στις πανοραμικές ακτινογραφίες?

- α. 40-60%
- β. 50-60%
- γ. 30-40%
- δ. 10-20%
- ε. 5-10%

435. Όταν σε μία περιακρορριζική ακτινογραφία δεν απεικονίζονται τα ακρορρίζια των δοντιών, τι από τα παρακάτω έχει συμβεί?

- α. Είναι λαθεμένη η κατακόρυφος γωνίαση
- β. Είναι λαθεμένη η οριζόντιος γωνίαση
- γ. Είναι λαθεμένη η τοποθέτηση του πλακιδίου
- δ. Είναι λαθεμένη η σκόπευση του πλακιδίου
- ε. Το α και το β

436. Όταν ένας οδοντίατρος ελεγχόμενος για τις συνθήκες ακτινοπροστασίας διαπιστωθεί ότι έχει εκτεθεί σε ποσό ακτινοβολίας λίγο μεγαλύτερο της μέγιστης επιτρεπτής δόσης. Σε τι ενέργειες θα πρέπει να προβεί?

- α. Να σταματήσει να εργάζεται
- β. Να σταματήσει να λαμβάνει ακτινογραφίες
- γ. Να ελέγξει τις συνθήκες ακτινολογικής υγιεινής του οδοντιατρείου
- δ. Να παραπέμψει τους ασθενείς που χρειάζονται ακτινογραφίες σε άλλους συναδέλφους
- ε. Να επισκεφθεί Νοσηλευτικό ίδρυμα για έλεγχο

437. Οι ακτίνες-Χ ταξιδεύουν με ταχύτητα

- α. Μικρότερη του φωτός
- β. Ίση με του φωτός
- γ. Μεγαλύτερη του φωτός
- δ. Διπλάσια του φωτός
- ε. Δεκαπλάσια του φωτός

438. Ποιοι ιστοί είναι πιο ακτινοευαίσθητοι?

- α. Ιστοί που περιέχουν μεγάλο αριθμό διαφοροποιημένων κυττάρων
- β. Ιστοί με μικρή μιτωτική δραστηριότητα
- γ. Οι εξωτερικοί ιστοί του ανθρώπου π.χ. δέρμα
- δ. Ιστοί με μεγάλο αριθμό αδιαφοροποίητων κυττάρων
- ε. Το α και το β

439. Στις τυπικές ακτινογραφίες δήξεως η κεντρική ακτίνα της ωφέλιμης δέσμης πρέπει να είναι?
- α. Παράλληλη με το πλακίδιο
 - β. Να σχηματίζει γωνία μικρότερη των 90° με το πλακίδιο
 - γ. Να σχηματίζει γωνία μεγαλύτερη των 90° με το πλακίδιο
 - δ. Να σχηματίζει γωνία 90° με το πλακίδιο
 - ε. Να σχηματίζει γωνία 60° με το πλακίδιο
440. Στις λοξές ακτινογραφίες δήξεως η κεντρική ακτίνα της ωφέλιμης δέσμης πρέπει να είναι?
- α. Παράλληλη με το πλακίδιο
 - β. Να σχηματίζει γωνία 90° με το πλακίδιο
 - γ. Να σχηματίζει γωνία μικρότερη των 90° με το πλακίδιο
 - δ. Να σχηματίζει γωνία μεγαλύτερη των 90° με το πλακίδιο
 - ε. Κανένα από τα παραπάνω
441. Σε μια πανοραμική ακτινογραφία νωδού ασθενή, εντοπίζεται έγκλειστος προγόμφιος στην κάτω γνάθο. Ποια τεχνική θα χρησιμοποιήσετε για τον ακριβή προσδιορισμό της θέσης του εγκλείστου κατά την παρειογλωσσική κατεύθυνση?
- α. Τεχνικής της περιακρορριζικής ακτινογραφίας
 - β. Τεχνική της μυλικής ακτινογραφίας δήξεως
 - γ. Τεχνική της μέσης τυπικής ακτινογραφίας δήξεως της κάτω γνάθου
 - δ. Τεχνική της πλάγιας τυπικής ακτινογραφίας δήξεως της κάτω γνάθου
 - ε. Κανένα από τα παραπάνω
442. Η δόση έκθεσης του ασθενή στην πανοραμική ακτινογραφία σε σχέση με την δόση έκθεση του ίδιου ασθενή με μία πλήρη σειρά περιακρορριζικών ακτινογραφιών (14 ακτινογραφίες) είναι?
- α. Μικρότερη
 - β. Ίση
 - γ. Σχεδόν ίση
 - δ. Μεγαλύτερη
 - ε. Πολύ μεγαλύτερη
443. Πόσες μοίρες κλίση προς τα άνω έχει η ακτινική δέσμη του πανοραμικού μηχανήματος?
- α. 28°
 - β. 18°
 - γ. 8°
 - δ. 38°
 - ε. 48°
444. Τι σχήμα έχει η τομογραφική ζώνη του πανοραμικού μηχανήματος?
- α. Επίπεδο
 - β. Ακανόνιστο
 - γ. Καμπύλο
 - δ. Σφαιρικό
 - ε. Παραλληλόγραμμο

445. Γιατί έχει σημασία η ορθή τοποθέτηση της κεφαλής του ασθενή στον κεφαλοστάτη του πανοραμικού μηχανήματος?
- α. Για λόγους ακτινοπροστασίας του ασθενή
 - β. Για να βρίσκονται οι οδοντικοί ιστοί εντός της τομογραφικής ζώνης
 - γ. Για να έχει μεγαλύτερη ευκρίνεια η απεικόνιση
 - δ. Για επίτευξη ιδανικής αντίθεσης
 - ε. Το γ και το δ
446. Πόσα κέντρα περιστροφής έχουν συνήθως τα πανοραμικά μηχανήματα?
- α. Ένα
 - β. Τρία
 - γ. Πέντε
 - δ. Επτά
 - ε. Άπειρα
447. Ποια πρέπει να είναι η απόσταση πηγής ακτίνων-Χ και ασθενή στην κεφαλομετρική ακτινογραφία?
- α. 20 εκατοστ.
 - β. 300 εκατοστ.
 - γ. 150 εκατοστ.
 - δ. Μηδενική
 - ε. 40 εκατοστ.
448. Από πού πρέπει να διέρχεται η κεντρική ακτίνα της δέσμης των ακτίνων-Χ στην κεφαλομετρική ακτινογραφία?
- α. Από τον κόνδυλο της κάτω γνάθου
 - β. Από τον έξω ακουστικό πόρο
 - γ. Από τον έξω κανθό του οφθαλμού
 - δ. Από την γωνία της κάτω γνάθου
 - ε. Από την μηνγοειδή εντομή του κλάδου της κάτω γνάθου
449. Η ακτινοβολία πεδύσεως είναι η ακτινοβολία-Χ η οποία παράγεται
- α. Από την αντίδραση των κινουμένων ηλεκτρονίων με τα τροχιακά ηλεκτρόνια των εξωτερικών στιβάδων των ατόμων του υλικού του στόχου.
 - β. Από την αντίδραση των κινουμένων ηλεκτρονίων με τα τροχιακά ηλεκτρόνια των εσωτερικών στιβάδων των ατόμων του υλικού του στόχου.
 - γ. Από την αντίδραση των κινουμένων ηλεκτρονίων με τα τροχιακά ηλεκτρόνια των στιβάδων υψηλής ενέργειας των ατόμων του υλικού του στόχου..
 - δ. Από την αντίδραση των κινουμένων ηλεκτρονίων με τον πυρήνα των ατόμων του υλικού του στόχου.
 - ε. Το β και το γ
450. Ο αριθμός των παραγομένων, έμπροσθεν του νήματος της καθόδου, ηλεκτρονίων έχει σχέση?
- α. Με το είδος του υλικού της καθόδου
 - β. Με την θερμοκρασία του νήματος της καθόδου
 - γ. Με την τάση λειτουργίας του ακτινογραφικού μηχανήματος
 - δ. Με το είδος του χρονοδιακόπτη.
 - ε. Με τον χρόνο εκπομπής

451. Όταν αυξάνεται η θερμοκρασία των ακτινογραφικών διαλυμάτων?
- α. Αυξάνεται ο χρόνος παραμονής του πλακιδίου στο εμφανιστικό διάλυμα
 - β. Μειώνεται ο χρόνος παραμονής του πλακιδίου στο εμφανιστικό διάλυμα
 - γ. Αυξάνεται ο χρόνος παραμονής του πλακιδίου στο διάλυμα της στερέωσης
 - δ. Μειώνεται ο χρόνος παραμονής του πλακιδίου στο διάλυμα της στερέωσης
 - ε. Τίποτα από τα παραπάνω
452. Σε υποψία κατάγματος της ρίζας ενός μέσου τομέα της άνω γνάθου, Τι ακτινογραφία θα ζητήσετε?
- α. Πανοραμική ακτινογραφία
 - β. Περιακρορριζική ακτινογραφία με την τεχνική της διχοτόμου
 - γ. Περιακρορριζική ακτινογραφία με την τεχνική της παραλλήλου
 - δ. Ακτινογραφία δήξεως
 - ε. Μυλική ακτινογραφία συγκλείσεως
453. Αν υπάρχει υποψία συγγενούς έλλειψης δοντιών σ' ένα μικρό ασθενή με μεικτό φραγμό, τι ακτινογραφία θα ζητήσετε?
- α. Μία πλήρη ακτινογραφική εξέταση με ενδοστοματικές περιακρορριζικές ακτινογραφίες
 - β. Μία ακτινογραφική εξέταση με μυλικές ακτινογραφίες συγκλείσεως (Μετά πτερυγίου)
 - γ. Μία πανοραμική ακτινογραφία
 - δ. Ακτινογραφίες δήξεως
 - ε. Κεφαλομετρική ακτινογραφία
454. Από τι υλικό κατασκευάζονται τα τελευταία χρόνια οι ενισχυτικές πινακίδες που χρησιμοποιούνται στις εξωστοματικές λήψεις
- α. Από ανθρακικό ασβέστιο
 - β. Από σπάνιες γαίες
 - γ. Από βαριούχο μόλυβδο
 - δ. Από βαριούχο κασσίτερο
 - ε. Από βολφράμιο
455. Η χαρακτηριστική καμπύλη του πλακιδίου (καμπύλη των Hurter and Driffield) ποίους παράγοντες συσχετίζει ?
- α. Την πυκνότητα με την αντίθεση του πλακιδίου
 - β. Την πυκνότητα με την σαφήνεια του πλακιδίου
 - γ. Την δόση έκθεσης με το βιολογικό αποτέλεσμα από την ακτινοβολία
 - δ. Την δόση έκθεσης με την δόση απορρόφησης
 - ε. Την δόση έκθεσης με την πυκνότητα του πλακιδίου

456. Ποιο από τα παρακάτω αποτελεί βασικό μειονέκτημα της τεχνικής της διχοτόμου της περιακρορριζικής ακτινογραφίας?

- α. Η απεικόνιση των φυμάτων των οπισθίων δοντιών σε διαφορετικά επίπεδα
- β. Η μικρή επιμήκυνση ή σμίκρυνση του μήκους των δοντιών.
- γ. Η ύπαρξη μικρής επαλληλίας στις όμορες επιφάνειες των δοντιών
- δ. Η επικάλυψη των ακρορριζίων των γομφίων δοντιών της άνω γνάθου από την απεικόνιση της ζυγωματικής απόφυσης
- ε. Ο μεγάλος χρόνος εκπομπής

457. Που κυμαίνονται στην κλινική πράξη τα ανεκτά όρια της πυκνότητας του ακτινογραφικού πλακιδίου?

- α. 0,1 έως 1
- β. 0,4 έως 2
- γ. 0,6 έως 3
- δ. 1.0 έως 4,0
- ε. 1,0 έως 2,0

458. Γιατί κατά την στιγμή της τοποθέτησης του πλακιδίου στην στοματική κοιλότητα στην τεχνική της διχοτόμου, η πλευρά του πλακιδίου που βρίσκεται προς τις μύλες των δοντιών, δεν πρέπει να απέχει περισσότερο από 2-3 χιλ. από το μασητικό επίπεδο των δοντιών που ακτινογραφούνται?

- α. Για να διευκολύνεται η σκόπηση του πλακιδίου
- β. Για να σιγουρευτούμε ότι περιλαμβάνονται τα ακρορρίζια των δοντιών στο ακτινογράφημα
- γ. Για να μην έχουμε μερική ακτινοβόληση του πλακιδίου
- δ. Για να μην προκαλούμε προβλήματα δυσανεξίας στον ασθενή
- ε. Για να είναι ορατό κατά την διάρκεια της ακτινογράφησης, κάποιο τμήμα του πλακιδίου στον χειριστή

459. Ποιο είναι το χαρακτηριστικό των κεφαλομετρικών ακτινογραφιών?

- α. Ότι είναι ακτινογραφίες ολόκληρης της κεφαλής του ασθενή
- β. Ότι είναι πλάγιες ακτινογραφίες της κεφαλής του ασθενή
- γ. Ότι είναι επαναλήψιμες και συγκρίσιμες ακτινογραφίες
- δ. Ότι απαιτούν ειδική διαδικασία για την εμφάνιση τους
- ε. Το α και το δ

460. Ποιο είναι το χαρακτηριστικό του διαλύματος της στερέωσης στα αυτοεμφανιζόμενα πλακίδια?

- α. Ότι είναι έντονα όξινη
- β. Ότι είναι αλκαλική
- γ. Ότι είναι ουδέτερη
- δ. Ότι είναι ελαφρώς όξινη
- ε. Το γ και το δ

461. Ποιο είναι το μειονέκτημα του ορθογώνιου κατευθυντήρα?
- α. Χαμηλό βαθμό ακτινοπροστασίας
 - β. Δυσκολία στην διευθέτηση της κεντρικής ακτίνας
 - γ. Δυσκολία στην σκόπευση του πλακιδίου
 - δ. Μεγάλη εκπομπή δευτερογενούς ακτινοβολίας
 - ε. Απαιτεί μεγάλο χρόνο εκπομπής
462. Για την εφαρμογή της τεχνικής του Clark απαιτούνται?
- α. Δύο ενδοστοματικές περιακρορριζικές ακτινογραφίες
 - β. Μία ακτινογραφία δήξεως
 - γ. Μία ενδοστοματική περιακρορριζική ακτινογραφία και μία μυλική ακτινογραφία συγκλείσεως (μετά πτερυγίου)
 - δ. Μία πανοραμική ακτινογραφία και μία ενδοστοματική περιακρορριζική ακτινογραφία
 - ε. Δύο ακτινογραφίες δήξεως
463. Ποιος συνδυασμός από τους παρακάτω ταιριάζει με την ακτινοβολία η οποία προέρχεται από μία πηγή ακτινοβολίας που λειτουργεί με υψηλό KV?
- α. Μικρό μήκος κύματος και χαμηλή συχνότητα
 - β. Μεγάλο μήκος κύματος και υψηλή συχνότητα
 - γ. Μικρό μήκος κύματος και υψηλή συχνότητα
 - δ. Ακτινοβολία μεγάλης διεισδυτικής ικανότητας και χαμηλής συχνότητας
 - ε. Ακτινοβολία μικρής διεισδυτικής ικανότητας και υψηλής συχνότητας.
464. Στις ενδοστοματικές τεχνικές η τεχνική της παραλλήλου συνιστάται αντί της τεχνικής της διχοτόμου
- α. Γιατί η τοποθέτηση του πλακιδίου στην στοματική κοιλότητα είναι ευκολότερη
 - β. Γιατί μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε πλακίδια μικρότερης ευαισθησίας
 - γ. Γιατί δίνει είδωλο σχεδόν στις ίδιες διαστάσεις με το ακτινογραφούμενο αντικείμενο
 - δ. Γιατί μειώνει τον χρόνο εμφάνισης του πλακιδίου
 - ε. Το α και το β
465. Αν σε ένα χειροκίνητο εμφανιστήριο τοποθετήσετε το ακτινοβολημένο πλακίδιο πρώτα στο διάλυμα της στερέωσης. Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα?
- α. Ένα πλακίδιο με υψηλή πυκνότητα
 - β. Ένα διάφανο πλακίδιο
 - γ. Ένα πλακίδιο με χαμηλή αντίθεση
 - δ. Δεν θα παρουσιαστεί καμία αλλαγή στο πλακίδιο
 - ε. Ένα πλακίδιο με χαμηλή πυκνότητα.
466. Ποιο από τα παρακάτω μειώνει την έκθεση του ασθενή στην ακτινοβολία?
- α. Προστατευτική μολύβδινη ποδιά
 - β. Χρήση ευαίσθητων πλακιδίων
 - γ. Κατάλληλος κατευθυντήρας
 - δ. Ψηφιακή ακτινογραφία
 - ε. Όλα τα παραπάνω.

467. Για να μειωθεί η θερμότης η οποία αναπτύσσεται στην κεφαλή του ακτινογραφικού μηχανήματος κατά την διάρκεια της λειτουργίας του, η λυχνία των ακτίνων-Χ πρέπει να περιβάλλεται από?

- α. Χαλκό
- β. Νερό
- γ. Έλαιο
- δ. Μόλυβδο
- ε. Αέρα.

468. Γιατί η ομίχλωση του πλακιδίου επηρεάζει την αντίθεση της απεικόνισης

- α. Επειδή μειώνει την πυκνότητα του πλακιδίου
- β. Επειδή αυξάνει την πυκνότητα του πλακιδίου
- γ. Επειδή δημιουργεί λευκά στίγματα επί του πλακιδίου
- δ. Επειδή δημιουργεί μαύρα στίγματα επί του πλακιδίου
- ε. Το α και το γ

469. Η τεχνική με την οποία απεικονίζονται οι μύλες των δοντιών της άνω και της κάτω γνάθου μαζί με ένα τμήμα της φατνιακής απόφυσης σε μία ακτινογραφία ονομάζεται?

- α. Τεχνική της διχοτόμου
- β. Τεχνική της μυλικής ακτινογραφίας συγκλείσεως(μετά πτερυγίου)
- γ. Τεχνική της ακτινογραφίας δήξεως
- δ. Τεχνική της παραλλήλου με κατευθυντήρα 20 εκατοστών
- ε. Τεχνική της παραλλήλου με κατευθυντήρα 40 εκατοστών.

470. Ένα ενδοστοματικό πλακίδιο εκτίθεται σε φως πριν από την χημική επεξεργασία. Μετά την διαδικασία της εμφάνισης ποια θα είναι η απεικόνιση του?

- α. Θα παραμείνει αναλλοίωτο
- β. Θα γίνει μαύρο
- γ. Θα γίνει λευκό
- δ. Θα γίνει διάφανο
- ε. Θα εμφανιστούν λευκές κηλίδες στην επιφάνεια του.

471. Ποιο από τα παρακάτω πλακίδια μπορεί να χρησιμοποιηθεί ενδοστοματικά και εξωστοματικά?

- α. Πλάκα με ενισχυτικές πινακίδες
- β. Περιακρορριζικό πλακίδιο
- γ. Πλακίδιο μυλικής ακτινογραφίας συγκλείσεως(μετά πτερυγίου)
- δ. Πλακίδιο δήξεως
- ε. Πλάκα πανοραμικής ακτινογραφίας.

472. Ποιες από τις παρακάτω καταστάσεις αυξάνουν την ομίχλωση στα ακτινογραφικά πλακίδια?

- α. Απροστάτευτα πλακίδια στο δωμάτιο των ακτίνων-Χ
- β. Πλακίδια αποθηκευμένα σε χώρο εκτός του δωματίου των ακτίνων-Χ
- γ. Είσοδοι φωτός στον σκοτεινό θάλαμο
- δ. Πλακίδια των οποίων η ημερομηνία λήξης για την χρησιμοποίησή τους έχει παρέλθει
- ε. Το α το γ και το δ

473. Το υλικό της βάσης από το οποίο κατασκευάζεται το ακτινογραφικό φιλμ είναι?

- α. Πεπιεσμένο χαρτί
- β. Οξική κυτταρίνη
- γ. Ζελατίνη
- δ. Πλαστικό
- ε. Το γ και το δ

474. Η ασφάλεια λειτουργίας ενός σκοτεινού θαλάμου εξαρτάται?

- α. Από την απόσταση του λαμπτήρα ασφαλείας από το ερμάριο εργασίας
- β. Από τον χρόνο που το πλακίδιο είναι εκτεθειμένο στον λαμπτήρα ασφαλείας
- γ. Από την ένταση του λαμπτήρα ασφαλείας
- δ. Από την ευαισθησία του ακτινογραφικού πλακιδίου
- ε. Όλα τα παραπάνω.

475. Κατά την διάρκεια της εμφάνισης ενός πλακιδίου στον σκοτεινό θάλαμο ποιο από τα παρακάτω αποτελεί την κυριότερη αιτία δημιουργίας ομίχλωσης στο πλακίδιο?

- α. Η δευτερογενής ακτινοβολία κατά την διάρκεια της ακτινογράφησης
- β. Μη ασφαλής λαμπτήρας του σκοτεινού θαλάμου
- γ. Χαμηλή θερμοκρασία του διαλύματος της εμφάνισης
- δ. Υψηλή θερμοκρασία του διαλύματος της στερέωσης
- ε. Το γ και το δ

476. Ποιο είναι το πρώτο ορατό κλινικό σύμπτωμα σε κάποιον που υπερεκτίθεται σε ιονίζουσα ακτινοβολία?

- α. Απώλεια του τριχωτού της κεφαλής
- β. Ερύθημα του δέρματος
- γ. Δημιουργία καταρράκτη στους οφθαλμούς
- δ. Διόγκωση του θυρεοειδή αδένος
- ε. Πολυτερηδονισμός

477. Με τον όρο λανθάνουσα εικόνα στην ακτινολογία εννοούμε?

- α. Μία απεικόνιση η οποία καθυστερεί πολύ στην εμφάνιση
- β. Μία εικόνα με πολύ υψηλή πυκνότητα
- γ. Μία εικόνα με πολύ χαμηλή πυκνότητα
- δ. Την εικόνα που παράγεται μετά την εκπομπή της ακτινοβολίας και πριν την εμφάνιση του πλακιδίου
- ε. Το α και το γ

478. Οι σκληροί ιστοί
α. Επιτρέπουν την δίοδο των φωτονίων της ακτινοβολίας και απεικονίζονται ως διαυγάσεις
β. Δεν επιτρέπουν την δίοδο των φωτονίων της ακτινοβολίας και απεικονίζονται ως διαυγάσεις
γ. Δεν επιτρέπουν την δίοδο των φωτονίων της ακτινοβολίας και απεικονίζονται ως σκιάσεις
δ. Επιτρέπουν την δίοδο των φωτονίων της ακτινοβολίας και απεικονίζονται ως σκιάσεις
ε. Κανένα από τα παραπάνω.

479. Στην οδοντιατρική ακτινοβολία όσο μεγαλύτερο είναι το μήκος κύματος της ακτινοβολίας τόσο
α. Περισσότερο διεισδυτική είναι η ακτινοβολία
β. Λιγότερο διεισδυτική είναι η ακτινοβολία
γ. Λιγότερο απορροφούνται τα φωτόνια της ακτινοβολίας-Χ
δ. Περισσότερο χρήσιμη είναι η ακτινοβολία –Χ
ε. Το α και το δ.

480. Ποιος από τους παρακάτω παράγοντες αυξάνει το μέγεθος της παρασκιάς στο είδωλο της ακτινογραφίας?
α. Μικρή απόσταση αντικειμένου – πλακιδίου
β. Μικρή απόσταση πηγής – αντικειμένου
γ. Μεγάλη απόσταση πηγής - αντικειμένου
δ. Μεγάλο μέγεθος εστιακής κηλίδας
ε. Κανένα από τα παραπάνω

481. Ποιος από τους παρακάτω παράγοντες μειώνει το μέγεθος της παρασκιάς στο είδωλο της ακτινογραφίας?
α. Μικρή απόσταση πηγής – αντικειμένου
β. Μεγάλη απόσταση αντικειμένου - πλακιδίου
γ. Μικρή απόσταση αντικειμένου – πλακιδίου
δ. Μεγάλο μέγεθος εστιακής κηλίδας
ε. Κανένα από τα παραπάνω.

482. Σε μία εξέταση με πανοραμική ακτινογραφία, όταν ο ασθενής είναι μικρό παιδί ποιόν από τους παρακάτω παράγοντες θα μειώσετε για να έχετε ένα επιτυχημένο ακτινογραφικό αποτέλεσμα?
α. Τον χρόνο εκπομπής
β. KV
γ. mA
δ. το α και το γ
ε. Όλα τα παραπάνω

483. Το μέγεθος των βιολογικών αποτελεσμάτων από υπερβολική έκθεση κάποιου ατόμου στην ακτινοβολία εξαρτάται από

- α. Από το ποσότητα της δόσης
- β. Από την περιοχή η οποία εκτίθεται στην ακτινοβολία
- γ. Από την ένταση της δόσης
- δ. Από το είδος των ιστών οι οποίοι ακτινοβολούνται
- ε. Όλα τα παραπάνω.

484. Ποιος από τους παρακάτω τρόπους είναι ο καλύτερος για την προστασία του χειριστή από την ιονίζουσα ακτινοβολία?

- α. Χρήση υψηλού KV για να μειωθεί ο χρόνος εκπομπής
- β. Χρήση χαμηλού KV για την δημιουργία φωτονίων μικρής διεισδυτικής ικανότητας
- γ. Αντικατάσταση του πλαστικού σημειακού κατευθυντήρα με κυλινδρικό ή ορθογώνιο
- δ. Απόσταση του χειριστή από την πηγή των ακτίνων-Χ μεγαλύτερη των 2 μέτρων
- ε. Να φορά ο ασθενής προστατευτική μολύβδινη ποδιά. ποδιά

485. Στο μηχάνημα της πανοραμικής ακτινογραφίας ο κατευθυντήρας του μηχανήματος έχει σχήμα

- α. Μιας λεπτής σχισμής σε κατακόρυφο επίπεδο
- β. Μιας λεπτής σχισμής σε οριζόντιο επίπεδο
- γ. Δύο λεπτών σχισμών σε σχήμα Χ
- δ. Μιας στρογγυλής επιφάνειας διαμέτρου χιλιοστομέτρων
- ε. Ανάλογο με τον ορθογώνιο κατευθυντήρα του οδοντιατρικού μηχανήματος.

486. Μια ανεπιθύμητη μαύρη σκιά η οποία καλύπτει τα ακρορρίζια των τομέων οδόντων της άνω γνάθου στην πανοραμική ακτινογραφία προκαλείται

- α. Από την τοποθέτηση της κεφαλής του ασθενή αρκετά μπροστά στον κεφαλοστάτη
- β. Από την τοποθέτηση της κεφαλής του ασθενή αρκετά πίσω στον κεφαλοστάτη
- γ. Από το ότι τα χείλη του ασθενή παραμένουν ανοικτά κατά την διάρκεια της λήψης της ακτινογραφίας
- δ. Από το ότι η γλώσσα του ασθενή δεν ακουμπά στην υπερύα κατά την διάρκεια της λήψης της ακτινογραφίας.
- ε. Από την κίνηση της κεφαλής του ασθενή κατά την διάρκεια της λήψης της ακτινογραφίας

487. Στα καινούργια πανοραμικά μηχανήματα οι παρεμβάσεις που μπορεί να κάνει ο χειριστής σε σχέση με το μέγεθος του ασθενή είναι να ρυθμίσει το

- α. KV
- β. mA
- γ. mA.S
- δ. KV και mA
- ε. Όλα τα παραπάνω

488. Στα σύγχρονα πανοραμικά μηχανήματα οι φωτεινές ενδείξεις χρησιμοποιούνται για

- α. Για φωτίζουν το πρόσωπο του ασθενή
- β. Να ελέγχουν τις ορθές παραμέτρους εκπομπής
- γ. Να βοηθούν στην ορθή τοποθέτηση της κεφαλής του ασθενή
- δ. Να ελέγχουν την πυκνότητα της ακτινογραφίας
- ε. Να ελέγχουν την αντίθεση της ακτινογραφίας.

489 Το μέγεθος της έντασης του λαμπτήρα ασφαλείας του σκοτεινού θαλάμου με ποιο από τα παρακάτω έχει σχέση?

- α. Το μέγεθος των δοχείων των εμφανιστικών διαλυμάτων
- β. Την πυκνότητα των εμφανιστικών διαλυμάτων
- γ. Την απόσταση του λαμπτήρα από το ερμάριο εργασίας
- δ. Τον χρόνο εκπομπής που έχει χρησιμοποιηθεί για την έκθεση των πλακιδίων
- ε. Το α και το β.

490. Ποιο είναι εκείνο το χαρακτηριστικό το οποίο κάνει χρήσιμες τις ακτίνες-X στην διαγνωστική ακτινολογία.

- α. Το ότι αντιδρά με ηλεκτρικά και μαγνητικά πεδία
- β. Το ότι ταξιδεύει με την ταχύτητα του φωτός
- γ. Το ότι διεισδύει στην ύλη και προσβάλλει τα φωτογραφικά γαλακτώματα
- δ. Το ότι δεν διαφέρει η απορρόφηση της από διαφορετικά υλικά
- ε. Το α και το β.

491. Τα ατομικά δοσίμετρα που φορούν στο στήθος τους όσοι έχουν επαγγελματική σχέση με την ιονίζουσα ακτινοβολία είναι ένα παράδειγμα

- α. Χημικής μεθόδου δοσιμετρίας
- β. Φωτογραφικής μεθόδου δοσιμετρίας
- γ. Δοσιμετρίας με την μέθοδο της θερμοφωταύγειας
- δ. Βιολογικής μεθόδου δοσιμετρίας
- ε. Δοσιμετρίας με θάλαμο ιονισμού

492. Για να ελέγξουμε την πιθανή παρουσία ομίχλωσης στα ακτινογραφικά πλακίδια τα οποία έχουμε αποθηκευμένα στο ιατρείο μας

- α. Εμφανίζουμε ένα πλακίδιο χωρίς να το ακτινοβολήσουμε
- β. Εμφανίζουμε ένα πλακίδιο μετά από ακτινοβολήση
- γ. Κρατάμε το πλακίδιο χωρίς να το ακτινοβολήσουμε πλησίον του λαμπτήρα ασφαλείας
- δ. Τοποθετούμε το πλακίδιο χωρίς να το ακτινοβολήσουμε μόνο στο διάλυμα της στερέωσης
- ε. Το γ και το δ.

493. Μία ασθενής η οποία είναι έγκυος και πρόκειται να ακτινογραφηθεί
α. Την ενημερώνουμε για τα νομικά δικαιώματα της πριν την ακτινοβολήσουμε
β. Θα πρέπει να ανησυχεί για την πιθανότητα δημιουργίας βλάβης στο έμβρυο
γ. Απαγορεύεται να ακτινοβοληθεί για οδοντιατρικούς σκοπούς
δ. Μπορεί να ακτινοβοληθεί για οδοντιατρικούς σκοπούς αφού ληφθούν οι κατάλληλες προφυλάξεις
Το α και το β.

494. Ποιο από τα παρακάτω υλικά απορροφά μεγαλύτερη ποσότητα ακτινοβολίας-X
α. Αλουμίνιο
β. Μολυβδύαλος
γ. Πλαστικό
δ. Ξύλο
ε. Ελαστικό

495. Η διεισδυτική ικανότης της ακτινοβολίας-X με ποιο από τα παρακάτω δεν παρουσιάζει ουδεμία σχέση
α. KV
β. Ηθμό
γ. Συχνότης
δ. Μήκος κύματος
ε. mA

496. Η τάση λειτουργίας του ακτινογραφικού μηχανήματος καθορίζει
α. Τον αριθμό των ηλεκτρονίων της λυχνίας των ακτίνων-X
β. Τον ρυθμό της θερμιονικής εκπομπής
γ. Την ταχύτητα που κινούνται τα ηλεκτρόνια εντός της λυχνίας
δ. Την ταχύτητα των φωτονίων
ε. Το α και το β.

497. Πως μεταβάλλουμε την χαμηλή αντίθεση μιας ακτινογραφίας σε υψηλή αντίθεση, κρατώντας την ίδια πυκνότητα στην ακτινογραφία
α. Μειώνοντας το KV και αυξάνοντας το mA
β. Μειώνοντας το KV και το mAs
γ. Αυξάνοντας το KV και μειώνοντας το mAs
δ. Αυξάνοντας το KV και το mAs
ε. Με κανένα από τα παραπάνω

498. Στην παράλληλο τεχνική της περιακρορριζικής ακτινογραφίας το καλύτερο αποτέλεσμα επιτυγχάνεται όταν η κεντρική ακτίνα της ωφέλιμης δέσμης σχηματίζει
α. Γωνία 30 μοιρών με τον επιμήκη άξονα του δοντιού
β. Γωνία 90 μοιρών με τον επιμήκη άξονα του δοντιού και το πλακίδιο
γ. Γωνία 90 μοιρών με την διχοτόμο της γωνίας που σχηματίζει το δόντι με το πλακίδιο
δ. Γωνία 60 μοιρών με το πλακίδιο
ε. Γωνία 30 μοιρών με το πλακίδιο

499. Ο χρόνος που συνήθως απαιτείται για να εμφανιστεί ένα πλακίδιο σε ένα αυτόματο εμφανιστήριο είναι

- α. 2 λεπτά
- β. 4-6 λεπτά
- γ. 10 λεπτά
- δ. 15 λεπτά
- ε. Υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ των διαφόρων μηχανημάτων

500. Τι ονομάζουμε απώλεια ακτινοβολίας

- α. Την ακτινοβολία η οποία εκπέμπεται από την εστιακή κηλίδα και περνάει δια μέσου της θωρακισμένης κεφαλής του μηχανήματος
- β. Την ακτινοβολία η οποία εκπέμπεται από την εστιακή κηλίδα και περνάει δια μέσου της θυρίδας εξόδου των ακτίνων-Χ
- γ. Είναι τμήμα της δευτερογενούς ακτινοβολίας η οποία εκπέμπεται από την κεφαλή του ασθενή
- δ. Είναι η ακτινοβολία η οποία περνάει δια μέσου του τοίχου από το δωμάτιο στο οποίο είναι εγκατεστημένο το ακτινογραφικό μηχάνημα
- ε. Το γ και το δ.

501. Η χημική συμπεριφορά ενός ατόμου (στοιχειώδες σωματίο) εξαρτάται από

- α. Τον αριθμό μάζας του ατόμου
- β. Τον αριθμό των νετρονίων του πυρήνα
- γ. Τον ατομικό αριθμό του ατόμου
- δ. Τον αριθμό των ηλεκτρονίων της στιβάδας K
- ε. Από το A και το Δ.

502. Τι ονομάζουμε ατομική μάζα ενός ατόμου

- α. Τον αριθμό των πρωτονίων του πυρήνα
- β. Τον συνολικό αριθμό των σωματιδίων του πυρήνα
- γ. Τον αριθμό των νετρονίων του πυρήνα
- δ. Τον αριθμό των ηλεκτρονίων της τροχιάς
- ε. Το Γ και το Δ.

503. Η κεντρική ακτίνα της ωφέλιμης δέσμης

- α. Έχει το μικρότερο μήκος κύματος από όλα τα φωτόνια της δέσμης
- β. Έχει την μεγαλύτερη ταχύτητα από το σύνολο των φωτονίων της δέσμης
- γ. Ταξιδεύει στο κέντρο της ωφέλιμης δέσμης
- δ. Έχει το μεγαλύτερο μήκος κύματος από το σύνολο των φωτονίων της δέσμης
- ε. Έχει την μικρότερη ταχύτητα από το σύνολο των φωτονίων της δέσμης.

504. Το Angstrom ως μονάδα μέτρησης τι μετρά

- α. Τον ιονισμό των ατόμων (στοιχειωδών σωματιδίων)
- β. Την ταχύτητα των ηλεκτρονίων της λυχνίας
- γ. Το μήκος κύματος της ακτινοβολίας-Χ
- δ. Την ποσότητα της ακτινοβολίας-Χ
- ε. Την θερμοκρασία του νήματος της καθόδου.

505. Τι ονομάζουμε απώλεια της ακτινοβολίας
α. Το ποσόν της ακτινοβολίας εκτός της ωφέλιμης δέσμης το οποίο διαφεύγει από την κεφαλή του μηχανήματος
β. Το ποσόν της δευτερογενούς ακτινοβολίας
γ. Το ποσό της ακτινοβολίας το οποίο αντανακλάται από το πρόσωπο του ασθενούς
δ. Το ποσό της σκληρής ακτινοβολίας το οποίο δεν συγκρατείται από τον ηθμό του μηχανήματος
ε. Το Β και το Γ.

506. Όταν αναφερόμαστε στον όρο ένταση της ακτινοβολίας τι εννοούμε
α. Την ποσότητα της ακτινοβολίας
β. Την ποιότητα της ακτινοβολίας
γ. Την δεισδυτικότητα της ακτινοβολίας
δ. Το επίπεδο ενέργειας της ακτινοβολίας
ε. Το Α και το Β.

507. Ένα Kilovolt με τι ισούται
α. Με 10 Volt
β. Με 100 Volt
γ. Με 1000 Volt
δ. Με 10.000 Volt
ε. Με 1.000.000 Volt

508. Σε ποιες περιπτώσεις επιτρέπεται στον οδοντίατρο να συγκρατεί την κεφαλή του ακτινογραφικού μηχανήματος με το χέρι
α. Όταν η κεφαλή του μηχανήματος έχει υπερβολική ταλάντωση
β. Όταν η κεφαλή του μηχανήματος δεν έχει υπερβολική σταθερότητα
γ. Όταν έχει να αντιμετωπίσει έναν φοβισμένο ασθενή
δ. Ποτέ
ε. Σε μικρούς ασθενείς.

509. Κατά την τοποθέτηση ενός ενδοστοματικού περιακρορριζικού πλακιδίου στην στοματική κοιλότητα το αναγνωριστικό εντύπωμα του πλακιδίου πρέπει να βρίσκεται
α. Προς τις ρίζες των δοντιών που ακτινογραφούνται
β. Άπω του δοντιού που ακτινογραφείται
γ. Εγγύς του δοντιού που ακτινογραφείται
δ. Προς την μύλη των δοντιών που ακτινογραφούνται
ε. Το Α και Το Δ.

510. Ποια είναι η δράση του διαλύματος της στερέωσης
α. Η αναγωγή των κρυστάλλων του βρωμιούχου αργύρου
β. Η μετατροπή της λανθάνουσας εικόνας σε πραγματική
γ. Η διάλυση των κρυστάλλων του βρωμιούχου αργύρου που δεν έχουν υποστεί αναγωγή
δ. Η αύξηση της πυκνότητας του πλακιδίου
ε. Η μείωση της πυκνότητας του πλακιδίου

511. Ποια είναι η δράση του διαλύματος της εμφάνισης
α. Η αναγωγή των κρυστάλλων του βρωμιούχου αργύρου
β. Η σκλήρυνση της ζελατίνης του πλακιδίου
γ. Η ουδετεροποίηση των αλκαλικών υπολειμμάτων της ζελατίνης
δ. Η μονιμοποίηση του αποτελέσματος
ε. Η μείωση της πυκνότητας του πλακιδίου.

512. ποια είναι η γενετική δόση του πληθυσμού
α. 0,05 Sievert (5 Rem) επιπλέον της ακτινοβολίας περιβάλλοντος μέχρι τα 30 χρόνια.
β. 0,1 Sievert (10 Rem) επιπλέον της ακτινοβολίας περιβάλλοντος μέχρι τα 50 χρόνια
γ. 0,15 Sievert (15 Rem) επιπλέον της ακτινοβολίας περιβάλλοντος μέχρι τα 50 χρόνια
δ. 0,1 Sievert (10 Rem) επιπλέον της ακτινοβολίας περιβάλλοντος μέχρι τα 30 χρόνια.
ε. 0,05 Sievert (5 Rem) επιπλέον της ακτινοβολίας περιβάλλοντος μέχρι τα 50 χρόνια

513. Γιατί στην τεχνική της παραλλήλου πρέπει να αυξάνεται η απόσταση εστιακής κηλίδας-αντικειμένου με την χρήση καταλλήλου μήκους κατευθυντήρα.

α. Για να μειώνεται η ακτινοβολία
β. Για να μειωθεί το μέγεθος του φαινομένου της παρασκιάς στο είδωλο
γ. Για την καλύτερη σκόπευση του πλακιδίου
δ. Για την ευθυγράμμιση 5της δέσμης των ακτίνων-χ
ε. Για να επιτύχουμε καλύτερη πυκνότητα στο πλακίδιο.

514. Το φαινόμενο της παρασκιάς επιδρά αρνητικά

α. Στην ευκρίνεια της απεικόνισης
β. Στην σαφήνεια της απεικόνισης
γ. Στην αντίθεση της απεικόνισης
δ. Στην πυκνότητα της απεικόνισης
ε. Στην ευκρίνεια και την αντίθεση της απεικόνισης

515. Ποιές είναι οι ακτίνες που συνήθως απορροφούνται από το δέρμα του προσώπου του ασθενή και μπορούν να προκαλέσουν βιολογικές επιδράσεις

α. Η κεντρική ακτίνα της δέσμης
β. Οι ακτίνες οι οποίες φιλτράρονται από τον ηθμό της δέσμης
γ. Οι ακτίνες με μεγάλο μήκος κύματος
δ. Οι ακτίνες με μικρό μήκος κύματος
ε. Οι περιφερικές ακτίνες της δέσμης.

516. Πόσα κυβικά εκατοστά ακτινοσκιερού διαλύματος συνήθως απαιτούνται για την πλήρωση του αδένου στις σιαλογραφίες

α. 8-10 κ.ε.
β. 6-8 κ.ε.
γ. 4-6 κ.ε.
δ. 1-2 κ.ε.
ε. 10-12 κ.ε.

517. Όταν σε μια περιακρορριζική ακτινογραφία μετά την εμφάνιση φαίνεται ότι ένα τμήμα του πλακιδίου δεν έχει ακτινοβοληθεί, τι από τα παρακάτω έχει συμβεί.

- α. Μερική εμφάνιση του πλακιδίου
- β. Μερική στερέωση του πλακιδίου
- γ. Κακή σκόπευση του πλακιδίου
- δ. κακή τοποθέτηση του πλακιδίου
- ε. Λαθεμένη κατακόρυφη και οριζόντια γωνίαση του πλακιδίου.

518. Η ωφέλιμη δέσμη των ακτίνων-X της πανοραμικής ακτινογραφίας (ορθοπαντομογράφημα) τι σχήμα έχει

- α. Πυραμίδας
- β. Κώνου
- γ. Λεπτής κατακόρυφης λωρίδας
- δ. Ορθογώνιου παραλληλόγραμμου
- ε. Τετραγώνου

519. Από τι εξαρτάται η εμφάνισης υπερβολικής πυκνότητας ενός ακτινογραφικού πλακιδίου

- α. Από τον υπερβολικό χρόνο παραμονής του πλακιδίου στο διάλυμα της εμφάνισης
- β. Από την υπερβολική παραμονή του πλακιδίου στο διάλυμα της στερέωσης
- γ. Από την υψηλή ταχύτητα του ακτινογραφικού πλακιδίου
- δ. Από την μείωση της θερμοκρασίας του εμφανιστικού διαλύματος
- ε. Από την μείωση της θερμοκρασίας του διαλύματος της στερέωσης.

520. Τι μετρά το Rem

- α. Την δόση έκθεσης στον αέρα
- β. Την δόση απορρόφησης
- γ. Το βιολογικό αποτέλεσμα της ακτινοβολίας
- δ. Την ένταση της ακτινοβολίας
- ε. Την πυκνότητα της ακτινοβολίας.

521. Που χρησιμεύει ο μετασχηματιστής υψηλής τάσεως της κεφαλής του ακτινογραφικού μηχανήματος.

- α. Για την ανόρθωση του ηλεκτρικού ρεύματος του δικτύου
- β. Για τη σταθεροποίηση του ηλεκτρικού ρεύματος του δικτύου
- γ. Για την μετατροπή της τάσης του ηλεκτρικού ρεύματος του δικτύου
- δ. Για την μείωση της τάσεως του ρεύματος του δικτύου
- ε. Το Α και το Β

522. Το συνεχές φάσμα των ακτίνων-Χ, όπως αυτό αναλύεται στον φασματογράφο

- α. Είναι ομοιογενές στην πυκνότητα
- β. Είναι ανομοιογενές με την μεγαλύτερη πυκνότητα στο αριστερό άκρο του φάσματος
- γ. Είναι ανομοιογενές με την μεγαλύτερη πυκνότητα στο δεξιό άκρο του φάσματος
- δ. Είναι ανομοιογενές με την μεγαλύτερη πυκνότητα στο κέντρο του φάσματος
- ε. Είναι ανομοιογενές με την μεγαλύτερη πυκνότητα στο δεξιό και στο αριστερό άκρο του φάσματος.

523. Ο Νόμος των αντιθέτων τετραγώνων έχει σχέση

- α. Με την ποσότητα της ακτινοβολίας-Χ
- β. Με την ένταση της ακτινοβολίας-Χ
- γ. Με την ευθεία μετάδοση της ακτινοβολίας-Χ
- δ. Με την ταχύτητα μετάδοσης της ακτινοβολίας-Χ
- ε. Το Γ και το Δ

524. Αν διπλασιαστεί ο χρόνος παραμονής του πλακιδίου στο διάλυμα της στερέωσης

- α. Αυξάνεται η πυκνότης της ακτινογραφίας
- β. Μειώνεται η πυκνότης της ακτινογραφίας
- γ. Αυξάνεται η αντίθεση της ακτινογραφίας
- δ. Δεν παρατηρείται καμία αλλαγή
- ε. μειώνεται η αντίθεση της ακτινογραφίας

525. Αν μία ακτινογραφία ξεχαστεί επί ώρες στο διάλυμα της στερέωσης, τι θα συμβεί

- α. Μικρή αύξηση της πυκνότητας
- β. Μικρή μείωση της πυκνότητας
- γ. Μεγάλη αύξηση της πυκνότητας
- δ. Μικρή μείωση της πυκνότητας
- ε. Τίποτα από τα παραπάνω.

526. Σε ποια από τις συμβατικές τεχνικές της κροταφογοναθικής άρθρωσης περιλαμβάνεται το σύνολο της άρθρωσης (κόνδυλος και κροταφική γλήνη).

- α. Διακρανιακή τεχνική
- β. Πανοραμική ακτινογραφία
- γ. Διαφαρυγγική τεχνική
- δ. Διακογχική τεχνική
- ε. Το Γ και το Δ

527. Ποιο από τα παρακάτω υλικά εμφανίζει την μεγαλύτερη απορρόφηση της ακτινοβολίας-Χ

- α. Βολφράμιο
- β. Χαλκός
- γ. Μόλυβδος
- δ. Αλουμίνιο
- ε. Μπετόν

528. Ποιος από τους παρακάτω τύπους ακτινοβολίας έχει το μικρότερο μήκος κύματος.

- α. Το ορατό φως
- β. Η ακτινοβολία-Χ
- γ. Η υπέρυθρη ακτινοβολία
- δ. Η υπεριώδης ακτινοβολία
- ε. Η ακτινοβολία της τηλεόρασης.

529. Από τι εξαρτάται η θέση της τομογραφικής τομής στην συμβατική τομογραφία

- α. Από την απόσταση λυχνίας – κεφαλής ασθενή
- β. Από την γωνία κίνησης λυχνίας – πλάκας
- γ. Από την απόσταση κεφαλής ασθενή – πλάκας
- δ. Από το Α και το Β
- ε. Από το Β και το Γ

530. Από τι εξαρτάται το πάχος της τομογραφικής τομής στην συμβατική τομογραφία

- α. Από την απόσταση λυχνίας – κεφαλής ασθενή
- β. Από την γωνία κίνησης λυχνίας – πλάκας
- γ. Από την απόσταση κεφαλής ασθενή – πλάκας
- δ. Από το Α και το Γ
- ε. Από το Α το Β και το Γ.

531. Γιατί μια ακτινογραφία την επόμενη ημέρα από την εμφάνιση της, δημιουργεί στην επιφάνεια της καφέ χρωστικές κηλίδες

- α. Μη ικανοποιητικός χρόνος εμφάνισης
- β. Μη ικανοποιητικός χρόνος στερέωσης
- γ. Συγκράτηση του πλακιδίου με βρεγμένα δάκτυλα
- δ. Μη ικανοποιητικό ξέπλυμα σε τρεχούμενο νερό μετά το πέρας της στερέωσης
- ε. Μη ικανοποιητικό ξέπλυμα με νερό μεταξύ της διαδικασίας εμφάνισης και στερέωσης.

532. Ποιες είναι περίπου οι διαστάσεις των περιακρορριζικών ακτινογραφιών για ενήλικες

- α. 2Χ3 εκατοστ.
- β. 3Χ4 εκατοστ.
- γ. 4Χ5 εκατοστ.
- δ. 5Χ7 εκατοστ.
- ε. 3Χ3 εκατοστ.

533. Ποιες είναι περίπου οι διαστάσεις των ακτινογραφικών πλακιδίων δήξεως

- α. 4,5Χ5,5 εκατοστ.
- β. 5,5Χ7,5 εκατοστ.
- γ. 7,5Χ8,5 εκατοστ.
- δ. 5,5Χ6,5 εκατοστ.
- ε. 5,5Χ5,5 εκατοστ.

534. Με ποιο ηλεκτρικό κύκλωμα του ακτινογραφικού μηχανήματος είναι συνδεδεμένος ο διακόπτης ενεργοποίησης της λυχνίας των ακτίνων-X

- α. Με το ηλεκτρικό κύκλωμα της χαμηλής τάσεως του μηχανήματος
- β. Με το ηλεκτρικό κύκλωμα της υψηλής τάσεως του μηχανήματος
- γ. Απ' ευθείας με το ηλεκτρικό κύκλωμα του δικτύου
- δ. Με το Α και το Β
- ε. Με το κύκλωμα του ανορθωτή

535. Η διακογχική προβολή της κροταφογναθικής άρθρωσης μας δίνει μια

- α. Πλάγια απεικόνιση του κονδύλου
- β. Προσθοπίσθια απεικόνιση του κονδύλου
- γ. Απεικόνιση του συνόλου της άρθρωσης
- δ. Απεικόνιση της κροταφικής γλήνης
- ε. Τα Γ και το Δ

536. Στην διαφραυγγική προβολή της κροταφογναθικής άρθρωσης η κεντρική ακτίνα της ωφέλιμης δέσμης περνά

- α. Από τον έσω κανθό του ματιού της αντιθέτου πλευράς και κατευθύνεται προς τον κόνδυλο της πλευράς που εξετάζουμε
- β. Από το μέσο της μηνοειδούς εντομής της κάτω γνάθου της αντιθέτου πλευράς και σκοπεύει τον κόνδυλο της πλευράς που εξετάζουμε
- γ. Από τον έξω ακουστικό πόρο της αντιθέτου πλευράς και σκοπεύει τον κόνδυλο της πλευράς που εξετάζουμε
- δ. Έμπροσθεν του μέσου του κλάδου της κάτω γνάθου της αντιθέτου πλευράς και σκοπεύει τον κόνδυλο της πλευράς που εξετάζουμε
- ε. Από τον έξω κανθό του ματιού της αντιθέτου πλευράς και κατευθύνεται προς τον κόνδυλο της πλευράς που εξετάζουμε.

537. Με ποια από τις παρακάτω τεχνικές διαπιστώνεται η ακριβής θέση ενός εγκλείστου κυνόδοντα

- α. Με την μέση λοξή ακτινογραφία δήξεως
- β. Με την τεχνική του Clark
- γ. Με την παράλληλο τεχνική της περιακρορριζικής ακτινογραφίας
- δ. Με την μυλική ακτινογραφία συγκλείσεως (μετά πτερυγίου)
- ε. Με την ακτινογραφία Status-X

538. Από τι αποτελείται μια πλήρης συσκευασία του ενδοστοματικού περιακρορριζικού πλακιδίου

- α. Από τον πλαστικό φάκελο, το λεπτό φύλλο από μόλυβδο και το ακτινογραφικό πλακίδιο
- β. Από τον πλαστικό φάκελο, το μαύρο χάρτινο περιτύλιγμα, το λεπτό φύλλο από μόλυβδο και το ακτινογραφικό πλακίδιο
- γ. Από τον πλαστικό φάκελο, το μαύρο χάρτινο περιτύλιγμα, και το ακτινογραφικό πλακίδιο
- δ. Από τον πλαστικό φάκελο, και το ακτινογραφικό πλακίδιο
- ε. Από τον πλαστικό φάκελο, το λεπτό φύλλο από μόλυβδο και το ακτινογραφικό πλακίδιο

539. Το μήκος κύματος της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας μετράται σε
- α. Χιλιόμετρα
 - β. Εκατοστόμετρα
 - γ. Angstrom
 - δ. Μέτρα
 - ε. Χιλιοστόμετρα
540. Ο αριθμός των ηλεκτρονίων σε μια οδοντιατρική ακτινογραφική λυχνία καθορίζεται
- α. Από την χρησιμοποιούμενη τάση του ακτινογραφικού μηχανήματος
 - β. Από την απόσταση μεταξύ ανόδου και καθόδου
 - γ. Από το κύκλωμα του μετασχηματιστή χαμηλής τάσεως
 - δ. Από το μέγεθος της εστιακής κηλίδας
 - ε. Από το κύκλωμα του μετασχηματιστή υψηλής τάσεως.
541. Το ποσοστό της κινητικής ενέργειας των ταχέως κινουμένων ηλεκτρονίων της λυχνίας των ακτίνων-Χ που μετατρέπεται σε ακτινοβολία φωτονίων εξαρτάται
- α. Από τον ατομικό αριθμό του υλικού του στόχου
 - β. Από την τάση λειτουργίας του ακτινογραφικού μηχανήματος
 - γ. Από το σημείο τήξεως του υλικού του στόχου
 - δ. Από το A και το B
 - ε. Από όλα τα παραπάνω.
542. Για να αυξηθεί η διεισδυτική ικανότητα της ακτινοβολίας-Χ θα πρέπει το μήκος κύματος της ακτινοβολίας
- α. Να μειωθεί αυξάνοντας το KV
 - β. Να μειωθεί μειώνοντας το KV
 - γ. Να αυξηθεί αυξάνοντας το KV
 - δ. Να μειωθεί αυξάνοντας το mA
 - ε. Να αυξηθεί αυξάνοντας το mA
543. Στην τεχνική της διχοτόμου η κεντρική ακτίνα της δέσμης κατευθύνεται
- α. Καθέτως στον επιμήκη άξονα του δοντιού
 - β. Παράλληλα με τον επιμήκη άξονα του δοντιού
 - γ. Καθέτως με την διχοτόμο της γωνίας η οποία σχηματίζεται από τον επιμήκη άξονα του δοντιού και το επίπεδο του ακτινογραφικού πλακιδίου.
 - δ. Παράλληλα με το επίπεδο του πλακιδίου
 - ε. Καθέτως με το επίπεδο του πλακιδίου
544. Οι ενισχυτικές πινακίδες χρησιμοποιούνται στην πανοραμική ακτινογραφία για να
- α. Αυξάνουν τον χρόνο εκπομπής
 - β. Βελτιώνουν την ποιότητα της απεικόνισης
 - γ. Για να μειώνουν την έκθεση του ασθενή στην ακτινοβολία.
 - δ. Το B και το E
 - ε. Αυξάνουν την ευκρίνεια της απεικόνισης

545. Ποιον από τους παρακάτω παράγοντες θα πρέπει να αυξήσουμε για να βελτιωθεί η αντίθεση της ακτινογραφίας

- α. Χρόνο εκπομπής
- β. mA
- γ. KV
- δ. Το A και το B
- ε. Τα A το B και το Γ

546. Πότε ονομάζουμε ένα άτομο(στοιχειώδες σωματίδιο) ουδέτερο

- α. Όταν είναι ιονισμένο
- β. Όταν τα ηλεκτρόνια του είναι περισσότερα από τα πρωτόνια του πυρήνα
- γ. Όταν ο αριθμός των θετικώς φορτισμένων υποατομικών σωματιδίων του πυρήνα είναι ίσος με τον αριθμό των αρνητικά φορτισμένων ηλεκτρονίων της τροχιάς
- δ. Όταν έχει θετικό φορτίο
- ε. Όταν έχει αρνητικό φορτίο

547. Γιατί η παράλληλος τεχνική στην περιεκρορριζική ακτινογραφία συνιστάται αντί της τεχνικής της διχοτόμου

- α. Γιατί η τοποθέτηση του πλακιδίου είναι πιο άνετη για τον ασθενή
- β. Γιατί μας δίνει την δυνατότητα να χρησιμοποιήσουμε πλακίδια μικρότερων διαστάσεων
- γ. Γιατί είναι μικρότερη η παραμόρφωση του ειδώλου
- δ. Γιατί μειώνει τον χρόνο της εμφάνισης
- ε. Το B και το Δ

548. Ποια φωτόνια από την δέσμη των ακτίνων-X απορροφούνται περισσότερο από το δέρμα του προσώπου του ασθενή

- α. Τα φωτόνια που αντιστοιχούν στην κεντρική ακτίνα της δέσμης
- β. τα φωτόνια μεγάλου μήκους κύματος
- γ. Τα φωτόνια μικρού μήκους κύματος
- δ. Τα φωτόνια μεγάλης συχνότητας
- ε. Το Γ και το Δ.

549. Η λαθεμένη οριζόντια γωνίωση στην περιεκρορριζική ακτινογραφία έχει ως αποτέλεσμα

- α. Την επιμήκυνση του ειδώλου
- β. την σμίκρυνση του ειδώλου
- γ. Ουδέν αποτέλεσμα
- δ. Αλληλοεπικαλύψεις των ομόρων επιφανειών των δοντιών
- ε. Μεγαλύτερο μέγεθος παρασκιάς

550. Όταν επιθυμούμε να αυξήσουμε την διεισδυτική ικανότητα της ωφέλιμης δέσμης

- α. Αυξάνουμε το mA του μηχανήματος
- β. Αυξάνουμε το KV του μηχανήματος
- γ. Αυξάνουμε το mA και το KV του μηχανήματος
- δ. Αυξάνουμε τον χρόνο εκπομπής
- ε. Το Γ και το Δ

551. Οι πολλαπλές μονόχρωμες διαυγάσεις είναι ακτινογραφική εικόνα νόσων όπως:
- A. Το πολλαπλούν μυέλωμα
 - B. Η οστεοπόρωση
 - Γ. Η οστική ίνωση
 - Δ. Η δρεπανοκυτταρική αναιμία
 - E. Η οξεία λευχαιμία
552. Οι πολλαπλές κύστεις:
- A. Αποτελούν ειδική παθολογική οντότητα
 - B. Παρατηρούνται σε πολυτεριδονισμό
 - Γ. Δεν αποτελούν ξεχωριστή παθολογική οντότητα
 - Δ. Δεν είναι οδοντικής αιτιολογίας
 - E. Δεν παρατηρούνται σε πολυτεριδονισμό
553. Το πολλαπλούν μυέλωμα:
- A. Προσβάλλει μόνο τους άνδρες
 - B. Προσβάλλει τους άνδρες σε διπλάσια συχνότητα από ότι τις γυναίκες
 - Γ. Δεν έχει συνηθισμένη ηλικία προσβολής
 - Δ. Προσβάλλει άτομα συνήθως ηλικίας 20-40 ετών
 - E. Προσβάλλει μόνο τις γυναίκες
554. Η ακτινολογική εικόνα του πολλαπλού μυελώματος είναι:
- A. Πολλαπλές μικρές σαφώς περιγεγραμμένες ακτινοδιαυγάσεις
 - B. Πολλαπλές μεγάλες ακτινοδιαυγάσεις ασαφούς περιγράμματος
 - Γ. Πολλαπλές μικρές σκιάσεις
 - Δ. Πολλαπλές μικρές χωρίς σαφή όρια ακτινοδιαυγάσεις
 - E. Πολλαπλές μικρές διαυγάσεις με σκιάσεις
555. Στη νόσο Hand Schuller-Christian το πιο συχνό από όλα τα συμπτώματα είναι:
- A. Οι οστεολυτικές κρανιακές βλάβες
 - B. Ο άποιος διαβήτης
 - Γ. Το εξόφθαλμο
 - Δ. Οστικές αλλοιώσεις των άκρων
 - E. Οι οστεολυτικές βλάβες των γνάθων
556. Το ηωσινόφιλο κοκκίωμα:
- A. Συνήθως αναπτύσσεται στα πλατιά οστά του κρανίου
 - B. Δεν έχει περιακρορριζική εντόπιση
 - Γ. Προσβάλλει μαλθακούς ιστούς
 - Δ. Εμφανίζεται σε άτομα μεγάλης ηλικίας
 - E. Εντοπίζεται με ίδια συχνότητα στις δύο γνάθους
557. Η διαφορική διάγνωση του ηωσινοφίλου κοκκιώματος δεν περιλαμβάνει :
- A. Τη νόσο Hand Schuller Christian
 - B. Το οδοντογενές μύξιωμα
 - Γ. Τους μεταστατικούς όγκους

- Δ. Την περιοδοντική νόσο
 Ε. Το πολλαπλούν μυέλωμα
558. Η νόσος Letterer-Siwe απαντάται:
 Α. Σε παιδιά ηλικίας κάτω από δώδεκα ετών
 Β. Σε παιδιά ηλικίας μικρότερης των τριών ετών
 Γ. Μόνο σε αγόρια
 Δ. Μόνο σε κορίτσια
 Ε. Σε παιδιά ηλικίας πάνω από δώδεκα ετών
559. Το ηωσινόφιλο κοκκίωμα πιο συχνά προσβάλλει:
 Α. Την πρόσθια περιοχή της κάτω γνάθου
 Β. Την οπίσθια περιοχή και των δύο γνάθων
 Γ. Την πρόσθια περιοχή της άνω γνάθου
 Δ. Την πρόσθια αλλά και την οπίσθια περιοχή των δύο γνάθων
 Ε. Την πρόσθια περιοχή και των δύο γνάθων
560. Ακτινογραφική εικόνα γενικευμένης οστικής αραίωσης εμφανίζουν:
 Α. Ο υποπαραθυρεοειδισμός
 Β. Ο υπερπαραθυρεοειδισμός
 Γ. Ο υποθυρεοειδισμός
 Δ. Η βρογχοκήλη του θυρεοειδούς
 Ε. Η θυρεοειδίτιδα Hashimoto
561. Η ανώνυμη πανοραμική γραμμή συγκαταλέγεται μεταξύ των φυσιολογικών ευρημάτων της πανοραμικής ακτινογραφίας και σχηματίζεται από
 Α. Την βελονοειδή απόφυση του κροταφικού οστού.
 Β. Την ζυγωματική απόφυση της άνω γνάθου.
 Γ. Την μετωπιαία απόφυση του ζυγωματικού οστού και την οπίσθια επιφάνεια της ζυγωματικής απόφυσης της άνω γνάθου.
 Δ. Το έξω τοίχωμα του ιγμορείου και την πλάγια επιφάνεια της ρινικής θαλάμης.
 Ε. Την επαλληλία της απεικόνισης του κοίλου του στόματος και της ζυγωματικής απόφυσης της άνω γνάθου.
562. Η μαλθακή υπερώα απεικονίζεται στην πανοραμική ακτινογραφία σαν
 Α. Αμφίπλευρη σφηνοειδής έντονη διαύγαση σε επαλληλία με το γναθιαίο κύρτωμα, την κορωνοειδή απόφυση και τον κλάδο της κάτω γνάθου.
 Β. Ετερόπλευρη ταινιοειδής άτονη διαύγαση σε επαλληλία με το γναθιαίο κύρτωμα, την κορωνοειδή απόφυση και τον κλάδο της κάτω γνάθου.
 Γ. Αμφίπλευρη ταινιοειδής έντονη σκίαση σε επαλληλία με το γναθιαίο κύρτωμα, την κορωνοειδή απόφυση και τον κλάδο της κάτω γνάθου.
 Δ. Αμφίπλευρη σφηνοειδής σκίαση σε επαλληλία με το γναθιαίο κύρτωμα, την κορωνοειδή απόφυση και τον κλάδο της κάτω γνάθου.
 Ε. Δεν απεικονίζεται.

563. Στην πανοραμική ακτινογραφία η βελονοειδής απόφυση του κροταφικού οστού απεικονίζεται σαν
- A. Επιμήκης σκίαση κάτω από τον κόνδυλο και πίσω από το οπίσθιο χείλος της κάτω γνάθου.
 - B. Επιμήκης σκίαση εμπρός από τον κόνδυλο και στην μεσότητα της κροταφικής γλήνης.
 - Γ. Ασαφής ταινιοειδής σκίαση που απεικονίζεται σε επαλληλία με την ζυγωματική απόφυση της άνω γνάθου.
 - Δ. Επιμήκης σκίαση που καταλήγει στο πρόσθιο αρθρικό φύμα.
 - E. Βρίσκεται εκτός τομογραφικής ζώνης και δεν απεικονίζεται.
564. Κατά την διάρκεια λήψης μιας πανοραμικής ακτινογραφίας ο ασθενής βρίσκεται στο στάδιο της κατάποσης, το γεγονός αυτό έχει σαν αποτέλεσμα
- A. Την έλλειψη απεικόνισης του υοειδούς οστού.
 - B. Την ασαφή απεικόνιση του υοειδούς οστού.
 - Γ. Την επαλληλία της πρόσθιας μοίρας του υοειδούς οστού και της γωνίας της κάτω γνάθου.
 - Δ. Την επαλληλία του υοειδούς οστού και του κλάδου της κάτω γνάθου.
 - E. Την απεικόνιση του υοειδούς οστού παράλληλα με το σώμα της κάτω γνάθου.
565. Στο οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα ασθενούς ηλικίας 34 ετών απεικονίζεται ομοιογενής σκίαση με σαφή όρια ακρορριζικά του 35 που είναι ασυμπτωματική. Η διαφορική διάγνωση περιλαμβάνει την πυκνωτική οστεΐτιδα και την υπεροστεΐνωση
- A. Η διάγνωση θα τεθεί με βάση την «πυκνότητα» της ακρορριζικής σκίασης.
 - B. Η διάγνωση θα τεθεί με βάση το μέγεθος της βλάβης.
 - Γ. Η διάγνωση θα τεθεί με βάση την διαμόρφωση των ορίων της βλάβης.
 - Δ. Η διάγνωση θα τεθεί με βάση την απεικόνιση της lamina dura επί τα εντός ή επί τα εκτός της βλάβης.
 - E. Δεν είναι δυνατόν να τεθεί ακτινολογική διάγνωση.
566. Σε οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα ασθενούς απεικονίζεται γομφίος της κάτω γνάθου που φέρει ατελή ενδοδοντική έμφραξη και η άπω ρίζα του περιβάλλεται από μικρή περιρριζική διαύγαση. Η πλέον πιθανή διάγνωσή σας είναι
- A. Οξεία πολφίτιδα.
 - B. Ακρορριζικό κοκκίωμα.
 - Γ. Οστεΐνωμα πρώτο στάδιο.
 - Δ. Τραυματική κύστη.
 - E. Αδαμαντινοβλάστωμα.
567. Το σύνδρομο Albright συνδυάζεται με
- A. Νόσο του Paget.

- B. Πολυοστική ινώδη δυσπλασία.
 - Γ. Γενικευμένη οστική αραίωση.
 - Δ. Ιστιοκυττάρωση Χ.
 - Ε. Πολλαπλούν μυέλωμα.
568. Άνδρας ασθενής 67 ετών, εμφανίζει στην πανοραμική του ακτινογραφία πολλαπλές, μικρές, σαφώς περιγεγραμμένες μονόχωρες ακτινοδιαυγάσεις. Σε ακτινογραφία κρανίου που έγινε στον ασθενή απεικονίστηκαν τα ίδια ευρήματα. Η διάγνωσή σας προσανατολίζεται σε
- A. Ιστιοκυττάρωση Χ.
 - B. Πολλαπλές κύστεις των γνάθων.
 - Γ. Οστεοποιοί ή οστεϊνοποιοί ίνωμα..
 - Δ. Πολλαπλούν μυέλωμα.
 - Ε. Οστεοπόρωση.
569. Η ιδιοπαθής οστική κοιλότητα ή κύστη του Stafne οφείλεται σε
- A. Στην κατάφυση του έσω πτερυγοειδούς μυός.
 - B. Στην παγίδευση μάζας του αδένα της παρωτίδας στην παρειακή επιφάνεια της γωνίας της κάτω γνάθου.
 - Γ. Στην παγίδευση του άνω λοβού του υπογναθίου σιελογόνου αδένα στην γλωσσική επιφάνεια της γωνίας της κάτω γνάθου.
 - Δ. Στην παγίδευση μάζας του υπογλωσσίου σιελογόνου αδένα στην γλωσσική επιφάνεια της μεσότητας της κάτω γνάθου κάτω από την γενειακή άκανθα.
 - Ε. Χρόνια φλεγμονή του δοντιού που αντιστοιχεί.

570. Ασθενής αναφέρει ότι κατά την διάρκεια του φαγητού εμφανίζει διόγκωση της δεξιάς υπογνάθιας περιοχής. Ο ακτινογραφικός έλεγχος με πανοραμική ακτινογραφία και ακτινογραφία δήξεως κάτω γνάθου δεν αποκάλυψε παθολογικά ευρήματα. Ο εργαστηριακός σας έλεγχος θα προσανατολιστεί πρώτα σε
- A. Βιοψία της περιοχής που αναφέρετε.
 - B. Σε υπερηχοτομογραφική διερεύνηση της περιοχής.
 - Γ. Σε μαγνητική τομογραφία τραχήλου.
 - Δ. Σε λήψη μιας πλήρους σειράς οπισθοφατνιακών ακτινογραφημάτων.
 - E. Δεν θα αντιμετωπίσετε το περιστατικό.
571. Το βολφράμιο χρησιμοποιείται στην κάθοδο, στην λυχνία παραγωγής ακτινών X, διότι:
- A. Δεν είναι ελατό
 - B. Έχει υψηλό ατομικό αριθμό
 - Γ. Έχει χαμηλό σημείο τήξεως
 - Δ. Έχει μικρό ατομικό βάρος
 - E. Είναι μέταλλο
572. Η διεισδυτική ικανότητα των ακτίνων X:
- A. Αυξάνεται όταν αυξάνεται η διαφορά δυναμικού μεταξύ ανόδου-καθόδου
 - B. Αυξάνεται όταν αυξάνεται το milliamperage
 - Γ. Αυξάνεται όταν μειώνεται η διαφορά δυναμικού μεταξύ ανόδου-καθόδου ταυτόχρονα με το milliamperage
 - Δ. Είναι ανεξάρτητη από την διαφορά δυναμικού μεταξύ ανόδου-καθόδου και του milliamperage
 - E. Εξαρτάται μόνο από τον χρόνο έκθεσης
573. Οι ακτίνες X:
- A. Είναι δέσμες ενεργείας που δεν έχουν βάρος και είναι αόρατες
 - B. Είναι δέσμες ενεργείας με μεγαλύτερο μήκος κύματος από το φως
 - Γ. Είναι όλες χρήσιμες, ανεξαρτήτως μήκους κύματος, για διαγνωστικούς σκοπούς
 - Δ. Ανακλώνται όταν προσπίπτουν στα διάφορα υλικά
 - E. Κινούνται μεταξύ ανόδου-καθόδου με σταθερή ταχύτητα
574. Στη λυχνία παραγωγής ακτίνων X, οι ακτίνες X παράγονται :
- A. Στην άνοδο
 - B. Στην κάθοδο
 - Γ. Και στην άνοδο και στην κάθοδο
 - Δ. Στην άνοδο αφού ένα μικρό ποσοστό της κινητικής ενεργείας των ηλεκτρονίων μετατραπεί σε θερμότητα
 - E. Στην άνοδο όταν η διάφορα δυναμικού μεταξύ ανόδου-καθόδου είναι

575. Η ακτινοευαισθησία των ιστών:
- A. Εξαρτάται από την μιτωτική δραστηριότητα των κυττάρων
 - B. Δεν εξαρτάται από το υψηλό ποσοστό αδιαφοροποίητων κυττάρων
 - Γ. Είναι ανεξάρτητη από την φάση διαιρέσεως των κυττάρων
 - Δ. Είναι μικρότερη στα έμβρυα
 - Ε. Είναι μεγαλύτερη στους ενήλικες

576. Ένα φιλμ με υψηλή αντίθεση έχει :
- Μεγάλη διαβάθμιση στην κλίμακα του γκρι
 - Είναι πάντα επιθυμητό ανεξάρτητα από το είδος του ιστού
 - Προκύπτει από ακτίνες μεγάλης δεισδυτικότητας
 - Προκύπτει από την δευτερογενή ακτινοβολία
 - Μικρή διαβάθμιση στην κλίμακα του γκριζου
577. Ένα υπερεμφανισμένο φιλμ προκύπτει:
- Όταν οι ακτίνες X είναι υψηλού KVp
 - Όταν ο χρόνος έκθεσης είναι μικρός
 - Όταν το φιλμ είναι μικρής ευαισθησίας
 - Όταν είναι υψηλή η θερμοκρασία του εμφανιστικού διαλύματος
 - Όταν είναι υψηλή η θερμοκρασία του μονιμοποιητικού διαλύματος
578. Μετά την εμφάνιση μιας οπισθοφατνιακής ακτινογραφίας ,στη άνω γνάθο,
- παρατηρείτε επιμήκυνση των δοντιών επειδή :
- Η κάθετη γωνία ήταν μεγαλύτερη
 - Η οριζόντια γωνία ήταν λάθος
 - Η κάθετη γωνία ήταν μικρότερη
 - Το φιλμ ήταν ανάποδα τοποθετημένο
 - Ο ασθενής είχε βαθιά υπερώα
579. Τα ανατομικά σημεία που μπορείτε να διακρίνετε σε μια οπισθοφατνιακή ακτινογραφία της κάτω γνάθου είναι:
- Το υοειδές οστούν
 - Το γναθιαίο κύρτωμα
 - Το τομικό τρήμα
 - Την έσω λοξή γραμμή
 - Το πτερυγοειδές άγκιστρο
580. Σε μια πανοραμική ακτινογραφία η παρειογλωσσική εντόπιση μιας ακτινοσκιερής περιοχής , δίκην στραγαλιού, κάτω από τους γομφίους της κάτω γνάθου, καθορίζεται με λήψη και μιας επιπλέον:
- Πανοραμικής ακτινογραφίας
 - Ακτινογραφίας δήξεως της άνω γνάθου
 - Ακτινογραφίας δήξεως της κάτω γνάθου
 - Οπισθοφατνιακής ακτινογραφίας
 - Οπισθομυλικής ακτινογραφίας
581. Ποιό από τα παρακάτω συνεπάγεται μείωση της πυκνότητας ενός ακτινογραφικού φιλμ;
- Πτώση της θερμοκρασίας του μονιμοποιητικού διαλύματος
 - Αύξηση χρόνου παραμονής στο εμφανιστικό διάλυμα
 - Χρήση υψηλού μεν kVp αλλά με υψηλό mA
 - Μείωση της θερμοκρασίας του εμφανιστικού διαλύματος

E. Σταθερό μεν kVp και mA αλλά μείωση εστιακής απόστασης

582. Σε ένα οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα δεν απεικονίζεται:
- A. Το πτερυγοειδές άγκιστρο
 - B. Το υοειδές οστόν
 - Γ. Πρόσθια ρινική άκανθα
 - Δ. Κορωνοειδής απόφυση της κάτω γνάθου
 - E. Γναθιαίο κύρτωμα
583. Σε ένα πανοραμικό ακτινογράφημα δεν απεικονίζεται:
- A. Η μαλθακή υπερώα
 - B. Ο διάρθριος δίσκος της ΚΓΔ
 - Γ. Η στοματική μοίρα του φάρυγγα
 - Δ. Η μαστοειδής απόφυση
 - E. Ο έξω ακουστικός πόρος
584. Στην απεικόνιση μιας φυσιολογικής ΚΓΔ:
- A. Ο κόνδυλος βρίσκεται εμπρός από το πρόσθιο αρθρικό φύμα σε θέση κεντρικής σύγκλεισης
 - B. Ο διάρθριος δίσκος της ΚΓΔ βρίσκεται εμπρός από την κεφαλή του κονδύλου σε θέση κεντρικής σύγκλεισης
 - Γ. Η κεφαλή του κονδύλου έρχεται σε επαφή με το πρόσθιο αρθρικό φύμα κατά τη διάνοιξη
 - Δ. Η κεφαλή του κονδύλου έρχεται κάτω και εμπρός από το πρόσθιο αρθρικό φύμα κατά τη διάνοιξη του στόματος
 - E. Η κεφαλή του κονδύλου έρχεται σε επαφή με το φλοιώδες πέταλο της κροταφικής γλήνης σε θέση κεντρικής σύγκλεισης
585. Η τεχνική της σιελογραφίας δεν χρησιμοποιείται:
- A. Σε υποψία αποφρακτικής νόσου του σιελογόνου αδένα
 - B. Σε υποψία όγκων στο παρέγχυμα του σιελογόνου αδένα
 - Γ. Σε υποψία όγκων από παρακείμενους ιστούς που πιέζουν τον πόρο του σιελογόνου αδένα
 - Δ. Σε περιπτώσεις διάχυτων διογκώσεων του σιελογόνου αδένα
 - E. Σε περιπτώσεις οξείας φλεγμονής του σιελογόνου αδένα
586. Η Μαγνητική Τομογραφία είναι μια απεικονιστική μέθοδος :
- A. με χαμηλή ευκρίνεια και διακριτική ικανότητα ιδίως στους μαλθακούς ιστούς
 - B. με μεγάλη διαγνωστική αξιοπιστία στη διάγνωση ενδοαρθρικών ανωμαλιών της ΚΓΔ
 - Γ. με μεγάλη διαγνωστική αξιοπιστία στην εξέταση των σκληρών ιστών των γνάθων
 - Δ. με ελάχιστη μεν ιοντίζουσα ακτινοβολία αλλά μεγάλο χρόνο εξέτασης

587. Ένα πλεονέκτημα του υπερηχοτομογραφήματος ως διαγνωστικής μεθόδου είναι :
- A. η δυνατότητα του ακριβούς προσδιορισμού του υπό εξέτασης οργάνου
 - B. η αυξημένη διακριτική ικανότητα και ευκρίνεια της εικόνας σε σχέση με άλλες απεικονιστικές τεχνικές όπως της μαγνητικής τομογραφίας
 - Γ. η μεγάλη διαγνωστική αξιοπιστία στην απεικόνιση παθολογικών καταστάσεων των οστών των γνάθων
 - Δ. η ακριβής απεικόνιση της ανατομίας της περιοχής που εξετάζεται
 - E. η μικρή δόση ακτινοβολίας στον ασθενή
588. Ποιο από τα παρακάτω δεν ισχύει στο οστείνωμα;
- A. ο πολφός του δοντιου είναι ζωντανός
 - B. είναι ανώδυνο και ασυμπτωματικό
 - Γ. εμφανίζεται πιο συχνά στους προγομφίους άνω γνάθου
 - Δ. είναι πιθανή η απουσία της lamina dura
 - E. η ανάπτυξη του ακολουθεί τρία στάδια
589. Η ακτινογραφική απεικόνιση μιας περιμυλικής διαύγασης δεν μπορεί να υποδηλώνει:
- A. αδеноματοιειδή οδοντογενή όγκο
 - B. ενασβεστούμενη οδοντογενή κύστη
 - Γ. οστείνωμα
 - Δ. αδαμαντινοβλαστικό ίνωμα
 - E. τοιχωματικό αδαμαντινοβλάστωμα
590. Ποιο από τα παρακάτω δεν αποτελεί αληθή κυστική κοιλότητα:
- A. τομογοναθική κύστη
 - B. κύστη του Gorlin
 - Γ. οδοντογενής κερατινοκύστη
 - Δ. πλάγια περιοδοντική κύστη
 - E. κύστη του Stafne
591. Σε οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα της περιοχής του δεύτερου και τρίτου γομφίου της άνω γνάθου, μερικές φορές, παρατηρείται μία σκίαση που μοιάζει με δόντι. Η σκίαση αυτή είναι:
- A. Υπεράριθμο δόντι
 - B. Ο κόνδυλος της κάτω γνάθου
 - Γ. Κύστη του ιγμορείου
 - Δ. Η κορωνοειδής απόφυση της κάτω γνάθου
 - E. Σιαλόλιθος του υπογνάθιου αδένα
592. Η ζυγωματική απόφυση της άνω γνάθου στο οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα απεικονίζεται σαν:
- A. Σκίαση με σχήμα U με ανοικτό άκρο προς τα άνω
 - B. Σκίαση με σχήμα W

- Γ. Συμπαγής σφαιρική σκίαση
 Δ. Διαυγαστική περιοχή με διάσπαρτες ενασβεστωμένες μάζες
 Ε. Ελαφριά σκίαση με σαφή όρια
593. Κατά την επεξεργασία του φιλμ στο στάδιο της μονιμοποίησης:
 Α. Σταθεροποιείται ο μεταλλικός Άργυρος στη ζελατίνα
 Β. Διαμορφώνεται η οπτική πυκνότητα του φιλμ
 Γ. Απομακρύνεται το φωτογραφικό γαλάκτωμα που δεν έχει επηρεαστεί από την ακτινοβολία και το εμφανιστικό διάλυμα
 Δ. Απαιτείται να χρησιμοποιείται απαραίτητα ο φωτισμός ασφαλείας
 Ε. Απαιτείται τριπλάσιος χρόνος από το χρόνο εμφάνισης
594. Όταν κατά την λήψη μιας οπισθοφατνιακής ακτινογραφίας η οριζόντια γωνία της δέσμης είναι λάθος:
 Α. Θα έχει σαν αποτέλεσμα την επαλληλία των δοντιών
 Β. Θα έχει σαν αποτέλεσμα την επιμήκυνση των δοντιών
 Γ. Θα έχει σαν αποτέλεσμα την σμίκρυνση των δοντιών
 Δ. Η εικόνα θα είναι άτονη
 Ε. Η εικόνα θα έχει μεγάλη οπτική πυκνότητα
595. Η ανισομεγέθης απεικόνιση των δοντιών στην τεχνική της διχοτόμου:
 Α Οφείλεται σε μεγάλη κάθετη γωνία
 Β. Οφείλεται σε μικρή κάθετη γωνία
 Γ Οφείλεται σε μεγάλη οριζόντια γωνία
 Δ. Οφείλεται σε μικρή οριζόντια γωνία
 Ε. Είναι αναπόφευκτο σφάλμα της τεχνικής
596. Για την απεικόνιση σιαλόλιθου που βρίσκεται στη μάζα του υπογνάθιου αδένου:
 Α. Χρησιμοποιείται η μέση τυπική ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
 Β. Χρησιμοποιείται η οπίσθια – πλάγια ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
 Γ. Χρησιμοποιείται η πλάγια τυπική ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
 Δ. Χρησιμοποιείται η μέση λοξή ακτινογραφία δήξεως της κάτω γνάθου
 Ε. Δεν μπορεί να γίνει με ακτινογραφίες δήξεως
597. Στο χώρο που γίνεται μια ακτινογραφία:
 Α. Παραμένει ακτινοβολία για κάποιο χρονικό διάστημα
 Β. Δεν πρέπει ο γιατρός και το βοηθητικό προσωπικό να εισέρχονται για λίγο χρόνο μετά την λήψη
 Γ. Δεν παραμένει ακτινοβολία
 Δ. Επηρεάζεται η θερμοκρασία

E. Δεν πρέπει να υπάρχουν καθρέπτες

598. Το ρεύμα από τον μετασχηματιστή υψηλής τάσης που εισέρχεται σε μια λυχνία παραγωγής ακτίνων X:
A. Έχει άμεση σχέση με την ποσότητα των παραγόμενων ηλεκτρονίων
B. Έχει την κύρια ευθύνη για την σωστή λειτουργία του χειριστηρίου του μηχανήματος
Γ. Έχει άμεση σχέση με την κινητική ενέργεια των κινούμενων ηλεκτρονίων
Δ. Έχει άμεση σχέση με την ποσότητα των παραγόμενων ακτίνων X
E. Δεν επηρεάζει τα χαρακτηριστικά των παραγόμενων ακτίνων X
599. Η δέσμη των παραγόμενων ακτίνων X:
A. Είναι μονοενεργειακή
B. Είναι πολυενεργειακή
Γ. Περιέχει φωτόνια ίδιας δεισδυτικότητας
Δ. Περιέχει φωτόνια που κινούνται με διαφορετική ταχύτητα ανάλογα με την ενέργεια τους
E. Είναι η ίδια σε ότι αφορά την ενέργεια τους και την ταχύτητα τους για όλες τις λυχνίες
600. Κατά την παραγωγή των ακτίνων X:
A. Γίνεται μετατροπή της κινητικής ενέργειας των ταχέως κινούμενων ηλεκτρονίων σε θερμότητα και ακτίνες X
B. Ενεργοποιείται ειδικό υλικό κα παράγεται ακτινοβολία X
Γ. Ραδιενεργό υλικό παράγει ακτίνες X
Δ. Παράγεται ορατή και αόρατη ακτινοβολία
E. Παράγεται ακτινοβολία που περιλαμβάνει όλο το φάσμα της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας
601. Στις κύστεις που δίνουν εικόνα πολύχρωρης διαύγασης στο ακτινογράφημα ανήκουν:
A. Η περιακρορριζική κύστη
B. Η οδοντογενής κερατινοκύστη
Γ. Η υπολειμματική κύστη
Δ. Η τραυματική κύστη
E. Η πλάγια περιοδοντική κύστη
602. Ποια ανατομική περιοχή δίνει ακτινογραφική εικόνα σκιερής γραμμής, που προβάλλεται συνήθως εντός της διαύγασης του ιγμορείου άντρου:
A. Η παρωτίδα
B. Το ρινικό διάφραγμα

- Γ. Η ανώνυμη πανοραμική γραμμή
 Δ. το οπίσθιο τοίχωμα του ιγμορείου
 Ε. Το πτερυγοειδές άγκιστρο
603. Η ακτινογραφική εξέταση των περιοδοντικών ιστών δίνει πληροφορίες για:
- A. Το ύψος του υπάρχοντος φατνιακού οστού
 Β. Την υφίζηση των ούλων
 Γ. Την ύπαρξη ή όχι φλεγμονής
 Δ. Τον αιμορραγική διάθεση
 Ε. Την απώλεια αδρομέρειας των ούλων
604. Η διαφορική διάγνωση του αδαμαντινοβλαστικού ινώματος περιλαμβάνει:
- A. Οστεινοβλάστωμα
 Β. Χερουβισμό
 Γ. Σύνθετο οδόντωμα
 Δ. Αδαμαντινοβλάστωμα
 Ε. Οδοντογενές μύζωμα
605. Στην οστεομελίτιδα:
- A. Η βλάβη εμφανίζεται ακτινογραφικά ως σκίαση, με σαφή όρια
 Β. Οι βλάβες στα οστά των γνάθων εντοπίζονται μακριά από τα δόντια
 Γ. Κλινικά υπάρχει απουσία συμπτωμάτων
 Δ. Η διαφορική διάγνωση της νόσου θα γίνει από το ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα και την ινώδη δυσπλασία
 Ε. Η διαφορική διάγνωση της νόσου θα γίνει από το οδοντογενές μύζωμα και το αδαμαντινοβλαστικό ίνωμα
606. Η ινώδης δυσπλασία:
- A. Οφείλεται σε αντικατάσταση του ινώδους συνδετικού ιστού από οστίτη ιστό
 Β. Εμφανίζει τρεις κλινικές μορφές
 Γ. Απαντάται συνήθως στην κάτω γνάθο ενηλίκων ατόμων
 Δ. Ακτινογραφικά δίνει εικόνα ανάλογη με το στάδιο εξέλιξής της
 Ε. Διαφοροδιαγιγνώσκεται από το αδαμαντινοβλάστωμα
607. Η ακτινογραφική εξέταση των δοντιών περιλαμβάνει πληροφορίες για:
- A. Την κινητικότητα
 Β. Την τερηδόνα οπών και σχισμών
 Γ. Την ύπαρξη πολφολίθων
 Δ. Την ύπαρξη φλεγμονής
 Ε. Την παρουσία οδοντικής πλάκας
608. Ο χερουβισμός:
- A. Προσβάλλει ενήλικες ασθενείς άνω των 20 ετών
 Β. Εμφανίζεται συνήθως αμφοτερόπλευρα στην άνω γνάθο
 Γ. Είναι επώδυνη διόγκωση

- Δ. Ακτινογραφικά εμφανίζεται ως μονόχωρες κοιλότητες που παραμένουν σταθερές
Ε. Δεν απαιτεί χειρουργική επέμβαση
609. Η εξέταση εκλογής για αποκλεισμό του αιμαγγειώματος είναι:
Α. Υπολογιστική τομογραφία
Β. Ψηφιακή αφαιρετική ακτινογραφία
Γ. Ψηφιακή αγγειογραφία
Δ. Υπερηχοτομογραφία
Ε. Πανοραμική ακτινογραφία
610. Το ακανθοκυτταρικό καρκίνωμα:
Α. Είναι το πιο σπάνιο κακόηθες νεόπλασμα του στόματος, που διηθεί τις γνάθους
Β. Ακτινογραφικά δίνει διαύγηση με σαφή όρια
Γ. Όταν εμπεριέχει ρίζες δοντιών, το ακρορρίζιο εμφανίζει πάχυνση
Δ. Θα διαφοροδιαγνωσθεί από την οστεομυελίτιδα και την οστεοακτινονέκρωση
Ε. Θα διαφοροδιαγνωσθεί από το κεντρικό γιγαντοκυτταρικό κοκκίωμα
611. Ποιο από τα παρακάτω στοιχεία έχει λανθασμένο ατομικό αριθμό:
Α. Υδρογόνο $Z=1$
Β. Ήλιο $Z=2$
Γ. Άνθρακας $Z=6$
Δ. Οξυγόνο $Z=8$
Ε. Μόλυβδος $Z=84$
612. Ποιο από τα παρακάτω στοιχεία έχει λανθασμένο αριθμό μάζας:
Α. Υδρογόνο (H)=1
Β. Ήλιο (He)=4
Γ. Άνθρακας (C)=13
Δ. Οξυγόνο (O)=16
Ε. Μόλυβδος (Pb)=207
613. Ποια είναι η σωστή ενεργός δόση για τους επαγγελματίες κατ'ετός:
Α. 1 mSv
Β. 5 mSv
Γ. 15 mSv
Δ. 20 mSv
Ε. 30 mSv
614. Ποια είναι η ετήσια ισοδύναμη δόση για τα άκρα (χέρια) στους επαγγελματίες:
Α. 150 mSv
Β. 200 mSv
Γ. 400 mSv
Δ. 500 mSv
Ε. 600 mSv

615. Ποιο από τα παρακάτω δεν εξασφαλίζει μείωση της απορροφούμενης δόσης ακτινοβολίας:
- A. Χρησιμοποίηση ιδανικού συνδυασμού φιλμ – ενισχυτικών πινακίδων
 - B. Χρησιμοποίηση μικρής ευαισθησίας φιλμ
 - Γ. Χρησιμοποίηση κατευθυντήρα με ανοικτό άκρο
 - Δ. Χρησιμοποίηση συγκρατητήρων των φιλμς κατά τη λήψη ενδοστοματικών ακτινογραφιών
 - E. Χρησιμοποίηση χρόνου έκθεσης διαφορετικού και όχι σταθερού για όλα τα δόντια
616. Στους πόσους βαθμούς Κελσίου, η υδροκινόνη που περιέχεται στο εμφανιστικό διάλυμα είναι ανενεργής:
- A. 24
 - B. 20
 - Γ. 18
 - Δ. 22
 - E. 33
617. Ο χρόνος εμφάνισης των φιλμς εξαρτάται από την θερμοκρασία αν τα διαλύματα είναι φρέσκα και ενεργά. Ποια από τις παρακάτω συναρτήσεις δεν είναι σωστή:
- A. Θερμοκρασία 18,5° C – Χρόνος εμφάνισης 6 λεπτά
 - B. Θερμοκρασία 20° C – Χρόνος εμφάνισης 5 λεπτά
 - Γ. Θερμοκρασία 21° C – Χρόνος εμφάνισης 4,5 λεπτά
 - Δ. Θερμοκρασία 22° C – Χρόνος εμφάνισης 4 λεπτά
 - E. Θερμοκρασία 24,5° C – Χρόνος εμφάνισης 3 λεπτά
618. Κατά τη λήψη ακτινογραφήματος ενός κυνόδοντα της άνω γνάθου με την τεχνική της διχοτόμου έχουμε:
- A. Βράχυνση της ρίζας
 - B. Επιμήκυνση της μύλης
 - Γ. Σωστή απεικόνιση μύλης - ρίζας
 - Δ. Επιμήκυνση της ρίζας
 - E. Κανένα από τα παραπάνω
619. Κατά την ακτινολογική εξέταση των περιοδοντικών ιστών δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε:
- A. Το ύψος του υπάρχοντος φατνιακού οστού
 - B. Τη διεύρυνση του περιρριζικού χώρου
 - Γ. Τη μορφολογία των οστικών βλαβών
 - Δ. Την ύπαρξη της Lamina dura
 - E. Την γεινίαση των ριζών
620. Κατά την ακτινογράφιση των περιοδοντικών ιστών είναι δυνατόν να λάβουμε πολύτιμες πληροφορίες για:
- A. Την ύπαρξη θυλάκων
 - B. Την ύπαρξη μεσορριζικών οστικών αλλοιώσεων
 - Γ. Το βάθος υπάρχοντων θυλάκων

- Δ. Την ύπαρξη κινητικότητας
 Ε. Την ύπαρξη ή όχι φλεγμονής
621. Από την κακή τοποθέτηση της γλώσσας στην πανοραμική ακτινογραφία παρατηρείται:
 Α. Διαυγαστική περιοχή η οποία σκιάζει τις μύλες και τις ρίζες των δοντιών
 Β. Διαυγαστική περιοχή η οποία σκιάζει τις ρίζες των δοντιών
 Γ. Διαυγαστική περιοχή η οποία σκιάζει τις μύλες των δοντιών
 Δ. Ακτινοσκοιερή περιοχή που προβάλλει στα πρόσθια δόντια της άνω γνάθου
 Ε. Παρατηρείται ασάφεια των ριζών των προσθίων άνω και κάτω δοντιών
622. Η βελονοειδής απόφυση του κροταφικού στην πανοραμική ακτινογραφία απεικονίζεται:
 Α. Ως επιμήκης διαύγαση πίσω από το οπίσθιο χείλος της κάτω γνάθου
 Β. Ως επιμήκης σκίαση πίσω από το γναθιαίο κύρτωμα της άνω γνάθου
 Γ. Ως επιμήκης σκίαση κάτω από το κάτω χείλος της κάτω γνάθου
 Δ. Ως επιμήκης σκίαση κάτω από τον κόνδυλο και πίσω από το οπίσθιο χείλος της κάτω γνάθου
 Ε. Ως επιμήκης σκίαση που προβάλλει στην κορωνοειδή απόφυση.
623. Η μαλθακή υπερώα στην πανοραμική ακτινογραφία απεικονίζεται ως:
 Α. Αμφίπλευρη σφηνοειδής έντονη σκίαση σε επαλληλία με το γναθιαίο κύρτωμα, την κορωνοειδή απόφυση και τον κόνδυλο της κάτω γνάθου
 Β. Αμφίπλευρη άτονη σκίαση σε επαλληλία με το γναθιαίο κύρτωμα, την κορωνοειδή απόφυση και τον κόνδυλο της κάτω γνάθου
 Γ. Αμφίπλευρη άτονη σκίαση σε επαλληλία με το γναθιαίο κύρτωμα, την κορωνοειδή απόφυση και τον κλάδο της κάτω γνάθου
 Δ. Αμφίπλευρη έντονη σκίαση σε επαλληλία με το γναθιαίο κύρτωμα, την κορωνοειδή απόφυση και τον κλάδο της κάτω γνάθου
 Ε. Αμφίπλευρη διαύγαση σε επαλληλία με το γναθιαίο κύρτωμα, την κορωνοειδή απόφυση και τον κλάδο της κάτω γνάθου
624. Η ακτινική δέσμη στην πανοραμική τομογραφία είναι:
 Α. Κωνική
 Β. Τετραγωνική
 Γ. Παραλληλόγραμμη
 Δ. Κατακόρυφος λεπτή
 Ε. Οριζόντια λεπτή

625. Στην διαφορική διάγνωση της οδοντοφόρου κύστης περιλαμβάνονται:
Α. Το αδαμαντινοβλάστωμα, το οδοντογενές μύζωμα και η ανευρυσματική κύστη.
Β. Το αδαμαντινοβλαστικό ίνωμα, το τοιχωματικό αδαμαντινοβλάστωμα και ο αδеноματοειδής οδοντογενής όγκος
Γ. Το αδαμαντινοβλάστωμα, το αδαμαντινοβλαστικό ίνωμα και η ινώδης δυσπλασία
Δ. Η πλάγια ριζική κύστη, το τοιχωματικό αδαμαντινοβλάστωμα και ο αδеноματοειδής οδοντογενής όγκος
Ε. Το αδαμαντινοβλάστωμα, η πλάγια ριζική κύστη και ο αδеноματοειδής οδοντογενής όγκος.
626. Η δόση του ασθενούς μειώνεται περισσότερο με τη χρήση:
Α. Ορθογώνιου κατευθυντήρα
Β. Κυλινδρικού κατευθυντήρα
Γ. Κωνικού κατευθυντήρα
Δ. Κωνικού μακρύ κατευθυντήρα
Ε. Κυλινδρικού μακρύ κατευθυντήρα
627. Πότε είναι απαραίτητη η χρήση προστατευτικών πετασμάτων στο οδοντιατρείο λόγω της λειτουργίας του οδοντιατρικού ακτινογραφικού μηχανήματος:
Α. Όταν ο φόρτος εργασίας είναι μεγαλύτερος από τα 150mAmin
Β. Όταν ο φόρτος εργασίας είναι μικρότερος από τα 150mAmin
Γ. Όταν ο φόρτος εργασίας είναι μικρότερος από τα 30mAmin
Δ. Όταν ο φόρτος εργασίας είναι μεγαλύτερος από τα 30mAsec
Ε. Όταν ο φόρτος εργασίας είναι μεγαλύτερος από τα 30mAmin
628. Η απόσταση εστίας – δέρματος στο οδοντιατρικό ακτινογραφικό μηχάνημα δεν πρέπει να είναι μικρότερη των:
Α. 10cm
Β. 20cm
Γ. 30cm
Δ. 40cm
Ε. 50cm
629. Η ανώνυμη πανοραμική γραμμή στην πανοραμική ακτινογραφία σχηματίζεται:
Α. Από την μετωπιαία απόφυση του ζυγωματικού οστού.
Β. Από την οπίσθια επιφάνεια της ζυγωματικής απόφυσης της άνω γνάθου.
Γ. Από τη συμβολή πολλών ανατομικών σημείων της κεφαλής και του προσώπου.

Δ. Από την οπίσθια επιφάνεια της ζυγωματικής απόφυσης της άνω γνάθου και
την μετωπιαία απόφυση του ζυγωματικού οστού.
Ε. Από το ζυγωματικό τόξο.

630. Τα μέγιστα επιτρεπτά όρια δόσεων που ισχύουν σήμερα αφορούν:
Α. Τους ασθενείς και τους εργαζόμενους
Β. Τους ασθενείς και το γενικό πληθυσμό
Γ. Τους εργαζόμενους και το γενικό πληθυσμό
Δ. Τους εργαζόμενους, το γενικό πληθυσμό και τους ασθενείς
Ε. Κανέναν από όλους αυτούς

631. Ποια ανατομικά μέρη της ΚΓΔ δεν απεικονίζονται με ευκρίνεια στην επιδιορθωμένη τομογραφία
Α. Η έσω επιφάνεια του κονδύλου σε οβελιαίο επίπεδο
Β. Ο αυχέννας του κονδύλου
Γ. Η έξω επιφάνεια του κονδύλου σε οβελιαίο επίπεδο
Δ. Ο διάρθριος δίσκος
Ε. Η κροταφική γληνη

632. Για τη διάγνωση των παθήσεων της ΚΓΔ σε ασθενή με μεταλικές προθέσεις αντέδειξη αποτελεί
Α. Η μαγνητική τομογραφία
Β. Η αξονική τομογραφία
Γ. Η αρθρογραφία
Δ. Η συμβατική τομογραφία
Ε. Τίποτα από τα ανωτέρω

633. Ποιο από τα παρακάτω αποτελεί εύρημα στην υπερπλασία κονδύλου
Α. Ο κόνδυλος είναι μικρότερος σε πλάτος
Β. Ο διάρθριος χώρος είναι μειωμένος
Γ. Ο αυχέννας του κονδύλου είναι κοντότερος
Δ. Ο φυσιολογικός κόνδυλος είναι μεγαλύτερος
Ε. Ο διάρθριος χώρος είναι αυξημένος

634. Ασθενής που κλινικά αναφέρει πόνο και ελαττωμένη διάνοιξη και ακτινογραφικά αποκαλύπτεται διαυγαστική γραμμή στον αυχένα του κονδύλου, το πιθανότερο να έχει είναι
Α. Αγκύλωση
Β. Πρόσθια μετατόπιση του δίσκου
Γ. Υπεξάρθρημα
Δ. Όλα τα ανωτέρω
Ε. Τίποτα από τα ανωτέρω

635. Η διάτρηση του διαρθρίου δίσκου απεικονίζεται καλύτερα στην
Α. Αξονική τομογραφία
Β. Υπερηχοτομογράφημα
Γ. Επιδιορθωμένη συμβατική τομογραφία
Δ. Πανοραμική ακτινογραφία
Ε. Σε κανένα από τα ανωτέρω
636. Η απώθηση των οστικών πετάλων των γνάθων είναι συνήθως το
ακτινολογικό εύρημα
Α. Του ακρορριζικού κοκκιώματος
Β. Της οστεομυελίτιδας
Γ. Της υπολειμματικής κύστης
Δ. Του ακανθοκυτταρικού καρκινώματος
Ε. Της ιδιοπαθούς οστικής κοιλότητας
637. Με τις ψηφιακές ακτινογραφικές τεχνικές έχουμε:
Α. Κατάργηση της ακτινοβολίας
Β. Κατάργηση του ακτινογραφικού πλακιδίου
Γ. Κατάργηση της τεχνικής του παραλληλισμού
Δ. Κατάργηση της τεχνικής της διχοτόμου
Ε. Μειωμένο αριθμό λήψης ακτινογραφημάτων για την πλήρη
απεικόνιση του
οδοντικού φραγμού.
638. Η ψηφιακή αφαιρετική ακτινογραφία έχει μεγάλη εφαρμογή στη
διάγνωση:
Α. Βλαβών στο έδαφος του στόματος
Β. Βλαβών του ιγμορείου
Γ. Βλαβών στο συμπαγές πέταλο της κάτω γνάθων
Δ. Περιοδοντικών βλαβών
Ε. Σιαλολίθων
639. Για τη ψηφιακή αφαιρετική απαιτείται οπωσδήποτε:
Α. Χρήση αισθητήρα με καλώδιο
Β. Χρήση ασύρματου αισθητήρα
Γ. Η ύπαρξη τριών ακτινογραφημάτων στην προς μελέτη περιοχή
Δ. Η τεχνική της διχοτόμου
Ε. Η ύπαρξη δύο ακτινογραφημάτων στην προς μελέτη περιοχή
640. Πιο είναι το μειονέκτημα της ψηφιακής ακτινογραφίας με CCD:
Α. Χρήση φωσφορίζουσας πλάκας
Β. Χρήση σαρωτή εικόνας
Γ. Δυσανεξία του αισθητήρα από τον ασθενή
Δ. Χρήση ειδικού ακτινογραφικού μηχανήματος
Ε. Απεικόνιση μετά από 1,5 – 5 λεπτά

641. Ποια φυσιολογική ανατομική δομή ορίζεται σαν «Διαύγαση που αφορίζεται από παχιά ακτινοσκιερή γραμμή πάνω ή και ανάμεσα στα ακρορρίζια των προγομφίων ή και γομφίων δοντιών της άνω γνάθου»:
- A. Το τομικό τρήμα
 - B. Το ιγμόρειο άντρο
 - Γ. Η ρινική θαλάμη
 - Δ. Το γναθιαίο κύρτωμα
 - E. Το άνω στόμιο του τομικού πόρου
642. Σε οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα της περιοχής του σωφρονιστήρα της άνω γνάθου δεξιά απεικονίζεται τριγωνική σκίαση που επιπροβάλλει στην περιοχή του γναθιαίου κυρτώματος. Ποια φυσιολογική ανατομική δομή μπορεί να έχει απεικονιστεί:
- A. Το μείζων υπερώιο τρήμα
 - B. Το έδαφος του ιγμορείου άντρου
 - Γ. Η ζυγωματική απόφυση της άνω γνάθου
 - Δ. Η κορωνοειδής απόφυση της κάτω γνάθου
 - E. Η έσω λοξή γραμμή
643. Σε οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα γομφίων της κάτω γνάθου απεικονίζονται ακτινοσκιερές μάζες μέσα στο πολφικό θάλαμο των δοντιών. Το εύρημα αυτό είναι συμβατό με:
- A. Σφάλμα τεχνικής κατά την ακτινογράφιση και εμφάνιση
 - B. Ύπαρξη πολφόλιθων
 - Γ. Ύπαρξη βαθιάς τερηδόνας που φτάνει μέχρι τον πολφικό θάλαμο
 - Δ. Ύπαρξη dens in dente
 - E. Υπερπαραθυρεοειδισμό
644. Ασθενής σας με ιστορικό διόγκωσης της υπογνάθιας χώρας σας προσκομίζει τη γνωμάτευση του απεικονιστικού ελέγχου που του έχει γίνει. Η γνωμάτευση αναφέρει ότι το ηχοδομικό περίγραμμα της αλλοίωσης ήταν ομαλό και λεπτό, με εσωτερικό επίπεδο ήχου ομοιογενές και χαμηλό.
- A. Πρόκειται για τα αποτελέσματα μιας εξέταση με μαγνητική τομογραφία;
 - B. Πρόκειται για τα αποτελέσματα μιας εξέταση με υπολογιστική τομογραφία;
 - Γ. Πρόκειται για τα αποτελέσματα σιελογραφίας;
 - Δ. Πρόκειται για αγγειογραφία της περιοχής των μεγάλων αγγείων του τραχήλου;
 - E. Πρόκειται για υπερηχοτομογραφική διερεύνηση του εδάφους του στόματος;
645. Το γεγονός ότι όσο το αντικείμενο βρίσκεται μακρύτερα από την πηγή των ακτίνων-X τόσο στο ακτινογράφημα εμφανίζεται πλησιέστερα στην πηγή, αποτελεί:
- A. Τη μέθοδο Clark

- B. Την αρχή λειτουργίας της πανοραμικής ακτινογραφίας
 Γ. Την αρχή λειτουργίας της υπολογιστικής τομογραφίας
 Δ. Την αρχή λειτουργίας της ψηφιακής αφαιρετικής ακτινογραφίας
 Ε. Ένα γεγονός χωρίς ιδιαίτερη διαγνωστική αξία
646. Η ταξινόμηση - μέση τυπική – πλάγια τυπική – μέση λοξή – πλάγια λοξή ανταποκρίνεται συνήθως σε ακτινογραφία:
 Α. Οπισθοφατνιακή
 Β. Πανοραμική
 Γ. Υπολογιστική τομογραφία
 Δ. Δήξεως
 Ε. Κεφαλομετρική
647. Κατά την κλινική εξέταση ασθενούς εντοπίζεται μια βλάβη στην μεσότητα της σκληρής υπερώας. Ο ακτινογραφικός σας έλεγχος θα γίνει πρώτα με:
 Α. Υπολογιστική τομογραφία
 Β. Πανοραμική ακτινογραφία
 Γ. Ακτινογραφίας δήξεως άνω γνάθου
 Δ. Μαγνητική τομογραφία
 Ε. Ακτινογραφίας πωγωνορρινικής προβολής
648. Σε δόντια που εμφανίζουν υπεροστείνωση, η lamina dura:
 Α. Βρίσκεται μέσα στην αλλοίωση
 Β. Περιβάλλει την αλλοίωση
 Γ. Έχει εξαφανιστεί
 Δ. Είναι δυσδιάκριτη γιατί συνεχεται με τον περιρριζικό χώρο
 Ε. Εξαφανίζεται μόνο στην περιοχή του δοντιού που έχει προσβληθεί
649. Ποια από τα παρακάτω ακτινογραφικά ευρήματα δεν είναι συμβατά με νόσους που προκαλούν οστική αποδόμηση και διαταραχή των επιπέδων ασβεστίου και φωσφόρου:
 Α. Πάχυνση του φλοιώδους πετάλου
 Β. Διεύρυνση των μυελικών χώρων
 Γ. Αραίωση των οστικών δοκίδων
 Δ. Γενικευμένη αραίωση των οστών των γνάθων
 Ε. Απώλεια η λέπτυνση της lamina dura
650. Ποια από τις διατυπώσεις που ακολουθούν δεν είναι σωστή.
 Α. Στο οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα το γενειακό τρήμα απεικονίζεται σαν
 διαύγαση ανάμεσα ή κάτω από τα ακρορρίζια των προγομφίων
 Β. Οι πραγματικές ή αληθινές σκιές στην πανοραμική ακτινογραφία οφείλονται σε
 ανατομικά στοιχεία που βρίσκονται μέσα ή κοντά στην τομογραφική ζώνη.
 Γ. Ο όγκος του Pindborg είναι ένας σχετικά πολύ συχνός οδοντογενής όγκος.

- Δ. Η ρευματοειδής αρθρίτιδα είναι μια από τις κυριότερες κατηγορίες αρθρίτιδας της ΚΓΔ
- Ε. Η περιακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία έχει τρία (3) στάδια

ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΜΑΪΟΥ 2006

651. Οι εξοστώσεις και τα περιφερικά οστεώματα :

- A. αποτελούν επώδυνες καταστάσεις
- B. αυξάνονται σε μέγεθος με ταχύ ρυθμό
- Γ. η διαφορική διάγνωση από άλλες βλάβες είναι δύσκολη
- Δ. ποικίλουν σε μέγεθος, σχήμα και εντόπιση
- E. ακτινογραφικά αναγνωρίζονται ως πολλαπλές ακτινοδιαυγάσεις

652. Η ιδιοπαθής οστεοσκλήρυνση :

- A. αποτελεί οστική σκλήρυνση του συμπαγούς τμήματος του οστού
- B. εντοπίζεται μόνο στην πρόσθια περιοχή των γνάθων
- Γ. αναφέρεται και ως πυκνωτική οστεΐτιδα
- Δ. είναι ασυμπτωματική και έχει χαρακτηριστική ακτινογραφική εικόνα
- E. διαφοροδιαγιώσκειται από το οδόντωμα και το οστέωμα

653. Οι ενασβεστιώσεις των μαλακών μορίων

- A. είναι δυνατόν να προβάλλονται ακτινογραφικά σε διάφορες ανατομικές θέσεις των οστών των γνάθων και αποτελούν παθολογικές καταστάσεις
- B. περιλαμβάνουν σε μεγαλύτερη συχνότητα τους ρινόλιθους και σε μικρότερη συχνότητα τους σιαλόλιθους
- Γ. διαφοροδιαγιώσκονται από μεταλικά ξένα σώματα
- Δ. εμφανίζονται πάντα ως μονήρεις βλάβες
- E. αντιμετωπίζονται χειρουργικά, λόγω πιθανής εξαλλαγής

654. Ποια από τις παρακάτω περιοχές εμφανίζεται ως διαύγαση στο ακτινογράφημα και σε ποια γνάθο ανήκει :

- A. ρινικό διάφραγμα → άνω γνάθος
- B. έξω λοξή γραμμή → κάτω γνάθος
- Γ. τομικό τρήμα → άνω γνάθος
- Δ. γλωσσικό τρήμα → άνω γνάθος
- E. κορωνοειδής απόφυση → κάτω γνάθος

655. Η ακτινογραφική απεικόνιση των δοντιών δίνει μεταξύ άλλων πληροφορίες για :

- A. κινητικότητα
- B. πολφολίθους
- Γ. οδοντική πλάκα
- Δ. οξεία πολφίτιδα
- E. εξωγενείς χρωστικές εναποθέσεις

656. Ασαφή και σκοροφαγωμένα όρια δίνουν οι παρακάτω παθολογικές καταστάσεις στο ακτινογράφημα :

- A. πολλαπλές κύστεις
- B. πολύχωρες κύστεις
- Γ. ενασβεστιώσεις μαλακών μορίων
- Δ. κακοήθεις και φλεγμονώδεις βλάβες
- E. χρόνιες καλοήθεις βλάβες

657. Η μαγνητική τομογραφία :

- A. δεν παρέχει σαφή διάκριση μεταξύ αδενικού επιθηλίου και συνδετικού ιστού
- B. έχει μεγαλύτερη διαγνωστική αξιοπιστία κυρίως στις βλάβες των σκληρών ιστών κεφαλής-τραχήλου
- Γ. αποτελεί μέθοδο ακριβείας για ανίχνευση μικρών και αρχόμενων αλλοιώσεων
- Δ. δεν δίδει την δυνατότητα λήψης πολλαπλών τομών
- E. δεν έχει υψηλή διακριτική ικανότητα

658. Ως διαυγάσεις στην πανοραμική ακτινογραφία απεικονίζονται :

- A. η βελονοειδής απόφυση του κροταφικού και το κοίλο του στόματος
- B. το κάτω χείλος του οφθαλμικού κόγχου και η κροταφική γλήνη
- Γ. το πτερύγιο του αυτιού και οι ρινικές θαλάμες
- Δ. ο έξω ακουστικός πόρος και η στοματική μοίρα του φάρυγγα
- E. οι μέσες ρινικές κόγχες και η ανώνυμη πανοραμική γραμμή

659. Στις βλάβες των οστών των γνάθων που δίνουν ακτινογραφική εικόνα πολύχρωρης διαύγασης δεν ανήκουν :

- A. το αδαμαντινοβλάστωμα
- B. η οδοντογενής κερατινοκύστη και η ανευρυσματική κύστη
- Γ. το κεντρικό αιμαγγείωμα και το οδοντογενές μύξωμα
- Δ. η κύστη του Stafne
- E. το αδαμαντιβλαστικό ίνωμα

660. Η οστεοπόρωση

- A. ταξινομείται σε τρεις κυρίως τύπους
- B. δίνει παθολογική ιστολογική εικόνα
- Γ. η απώλεια οστού γίνεται πάντα αντιληπτή σε πρώιμα στάδια
- Δ. το πιο σημαντικό κλινικό εύρημα της νόσου είναι τα κατάγματα της σπονδυλικής στήλης και των γνάθων
- E. η σταδιακή απώλεια οστού ανά δεκαετία έχει ρυθμό 8% στις γυναίκες και 3% στους άνδρες

661. Οι πολλαπλές μονόχρωμες διαυγάσεις είναι ακτινογραφική εικόνα νόσων όπως:

- A. Το πολλαπλούν μύελωμα
- B. Η οστεοπόρωση
- Γ. Η οστική ίνωση
- Δ. Η ινώδης δυσπλασία στο τρίτο στάδιο
- E. Η σκληροδερμία

662. Το πολλαπλούν μύελωμα:

- A. Προσβάλλει τους άνδρες σε τριπλάσια συχνότητα από ότι τις γυναίκες
- B. Προσβάλλει τους άνδρες σε διπλάσια συχνότητα από ότι τις γυναίκες
- Γ. Δεν έχει συνηθισμένη ηλικία προσβολής
- Δ. Προσβάλλει άτομα συνήθως ηλικίας 30-40 ετών
- E. Προσβάλλει μόνο τους άνδρες

663. Η ακτινολογική εικόνα του πολλαπλού μυελώματος είναι:
- A. Πολλαπλές μικρές σαφώς περιγεγραμμένες ακτινοδιαυγάσεις
 - B. Πολλαπλές μεγάλες ακτινοσκιάσεις ασαφούς περιγράμματος
 - Γ. Πολλαπλές μικρές σκιάσεις
 - Δ. Μονήρης ακρινοδιαύγαση με ασαφή όρια
 - E. Πολλαπλές μικρές μικτές βλάβες

664. Ακτινογραφική εικόνα γενικευμένης οστικής αραίωσης εμφανίζουν:
- A. Το ακρορριζικό κοκκίωμα
 - B. Ο υπερπαραθυρεοειδισμός
 - Γ. Ο σακχαρώδης διαβήτης
 - Δ. Το τοξικό αδένωμα του θυρεοειδούς
 - E. Η θυρεοειδίτιδα Hashimoto

665. Ακτινογραφικά οι μεταστατικοί όγκοι είναι:
- A. Πολλαπλές σκιάσεις
 - B. Πολλαπλές μονόχωρες διαυγάσεις με ασαφή σκοροφαγωμένα όρια
 - Γ. Πολλαπλές μονόχωρες διαυγάσεις με σαφή όρια
 - Δ. Πολλαπλές σκιάσεις με σαφή όρια
 - E. Πολλαπλές σκιάσεις με ασαφή όρια

666. Η προσωπική γωνία σχηματίζεται:
- A. Από το επίπεδο Φραγκφούρτης και το προσωπικό επίπεδο
 - B. Από το επίπεδο Φραγκφούρτης και την οπίσθια βάση του κρανίου
 - Γ. Από την πρόσθια βάση του κρανίου και τη γραμμή NB
 - Δ. Από την πρόσθια βάση του κρανίου και τη γραμμή NB
 - E. Από το επίπεδο της Φραγκφούρτης και τη γραμμή NA

667. Ποια από τις παρακάτω βλάβες δε συμπεριλαμβάνεται στη διαφορική διάγνωση της οδοντογενούς κερατινοκύστης
- A. υπολειμματική κύστη
 - B. τραυματική κύστη
 - Γ. αδαμαντινοβλάστωμα (στο αρχικό στάδιο)
 - Δ. οστεοποιοί ίνωμα
 - E. μύξωμα

668. Ποια από τις παρακάτω βλάβες δε συμπεριλαμβάνεται στη διαφορική διάγνωση του κεντρικού γιγαντοκυτταρικού κοκκιώματος
- A. αδαμαντινοβλάστωμα
 - B. οδοντογενές μοίξωμα
 - Γ. ανευρισματική κύστη
 - Δ. οστεοποιοί ίνωμα
 - E. πυκνωτική οστεΐτιδα

669. Στην μέση τυπική ακτινογραφία δήξεως της άνω γνάθου τι δεν μπορούμε να διακρίνουμε
- A. τη μέση υπερώια ραφή
 - B. το μυϊκό ιστό της γλώσσας
 - Γ. το τομικό τρήμα
 - Δ. το έδαφος ρινός
 - E. το ρινοδακρυϊκό πόρο
670. Ποιο από τα παρακάτω σφάλματα δεν ανήκει στη λήψη οπισθοφατιακής ακτινογραφίας
- A. υποεκτεθειμένο φιλμ
 - B. επιμήκυνση
 - Γ. βράχυνση
 - Δ. λευκές ή μαύρες κηλίδες επί του φιλμ
 - E. επαλληλία
671. Ποιο από τα παρακάτω μέτρα ακτινοπροστασίας δεν ανταποκρίνεται στη μείωση της απορροφούμενης δόσης
- A. χρησιμοποίηση μεγάλης ευαισθησίας φιλμ
 - B. χρησιμοποίηση συνδυασμού φιλμ-ενισχυτικών πινακίδων για τις εξωστοματικές τεχνικές
 - Γ. χρησιμοποίηση χρόνου έκθεσης σταθερού για όλα τα δόντια
 - Δ. χρησιμοποίηση κατευθυντήρα με ανοικτό άκρο
 - E. χρησιμοποίηση συγκρατητήρων των φιλμς κατά τη λήψη ενδοστοματικών ακτινογραφιών
672. Τι δεν μπορούμε να ελέγξουμε στην οπισθοπρόσθια προβολή (μετωπορρινική)
- A. κατάγματα της γωνίας και κλάδου της κάτω γνάθου
 - B. κατάγματα Le Fort I του μέσου τριτημορίου του προσώπου
 - Γ. το τουρκικό εφίππιο
 - Δ. εκτεταμένες μετατοπίσεις του ζυγωματικού
 - E. παραμορφώσεις της άνω και κάτω γνάθου
673. Ποια από τις παρακάτω βλάβες δε συμπεριλαμβάνεται στη διαφορική διάγνωση της χρόνιας οστεομυελίτιδας
- A. ινώδης δυσπλασία (ενδιάμεσο στάδιο)
 - B. νόσος του Paget
 - Γ. οστεογενές σάρκωμα
 - Δ. κερατινοκύστη
 - E. χονδροσάρκωμα
674. Η ετήσια ισοδύναμη δόση για την επιδερμίδα είναι
- A. 150 mSv
 - B. 200 mSv
 - Γ. 350 mSv
 - Δ. 500 mSv
 - E. 600 mSv

675. Η ετήσια ισοδύναμη δόση για τους φακούς των ματιών είναι
- A. 100 mSv
 - B. 150 mSv
 - Γ. 200 mSv
 - Δ. 250 mSv
 - E. 300 mSv

676. Οι ακτίνες – X παράγονται από μια συσκευή που μετατρέπει την ηλεκτρική ενέργεια (διαφορά δυναμικού μεταξύ ανόδου και καθόδου) σε κινητική (ταχύτητα δέσμης ηλεκτρονίων) η οποία με τη σειρά της μετατρέπεται σε:
- A. Ενέργεια ακτίνων – X και σε θερμότητα
 - B. θερμότητα
 - Γ. ενέργεια ακτίνων – X
 - Δ. ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία
 - E. ιοντίζουσα ακτινοβολία

677. Η παραγωγή των ακτίνων – X που γίνεται μέσα στην ακτινογραφική λυχνία δεν είναι πολύ αποδοτική διεργασία διότι:
- A. το 99% της κινητικής ενέργειας των ηλεκτρονίων μετατρέπεται σε ακτινοβολία
 - B. το 1% της κινητικής ενέργειας των ηλεκτρονίων μετατρέπεται σε θερμότητα
 - Γ. το 99% της κινητικής ενέργειας των ηλεκτρονίων μετατρέπεται σε ακτινοβολία και το 1% σε θερμότητα
 - Δ. το 99% της κινητικής ενέργειας των ηλεκτρονίων μετατρέπεται σε θερμότητα και το 1% σε ακτινοβολία
 - E. Τίποτα από όλα αυτά

678. Το ομιχλώδες φιλμ που παράγεται κατά την επεξεργασία αυτού στο σκοτεινό θάλαμο οφείλεται
- A. σε κακή σύλληψη του φιλμ κατά την αποσφράγιση του.
 - B. σε μερική τοποθέτηση του φιλμ εντός του εμφανιστικού διαλύματος
 - Γ. σε ανεπαρκή φωτισμό ασφαλείας στον σκοτεινό θάλαμο
 - Δ. σε ανεπαρκή χρόνο μονιμοποίησης του φιλμ
 - E. σε παλαιό μονιμοποιητικό διάλυμα

679. Οι καφέ χρωστικές που παρουσιάζονται μετά την πάροδο κάποιου χρονικού διαστήματος σε ένα ακτινογραφικό φιλμ οφείλονται
- A. σε ανεπαρκή φωτοστεγανότητα του σκοτεινού θαλάμου
 - B. σε ανεπαρκή χρόνο έκπλυσης του φιλμ
 - Γ. σε μεγάλο χρόνο παραμονής του φιλμ στο μονιμοποιητικό
 - Δ. σε μεγάλο χρόνο παραμονής του φιλμ στο εμφανιστικό
 - E. σε ανεπαρκή φωτισμό ασφαλείας στο σκοτεινό θάλαμο

680. Το πτερυγοειδές άγκιστρο του σφηνοειδούς οστού απεικονίζεται
Α. στα οπισθοφατνιακά ακτινογραφήματα της περιοχής του γναθιαίου κυρτώματος ως ασθενή τόνου σκίαση με σαφή όμως δοκίδωση
Β. στα οπισθοφατνιακά ακτινογραφήματα πάνω από τους γομφίους της άνω γνάθου με μορφή λευκής τοξοειδούς γραμμής σε σχήμα «U»
Γ. Ως διαύγαση που αφορίζεται από παχιά λευκή γραμμή πάνω ή και ανάμεσα στα ακρορρίζια των προγομφίων ή και γομφίων δοντιών της άνω γνάθου
Δ. στα οπισθοφατνιακά ακτινογραφήματα της περιοχής των κεντρικών της άνω γνάθου ως λεπτή διαύγαση που εκτείνεται στη μέση γραμμή της υπερώας
Ε. στα οπισθοφατνιακά ακτινογραφήματα της περιοχής του δευτέρου και τρίτου γομφίου της άνω γνάθου, ως σκίαση που μοιάζει με έγκλειστο δόντι

681. Η δόση ακτινοβολίας για τον ασθενή σε ένα ορθοπαντομογράφημα είναι
Α. μεγαλύτερα από μια πλήρη σειρά οπισθοφατνιακών ακτινογραφιών
Β. ίση με μια πλήρη σειρά οπισθοφατνιακών ακτινογραφιών
Γ. μικρότερη από μια πλήρη σειρά οπισθοφατνιακών ακτινογραφιών
Δ. μεγαλύτερη από μια αξονική τομογραφία της άνω και κάτω γνάθου
Ε. κανένα από όλα τα ανωτέρω

682. Με τον όρο κεφαλομετρική ακτινογραφία εννοούμε την τεχνική ακτινογράφησης
Α. του κρανιοπροσωπικού συμπλέγματος από τα πλάγια και κατά μέτωπο με σταθερές συνθήκες λήψης
Β. του κρανιοπροσωπικού συμπλέγματος από τα πλάγια με σταθερές συνθήκες λήψης
Γ. του κρανιοπροσωπικού συμπλέγματος κατά μέτωπο με σταθερές συνθήκες λήψης
Δ. της κάτω γνάθου από τα πλάγια με σταθερές συνθήκες λήψης
Ε. της άνω γνάθου από τα πλάγια με σταθερές συνθήκες λήψης

683. Με ποια από τις παρακάτω απεικονιστικές μεθόδους επιτυγχάνεται τομογραφία του κονδύλου της κάτω γνάθου κάθετη προς τον επιμήκη άξονα του κονδύλου
Α. διαφραγματική προβολή
Β. διακρανιακή προβολή
Γ. πανοραμική τομογραφία
Δ. επιδιορθωμένη ή εξατομικευμένη τομογραφία του κονδύλου της κάτω γνάθου
Ε. συμβατική τομογραφία του κονδύλου της κάτω γνάθου

684. Ποια είναι η μέση ηλικία εμφάνισης του τοιχώματικού αδαμαντινοβλαστώματος
Α. τα 10 χρόνια
Β. τα 20 χρόνια
Γ. τα 30 χρόνια
Δ. τα 40 χρόνια

Ε. τα 50 χρόνια

685. Ποια είναι η μέση ηλικία εμφάνισης του αδαμαντινοβλαστώματος

- A. τα 10 χρόνια
- B. τα 40 χρόνια
- Γ. τα 20 χρόνια
- Δ. τα 50 χρόνια
- Ε. οποιαδήποτε ηλικία

686. Η βελονοειδής απόφυση του κροταφικού οστού στην πανοραμική ακτινογραφία εμφανίζεται ως

- A Επιμήκης σκίαση
- B Διαύγαση
- Γ Συνδυασμός διαύγασης -σκίασης
- Δ Διαύγαση που προβάλλει στον κόνδυλο
- Ε Τεθλασμένη σκίαση που διασχίζει το ιγμόρειο

687. Η έκθεση ακτινοβολίας εκφράζει

- A. Την ένταση ρεύματος της καθόδου
- B. Μονάδα ιονισμού του αέρα
- Γ. Την ένταση της ακτινοβολίας που εκτίθεται ένα σώμα
- Δ. Τη διαφορά δυναμικού μεταξύ ανόδου –καθόδου
- Ε. Ποιοτικό μέτρο ακτινοβολίας

688. Στο διεθνές σύστημα μονάδων (SI) η μονάδα απορροφούμενης δόσης είναι

- A. Το Gray
- B. Το KV
- Γ. Το mA
- Δ. Το MeV
- Γ. Το mSv
- Ε. Το KeV

689. Ένα από τα κυριότερα στοιχεία ακτινοπροστασίας του προσωπικού είναι

- A. Ο σκοτεινός θάλαμος
- B. Το ακτινογραφικό μηχάνημα
- Γ. Η έκθεση ακτινοβολίας
- Δ. Τα ακτινογραφικά φιλμ
- Γ. Η διαφορά δυναμικού μεταξύ ανόδου –καθόδου
- Ε. Τα όρια δόσεων

690. Η κλίμακα κατιούσας ακτινοδιαφάνειας των ουσιών σε ένα οδοντιατρικό φιλμ είναι
- A. Μεταλλικές αποκαταστάσεις –αδαμαντίνη-οδοντίνη- οστέινη- οστούν-μαλακοί ιστοί –λίπος –αέρας
 - B. Μεταλλικές αποκαταστάσεις –αδαμαντίνη-οδοντίνη- οστέινη- οστούν-μαλακοί ιστοί —αέρας- λίπος
 - Γ. Μεταλλικές αποκαταστάσεις – οδοντίνη -αδαμαντίνη- - οστέινη-οστούν-μαλακοί ιστοί –λίπος –αέρας
 - Δ. Μεταλλικές αποκαταστάσεις –αδαμαντίνη-οδοντίνη- οστέινη- οστούν-λίπος –αέρας - μαλακοί ιστοί
 - Γ. Αδαμαντίνη -μεταλλικές αποκαταστάσεις -οδοντίνη- οστέινη- οστούν-μαλακοί ιστοί –λίπος –αέρας
 - E. Μεταλλικές αποκαταστάσεις- λίπος –αδαμαντίνη-οδοντίνη- οστέινη-οστούν-μαλακοί ιστοί —αέρας
691. Η περιακρορριζική οστεϊνική δυσπλασία στο ενδιάμεσο στάδιο, απεικονίζεται ως
- A Πολύχωρη διαύγαση
 - B Σκίαση
 - Γ Συνδυασμός διαύγασης –σκίασης
 - Δ Δεν διακρίνεται καλά
 - E Ως το σύνθετο οδόντωμα στο τρίτο στάδιο
692. Οι λευκές ή μαύρες κηλίδες κατά την εμφάνιση των φιλμ οφείλονται
- A Στην φωτοστεγανότητα του σκοτεινού θαλάμου
 - B Στον μικρό χρόνο παραμονής του φιλμ στο εμφανιστικό διάλυμα
 - Γ Στον μεγάλο χρόνο παραμονής του φιλμ στο εμφανιστικό διάλυμα
 - Δ Σε προσβολή του φιλμ από σταγόνες χημικών διαλυμάτων
 - E Στον μεγάλο χρόνο παραμονής του φιλμ στο μονιμοποιητικό διάλυμα
693. Ένα φιλμ με υψηλή αντίθεση έχει
- A. Μεγάλη διαβάθμιση στην κλίμακα του γκρι
 - B. Είναι πάντα επιθυμητό ανεξάρτητα από το είδος του ιστού
 - Γ. Προκύπτει από ακτίνες μεγάλης δεισδυτικότητας
 - Δ. Προκύπτει από υπερεμφάνιση
 - E. Μικρή διαβάθμιση στην κλίμακα του γκριζου
694. Ποιό από τα παρακάτω συνεπάγεται αύξηση της πυκνότητας ενός ακτινογραφικού φιλμ;
- A. Πτώση της θερμοκρασίας του μονιμοποιητικού διαλύματος
 - B. Αύξηση χρόνου παραμονής στο μονιμοποιητικό διάλυμα
 - Γ. Σταθερό μεν kVp και mAs αλλά χρήση χαμηλότερης ευαισθησίας φιλμ
 - Δ. Μείωση της θερμοκρασίας του εμφανιστικού διαλύματος
 - E. Σταθερό μεν kVp και mAs αλλά μείωση της εστιακής απόστασης

695. Σε ένα οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα δεν απεικονίζεται:

- A. Το περυγοειδές άγκιστρο
- B. Γενειακό τρήμα
- Γ. Πρόσθια ρινική άκανθα
- Δ. Κορωνοειδής απόφυση της κάτω γνάθου
- E. Ο ρινοδακρυϊκός πόρος

696. Σε ένα ακτινογράφημα δήξεως της άνω γνάθου δεν απεικονίζεται:

- A. Η μέση υπερώια ραφή
- B. Το ρινικό διάφραγμα
- Γ. Πιθανός λίθος στον πόρο του υπογνάθιου αδένα
- Δ. Ο ρινοδακρυϊκός πόρος
- E. Το τομικό τρήμα

697. Το οστεοσάρκωμα δεν περιλαμβάνεται στη διαφορική διάγνωση εάν:

- A. Η βλάβη απεικονίζεται ως διαύγαση με ασαφή όρια
- B. Η βλάβη απεικονίζεται ως συνδυασμός διαυγάσεων – σκιάσεων με ασαφή όρια
- Γ. Η απεικόνιση της βλάβης δείχνει χαρακτηριστικές «ακτίνες ήλιου»
- Δ. Η βλάβη απεικονίζεται ως πολλαπλές διαυγάσεις στα οστά του κρανίου
- E. Τα δόντια εντός της βλάβης εμφανίζουν λέπτυνση των ακρορριζίων

698. Η ινώδης δυσπλασία:

- A. Εμφανίζεται ως διάχυτη σκίαση στο πρώτο στάδιο ανάπτυξης
- B. Εμφανίζεται ως διαύγαση με ασαφή όρια στο τρίτο στάδιο ανάπτυξης
- Γ. Είναι πιθανό να προσβάλλει το ιγμόρειο άντρο
- Δ. Δεν προσβάλλει ποτέ το ιγμόρειο άντρο
- E. Πρόκειται για κακοήγη εξαλλαγή του επιθηλίου των σιελογόνων αδένων

699. Ποια από τις παρακάτω νόσους δεν κατατάσσεται στις ινο-οστικές βλάβες:

- A. Αδαμαντινοβλαστικό ίνωμα
- B. Οστείνωμα
- Γ. Ινώδης δυσπλασία
- Δ. Οστεοποιό ίνωμα
- E. Εντοπισμένη οστεϊνική δυσπλασία

700. Ποιά από τις παρακάτω βλάβες δεν σχετίζεται με έγκλειστα δόντια :

- A. Οδόντωμα
- B. Ενασβεστιούμενη οδοντογενής κύστη
- Γ. Όγκος του Pindborg
- Δ. Οστεϊνοβλάστωμα
- E. Αδενοματοειδής οδοντογενής όγκος

701. Ποια από τις παρακάτω βλάβες μπορεί να εμφανιστεί σε πολλά οστά του σώματος;

- A. Η διάχυτη οστεϊνική δυσπλασία
- B. Το οστεοποϊό ίνωμα
- Γ. Η νόσος Paget
- Δ. Η χρόνια οστεομυελίτιδα
- E. Ο όγκος Pindborg

702. Η ακτινογραφική απεικόνιση μιας περιμυλικής διαύγασης δεν μπορεί να υποδηλώνει:

- A. αδеноματοειδή οδοντογενή όγκο
- B. Κύστη του Stafne
- Γ. ενασβεστούμενη οδοντογενή κύστη
- Δ. αδαμαντινοβλαστικό ίνωμα
- E. τοιχωματικό αδαμαντινοβλάστωμα

703. Ποια από τις παρακάτω νόσους εμφανίζει πολλαπλές διαυγάσεις με σαφή όρια στα οστά του κρανίου:

- A. Οστεοσάρκωμα
- B. Πολλαπλούν μύλωμα
- Γ. Αδαμαντινοβλάστωμα
- Δ. Χονδροσάρκωμα
- E. Οστεϊνοβλάστωμα

704. Το οστέωμα:

- A. Είναι κακοηθέστατο νεόπλασμα του οστίτη ιστού
- B. Εμφανίζεται με ελκώσεις στο βλεννογόνο
- Γ. Εμφανίζεται με έντονο πόνο στις γνάθους
- Δ. Είναι καλόηθες νεόπλασμα του οστίτη ιστού
- E. Είναι υπεύθυνο για κατάγματα στις γνάθους

Ποιες ακτινογραφίες δίνουν πληροφορίες για τους σιαλόλιθους του σώματος του υπογνάθιου αδένου:

- A. Αληθής δήξεως του ημιμορίου του σώματος της κάτω γνάθου
- B. Οπισθοφατνιακή ακτινογραφία
- Γ. Αληθής δήξεως ολοκλήρου του σώματος της κάτω γνάθου
- Δ. Λοξή δήξεως κάτω γνάθου
- E. Οπισθομυλική ακτινογραφία

705. Στις διάχυτες και γενικευμένες σκιάσεις των γνάθων ανήκουν:

- A. Το ηωσινόφιλο κοκκίωμα
- B. Η νόσος του Paget στο τελικό στάδιο
- Γ. Η ινώδης δυσπλασία
- Δ. Αλλοιώσεις από μεσογειακή αναιμία
- E. Αλλοιώσεις από λευχαιμία

706. Η ινώδης δυσπλασία στο 3^ο στάδιο ακτινογραφικά:

- A. Είναι διαύγαση με σαφή όρια
- B. Είναι συνδυασμός διαύγασης και σκίασης
- Γ. Είναι σκίαση με σαφή όρια
- Δ. Είναι μια ομοιογενής σκίαση που αντικαθιστά τη φυσιολογική οστική δοκίδωση
- E. Είναι σκίαση με την εικόνα «ρακέτας τένις»

707. Η νόσος του Paget:

- A. Είναι τοπική νόσος
- B. Είναι φλεγμονώδης νόσος
- Γ. Χαρακτηρίζεται από ανώμαλη αύξηση των οστών
- Δ. Προσβάλλει τα οστά του κρανίου μόνο
- E. Δεν επηρεάζει το μέγεθος του κρανίου

708. Το σύνθετο οδόντωμα:

- A. Είναι βλάβη μεταβολικής αιτιολογίας
- B. Είναι βλάβη τραυματικής αιτιολογίας
- Γ. Χαρακτηρίζεται από εναπόθεση οδοντικών ιστών σε φυσιολογική σειρά
- Δ. Είναι βλάβη που οφείλεται σε απουσία σπέρματος δοντιού
- E. Η διαφορική του διάγνωση δεν μπορεί να γίνει από τα ακτινογραφικά ευρήματα

709. Η υπεροστείνωση:

- A. Εμφανίζεται σε δόντια νεκρά
- B. Εμφανίζεται σε δόντια επώδυνα στην επίκρουση
- Γ. Συνοδεύεται από διόγκωση στα μαλακά μόρια
- Δ. Είναι εντελώς ασυμπτωματική και είναι τυχαίο ακτινογραφικό εύρημα
- E. Εμφανίζεται ακτινογραφικά σαν κυπελοειδής ή κωδωνοειδής διαύγαση

710. Η ιδιοπαθής οστεοσκλήρυνση:

- A. Εμφανίζεται σε δόντια νεκρά
- B. Ακτινογραφικά απεικονίζεται σαν συνδυασμός σκίασης και διαύγασης
- Γ. Προκαλεί διόγκωση στην περιοχή
- Δ. Είναι αγνώστου αιτιολογίας
- E. Εμφανίζεται σε δόντια επώδυνα στην επίκρουση

711. Η ιδιοπαθής οστεοσκλήρυνση:

- A. Μπορεί να προσβάλλει την περιοχή των προγομφίων μόνο της κάτω γνάθου
- B. Σχετίζεται με δόντι που έχει νεκρό πολφό
- Γ. Αυξάνει τον όγκο και το μέγεθος της γνάθου
- Δ. Είναι τυχαίο ακτινογραφικό εύρημα
- E. Σε μεγάλο ποσοστό κάνει απορροφήσεις στις ρίζες

712. Στα ακτινογραφικά χαρακτηριστικά κακοήθειας ανήκουν:
- A. Τα σαφή όρια
 - B. Η έκπτυξη του περιostίου
 - Γ. Η λέπτυνση και η απορρόφηση των ριζών
 - Δ. Η ευσειστότητα των δοντιών
 - E. Όλα τα παραπάνω
713. Σε οπισθοφατνιακό ακτινογράφημα ασθενούς απεικονίζεται επιμήκης ασθενής σκίαση, με σαφή όμως δοκίδωση, στην περιοχή του γναθιαίου κυρτώματος. Το ακτινογραφικό αυτό εύρημα αντιπροσωπεύει
- A. Το μείζον υπερώιο τρήμα
 - B. Η κορωνοειδής απόφυση της κάτω γνάθου
 - Γ. Το περυγοειδές άγκιστρο
 - Δ. Οστικό διάφραγμα του ιγμορείου
 - E. Την ανώνυμη πανοραμική γραμμή
714. Η έντονα σκιερή εικόνα στην πανοραμική ακτινογραφία, στην περιοχή των προσθίων δοντιών, οφείλεται σε σφάλμα από την κακή τοποθέτηση
- A. Της αυχενικής μοίρας του ασθενούς
 - B. Των χειλέων και της γλώσσας του ασθενούς
 - Γ. Της γενειακής χώρας του ασθενούς πολύ υψηλά
 - Δ. Της γενειακής χώρας του ασθενούς πολύ χαμηλά
 - E. Των προσθίων δοντιών ποιο κοντά στο φιλμ
715. Ο όρος τεχνητή ή «φανταστική» σκιά αφορά
- A. Την οπισθοφατνιακή ακτινογραφία
 - B. Την πανοραμική ακτινογραφία
 - Γ. Την οπισθομυλική ακτινογραφία
 - Δ. Την ακτινογραφία δήξεως
 - E. Της κεφαλομετρικής ακτινογραφίας
716. Ποια απεικονιστική μέθοδος αντενδείκνυται σε περίπτωση που ο ασθενής σας έχει βηματοδότη
- A. Πανοραμική ακτινογραφία
 - B. Υπολογιστική τομογραφία
 - Γ. Υπερηχοτομογραφία
 - Δ. Μαγνητική τομογραφία
 - E. Σιελογραφία
717. Η εντόπιση του γναθιαίου πόρου στον προεγχειρητικό έλεγχο του τρίτου έγκλειστου γομφίου με υπολογιστική τομογραφία γίνεται καλύτερα
- A. Στις κάθετες τομές στη φατνιακή ακρολοφία
 - B. Στις πανοραμικές τομές
 - Γ. Στις εγκάρσιες τομές
 - Δ. Στις οβελιαίες τομές
 - E. Στις ανασυντεθιμένες μετωπιαίες τομές

718. Στις ενασβεστιώσεις των μαλακών μορίων ανήκουν
- A. Η στίξη αμαλγάματος
 - B. Οι αντρόλιθοι
 - Γ. Το οστέωμα
 - Δ. Η ινώδης δυσπλασία
 - E. Κανένα από τα παραπάνω

719. Ποιες ακτινογραφίες πρέπει να γίνονται για τον προσδιορισμό της θέσης των σιαλόλιθων του υπογνάθιου αδένα
- A. Πανοραμική ακτινογραφία
 - B. Οπισθομυλική ή μετά πτερυγίου
 - Γ. Οπισθοφατνιακή και οπισθομυλική
 - Δ. Ακτινογραφία δήξεως
 - E. Πανοραμική ακτινογραφία και δήξεως

720. Η ακτινογραφική εξέταση των δοντιών δίνει πληροφορίες μεταξύ άλλων για
- A. Το βάθος του περιοδοντικού θυλάκου
 - B. Τον πολφικό θάλαμο και τους ριζικούς σωλήνες
 - Γ. Την ύπαρξη πολφολίθων
 - Δ. Την ύπαρξη οδοντικής πλάκας
 - E. Τον πολφικό θάλαμο, τους ριζικούς σωλήνες και την ύπαρξη πολφολίθων